

İÇİNDEKİLER

KESİM 119 - TAKYONLARLA YOLCULUK.....	2
Allah'ı Kavramak.....	3
Allahüssamed.....	5
KESİM 120 - DÜŞÜNÜLECEK YERİ BİLMEK.....	9
Referans 28 - Barışsever mü'min	16
Referans 29 - Mukallit-Muhakkik	17
Referans 30 - Furkan.....	17
Referans 31 - Mübiyn, Furkan, Levhi Mahfuz	18
Referans 32 - Ölmeden Ölünüz.....	20
Oto Referans A - Halife Derse.....	22
Oto Referans B - Âli İmran Yetkisine Kilitlenmek	22
KESİM 121 - KUANTUM TEOREMİNİN SINIRLARI VE KAPSAMI	24
KESİM 122 - DETERMİNİZMİN ÇÖKÜŞÜ	25
KESİM 123 - İNDETERMİNİZM=KESİNSİZLİK İLKESİ	29
KESİM 124 - KESİNSİZLİK İLKESİNİN GELECEĞİ VE KAPSAMI.....	32
KESİM 125 - NEGATİF İNDETERMİNİZİM	37
KESİM 126 - DETERMİNİZMİN ÇÖKÜŞÜ; İNDETERMİNİZM.....	38
KESİM 127 - SÜBJEKTİF ŞANS SERİLERİ	40
KESİM 128 - İNDETERMİNİZMİN ŞANS SERİLERİ.....	42
KESİM 129 - ÖDEME-DENGELEME TÜNELİ	46
KESİM 130 - SONSUZ EVRENLER	48
KESİM 131 - DETERMİNİZM SINANAMAZ.....	50
KESİM 132 - NEDENSELLİĞİN MEKANİZMASININ TERSİNMESİ	50
KESİM 133 - MADDİ FİZİK.....	53
Çevirmenin Notu:.....	54

KESİM 119 - TAKYONLARLA YOLCULUK

Arz'dan Arş'a giden sonsuzluk kulesiyle miraç için tırmanışına geçtik sevgideğer okurlar!...

Belki de size sıkıcı gelen bölümlerden söz ettik. Ama bunun "Önce Arz"ı sonra yukarılarını ve sonra Arş'ı anlamamız için zorunlu bir taban olduğunu anlatırız.

Bilim görüldüğü kadar sıkıcı ve hakkından gelinmez bir olay değildir. Bilim yazdıklarımızı bilme sanattır. Bilim adamları onun ayrıntısıyla uğraşırken, size alınacak bir sonuç ve ders getirirler, işte evrenin yaratılışı, işte Kuantum deneti maddeleşme teoremi işte Relativite denen ışık bölgeleri ve işte Sur borularına açılan karadelikler Akdelikler ve sıfırdan küçük TAKYON teoremleri...

Bunları aklımızda tutmakta yarar var!... Çünkü Allah'ın ilminin özü ve özetidir. Yorumlanmıştır, bir hutbe değerine ulaştırılmıştır. Burası BİLİMİN POZİTİF VERİLE-RİNDEN ve Ayetler ile Hadislerin SAHİH-DOĞRU oluşundan uzlaşmış bir öğretilerdir,

Kur'an önce onu inananlara sonra haçlı ve diğer ilişkilerle Hristiyan âlemine, Batıya uygarlık getirdi. Batılı geldi ve İslam medreselerinde okudu, sonra öğrendikleriyle şimdiki Avrupa bilimini yarattı.

Bilimden başka şeylere yönelen DOĞULU bu yarışın ardında kaldı. Bilgi iletişimi bile yapılamadı. Ama öyle bir KERAMET oluştu ki, BATILI şimdiki bilim uygarlığını yaratan büyük isimler, birden MÜSLÜMAN olmaya haşladılar, işte bu ZİG-ZAG idi...

Bilim Kur'an'dan çıkmıştı ve onu edinen kimseler, dolayısıyla Kur'an'a yani İslama dönüyorlar. Bundan alınacak bir ders vardır, ibret vardır. Kur'an'daki yaratılış ilminin bir yorumu burada hazır beklemektedir. Belki geri dönüp, bir daha okumak gerekecek!... Burada bilimin milyonlarca cilt tutacak ayrıntısı yok, onun ulaştığı doruk, yani ALLAH'a akıl gücüyle ulaşmanın basit fakat dev adımlarla tırmanabileceğimiz ÖZÜ var.

Ayet: "Eğer doğruculardan iseniz, ilme dayanarak haber verin! İlme dayanmayana kanmayın" diyor.

Bilime dayanarak haber verdik. Buradaki şeyler bilim dışı değildir ve şimdiye kadar bulunup ispatlanmıştır. En azından matematik gerçekçiliği vardır. Daha sonra örneğin Karadelik, Akdelik gibi evrende gözlenmektedirler.

Çok güçlü kâinat ışınları olan Kozmik Şıhabların Crouch ve Clay ikilisi tarafından, yukarılara bırakılan balonlardaki kayıt cihazlarında "Yeryüzüne ikincil olarak ulaşabilen Kozmik ışınların, birincil yüksek katlarında, yani törpülenmesi öncesi TAKYON'lar da bulunmuştur!...

Takyonlar, kozmik ışınlar bu noktada belirmeden önce şiddetle ve görünmeyen fakat nötrinoları bile etkileyen bir şiddet hareketleriyle fotoğraf filmde iz bırakmakta ve daha sonra "Kozmik ışınlar" gelmektedir. Bu hayret verici olgu, bize ışıktan da hızlı giden Takyon özel ışınlarını, yani hayalin kendisini göstermektedir.

Bugün bilim, düşünce fotoğrafçılığı denen bir yöntemle bazı kimselerin yeteneğinden yararlanmıştır. Yani bazı kimseler düşüncelerini "Fotoğraf filmi" üzerine yoğunlaştırdıklarında, bu hayal (Takyon kalıbı) filmde olduğu gibi çıkmaktadır. Bu konuda piyasa kitaplarındaki belgeleri bulabilirsiniz. Deneye giren kimse, örneğin doğduğu evi düşünmektedir ve o ev yıkılmış da olsa fotoğraf filmde [1] "SOMUT BİR RESİM" olarak ortaya çıkmaktadır. O evin yıkılmadan önceki çekilmiş fotoğraflarında, perdenin renginden, içerdeki eşyalara kadar her şeyin yerli yerinde ve aslında uygun beklediğini görüyorsunuz. Yani hayalin (Takyonun soyut eşyanın) resmi çekilmektedir. Çünkü kişi düşündüğünde, tünelden, Misal âlemine geçmekte ve evinin kalıbını alıp bunu fotoğraf filmine geçirebilmektedir. Telepati deneylerinde de aynı şeyler var. İster resim olarak çizilsin; ister fotoğraf olarak çekilsin "HAYALİN KALIBI" somut olarak resmedilmektedir.

İnsanın kendisi zaten çivinin batmadığı, ya da bıçağın kesmediği bir derya!... İnsan bir de dönüp kendine baksın!..

İnsanın yetenekleri, kendi soyut enerjisinden gelmektedir. Eğer bir cin kısadevresi araya girmediyse, yani teğetleşilmediyse, insanın yeteneklerinden neler ortaya çıktığı meydanda...

Bu yetenekler ya kendiliğinden oluşur; ya da akademik olarak "Zikir" ile o evrenin, soyut evrenin DOĞAL teneffüsüne egzersizlerine girerek âlemleri TÜNEL üstünden seyretmesi gibi yordamlarla!...

Ve sevgideğer okurlarımız, burada size bir çok BİLGİSİZ "Bilimin sadece sosyal bilimler olduğunu" söyleyerek, SİZİ tereddüde sonra da sapkınlığa götürecektir. Tereddüt etmek duraksamak, yani DURAKLAMA çağına girmektir.. Resulullah bir hadisinde "Allat birini rezil etmek dilerse, onu bilimden yoksun kılar!" buyurdu.

Materyalist size "Bilimselliğin Diyalektik materyalizm olduğunu" söyleyecektir. Spirtualist ise bilimselliği sadece, İslam hukuku olarak ele alacaktır ve gerisini boş olarak ilan edecektir!...

Çünkü her iki tarafın da kalbi mühürlenmektedir. Birincisi için "Para doktrini" ön plâna geçecektir; ikincisi için ise "Fanatizm" yani bağnazlık!...

Çünkü Allah'ı saklayan Kâinat, insanların hatta Cinlerin yaratılmasından önce, yani hiç bir sosyal toplum yokken, bildiğimiz fizik yasalarıyla yönetiliyordu. SOSYAL YASALARLA değil!... Daha sonra insan gibi populasyon yani toplum düzeni ortaya çıktığında "Sosyal boyutlar, ekonomi bilimi ya da İslam hukuku" evrene şamil, herşeyi kapsamına alır gibi yutturulmak istendi.

Hukuk, Mübarek Kur'an'ımızın ve onun en iyi uygulayıcısı olan Resulullah'ımızın emir ve sünnetleri topluluğudur. Kur'an'da örneğin, Nisa Sûresinde Kadın, Akralalık, Miras ve nikâh hukuku vardır. Ama bir Tarık sûresinde ya da kıyamet sûrelerinde bunlar yoktur.

Allah'ı Kavramak

1 . Allah inancının nedeni?

2. Niçin varlık yokluğa göre mevcuttur?

Yaratılış yani yaratma eylemi başlangıçta bir etkinin bizi yarattığını ortaya koyuyor. Big Bang denen büyük akdelik patlaması bilim adamlarını "BAŞLANGIÇ TEKİLLİĞİ" üzerinde zorlar.

Bu, matematik imkânsız bölgeye "Singularite" yani tekillik dernekteyiz. Tekilliğin öteki anlamı "Eşi-benzeri olmayan, 'kendine özgü tek ve mutlak sonsuz" bir TEK şeydir.

Bizi en başta bir şey var etti, yani yarattı. Dolayısıyla yaratılan her şey "YARATILMA İHTİYACI" ile yani "YARATMA İHTİYAC" ile şartlandırılmıştır.

Yaratan'ın mutlak sonsuz (EKBER) olmasına karşın, yaratılan bundan küçük sonsuzlar arasında [2] yani ARŞ-ARZ Parantezi içinde yer alan bir BOŞ CÜMLE kavramıdır. (De Morgan matematiğine göre)

Yaratılan Mutlak en küçük sonsuzun dışında kalan, sonlu en büyük sonsuz ile sonlu en küçük sonsuz, arasındaki ŞEEN yani hiyerarşik fazlara göre büyükten küçüğe doğru SONSUZLUK KULESİNDEN üstten alta doğru tertiplenmiştir. Bu ikisi dışında kalan yani ARŞ ötesi ve ARZ berisi bölge yine MUTLAK SONSUZ YARATANIN VARLIĞIDIR.

Artı ve eksi sayıların bir SIFIR'dan başlayarak zıt iki yana gitmeleri ve sonunda bu iki zıttın sıfırın karşısında yeniden buluşmaları sonucu "En büyük sonsuz ile en küçük sonsuz" AYNI YERE açılırlar. Dolayısıyla Yaratan; en küçük Esir'den en büyük mutlak sonsuza kadar her yeri İSTİVA etmiştir.

Bilinen en büyük sonsuz "Sonsuzdan bir büyük sayı olan" ELİF noktasıdır.

Bundan büyük bir sonsuz ise sonsuz tane sonsuz şeyin yani sonsuz tane elifin sayılmasından da bir fazla olan ($X n +1$) kavramıdır.

Arş ötesindeki bu Elif kez elif noktasının tekrarından da büyük olan bu MUTLAK SONSUZ VARLIK düşünülebilecek en büyük sonsuzdur ve kendisine artık hiç bir sayı eklenemez. İşte böyle mutlak sonsuz- mutlak en büyük varlığa "EKBER" denir. Anlamı büyüklerin en büyüğüdür ve YARATANIN BİRİNCİ ÖZELLİĞİ'dir.

Eğer yaratılmasaydı, onun hiç bir nitelik sıfatını bilemeyecektik. Ama bir kez yaratıldığımızı göre, yani varlığımız yokluğumuza tercih edildiğine göre bizi birinin yaratması gerekmektedir. Yaratılan bir şeyi yok edebiliriz ama onu yaratamayız.

Dolayısıyla YARATAN'ın yaratma özelliği "Creator" olması gerekiyor. O halde YARATAN "Mütekevvin" yani YARATABİLME yeteneğindedir.

Yaratmak olmayan bir şeyi yok iken var etmektir. Evren böyle yaratılmıştır. Yani evren ve bizler YARATIK (Mahluk) onu yaratan ise Mütekevvin Hallak'dır.

Yaratmadaki başlangıç tekilliği bizi YARATANIN SİNGULARİTESİ olduğu fikrine ulaştırır. Yani yara-tanın TEKİLLİĞİ vardır. Tekillik ise EHADİYYET'tir. Allah'ın ikinci sıfatı da budur.

Mutlak sonsuz- mutlak varlık anlamına gelir. Mutlak varlık daha hiç bir şeyi yaratmadan yani kendi başında olduğunda ele alınırsa onun BİR TEK TEKİLLİK olması sonucu "VAHİD" olduğunu görürüz. Çünkü düşünülebilecek en büyük sayı olan mutlak sonsuz, BİR TAMSAYIDIR. Bu sayı o kadar sonsuzdur ki (Ekber) onun daha büyük olması mümkün değildir ve böyle bir tam sayı iki tane olsaydı, kendinden daha büyük mutlak sonsuz olduğu fikri ortaya çıkardı. Oysa MUTLAK SONSUZ, kendisinden başka hiç bir sayı ilâve edilemeyen en büyük tam sayı yani BİR'dir. Bu da VAHDANİYET'i gerektirmektedir. Çünkü bu TEKİLLİK (Ehadiyet) yaratacak ve sonra her şeyi kendi "Sonsuz kümesinde" toplayacak, kendi parantezi içine alacaktır ve herşey ona dönecektir, dolayısıyla VAHDANİYET gerçekleşecektir.

Yaratan yarattığı anda, zamanı da yaratmıştır. Yani uzay-zaman da yaratıktır. Dolayısıyla yaratılma tekilliği zamanda ileriye doğru, biz yaratıkların bir çıkış noktası ve bir bitiş noktası olmasını gerektiriyor. Zamanda geriye doğru ise bitiş noktasında çıkış noktasına gidişimizi gerektiriyor. Birincisi "Çift çift katlanarak çoğalmak, fakat tam sayıdan aşağı [3] düşmek yani ufalanarak kesirleşmektir. İkincisi de bu filmin tersine oynatılması gibi, bu ufak kesirlerin birbiriyle birleşerek "Bir tam sayıya" doğru büyümesi yani TEKLİĞE erişmesidir

Dolayısıyla Yaratan'ın TEKİLLİĞİ Ehadiyeti; TEKLİĞİ ise Vahdaniyeti'dir.

Eğer Allah hiç yaratmasaydı, yani YARATAN olmasaydı, bir mahluk (Yaratık) olan sayıları, geometrik boyutları, zaman ve fizik yasalarını da yaratmayacaktı ve öylece TEKİL (EHAD) kalacaktı.

Yaratılmak, yok olmaya hemen aday olanak demektir. Böyle bir kesinti zorunludur. Yani İKİ KEZ VAR OLMAK İÇİN bir kez arada ölmek gerekir. Bu yaratılan için bir yasadır. Oysa Yaratan yeniden yok ettiğinde VAHİD (Tek kalıcı) ve yeniden yarattığında EHAD (Başlangıç tekilliği) dir.

Arapça Bir anlamına gelen EHAD ile birleşmek anlamına gelen VAHDANİYET; fizikte TEKLİK ve TEKİLLİK kavramlarının tam karşılığıdır.

Mutlak sonsuz varlık (Ehad- El Vahid, Allah) yaratma öncesi uzay zamanı da yaratmadığı için onu daha yaratılmamış zamanla ölçemeyiz. Yani ALLAH TEKLİĞİ'nin NEDENSELLİĞİ yoktur.

Nedensellik, öncelik-sonralık; doğum-ölüm; neden-sonuç anlamına gelmektedir ve ZAMAN İÇİNDE BİR ÖNCELİK SONRALIK sıralamasıdır. Oysa daha ZAMAN YARATILMAMIŞKEN, o yaratana nasıl ZAMAN boyutu ile ölçeriz?

Yani onun "Kimden doğduğunu, doğurulduğunu, başı sonu olduğunu" nasıl sorarız?

İhlas sûresi, Allah'ın zatını merak edenler için indirilmiştir. Bu sûrenin bir yorum ve tefsirine matematik olarak girmekte yarar var:

"DE Kİ O Allah tek'dir"

Yaratana yarattığı ile bir iletişim kurduğunu anlıyoruz. Yani kendi kelamı, aradaki bir iletken melek ile teyplenerek o ilahi çıkış ucundan; alıcı uç olan Resulullah efendimize iletilirken, Rabbimizin "De ki" (Kul) sözü de olduğu gibi gelmiştir. Allah kendisinden Yarattığı dışındaki "O!" (Hüve) diye söz ederek evren dışında bambaşka bir özelliği olduğunu bildirerek kendini soyutlamıştır ve evren dışında bir eleman olduğunu bildirmiştir.

Aynı zamanda yarattığı evrenin her esiri noktasında da var olduğu için kendi "Cins ismi ve üçüncü tekil şahıs zamiri olan" O'dan başka, Özel ismi olan ALLAH'ı zikretmiştir. De ki o Allah ki TEK'dir. Yani yaratmasa da mutlak en büyük sonsuz varlık olarak, tekillik özelliğinde, her zaman bu tekilliği ile yaratma yok etme hakkını elinde tutmaktadır.

Kendisinde "O Allah ki" diye söz etmesi, mutlak sonsuz ötesinde olduğunu dolayısıyla evrendeki hiç bir şeye benzememesi gerektiğini vurguluyor.

EHAD, Allah'ın yarattığı olmasa da kendi başına kalıcılığını ve sayısını bildiriyor. Bugün matematik, MUTLAK SONSUZ'un MUTLAK SONSUZ VARLIK olduğunu ve bu VARLIĞIN olduğunu ve bu VARLIĞIN BİR TEK TANE olduğunu bulmuştur.

Bu mutlak BİR içinde, eksi bir sonsuzu; artı bir sonsuzu soyut eksi bir sonsuzu ve somut artı bir sonsuzu olmak üzere dört sonsuzu kapsamaktadır. Yani EHAD (Tekillik) görünen (Cemalini gösterecek olan) ve görünmeyen ve var (Artı) ile karşıt-var (Eksi) her türlü BİR sayısının anası, atası olan BİR'dir. Bu birden dört tane saydığımız bir çıkmaktadır: (+1, -1, $+\sqrt{5}$, $-\sqrt{5}$)

Dolayısıyla Allah'ın EHADDİYETİ bütün "BİRLİ" [4] sonsuzları kapsamaktadır.

Allahüssamed

De ki, O Allah ki SAMED'dir. Samed kendine ihtiyaç duyulan anlamına geldiği kadar; kendisinin başka hiç bir şeye ihtiyaç duymadığı anlamına gelir. Gerçekten de EHAD sonsuzu o kadar büyüktür ki, bu sonsuzluk kulesinin alt katları ondan beslenir. Samed sözünün kapsamı çok geniştir. Allah kendisine bile ihtiyaç duymaktan beridir ve münezzehtir.

Oysa yaratılanlar yani KUL denen her şey ondan, kaynaklanmak zorundadır. Çünkü Vahdaniyetinden ve kudreti olan sonsuzluk kulesinin gittikçe büyüyen NUR'u SONSUZ ÖZENERJİ İMPULSMOMENTİ olmasaydı, yaratılan evren olmazdı.

Evren ENERJİ (Nar) ihtiyacı ile yaratılmıştır. Bu enerji uzay içinde depolanmış ve zaman içinde birer gıda paketçisi gibi her ŞİMDİ saniyesinde nefes ve protein ya da meleklere zikir olarak verilmiştir. Eğer bu olmasaydı, yaratılış olmazdı. Rabbimizin sadece -2, 7 derece sıcaklığı vermesi bile dev evreni besler.. Bu evrene yetmektedir. Dolayısıyla her şey ona ihtiyaç ile şartlanmıştır.

En genelde yaratılan'ın yaratan'a ihtiyacı böyle bir SAMEDDİYETTİR. Yani yaratılma ihtiyacımız bile bunun kanıtıdır. O Allah, kendisinden ihtiyaç talep edilen, sonsuz ötesi sonsuz özenerji (NUR) kaynağıdır. Ondan beslenilir, o besler. Bu tek yanlı verişin karşılığında sadece "elhamdülillah" şükürünü bekler. Ondan aldığımız bize kesintisiz geldiği halde, yani gerek bu ölümlü gerekse ölümsüz öteki âlemde bu ihtiyaç hiç aksamadan geldiği halde bizlerin basit bir teşekkürü bile görmemiz ayrıca büyük bir görgüsüzlük ve TERBİYESİZLİKTİR.

Samet olan Şakii Rabbimiz ise ne bizim teşekkürümüz ile ne de kendisi yarattığından, ibadetlerinden etkilenmez. Çünkü Samediyet'de TEKİLLİK'tir, tek yanlıdır. Onun bize hiç bir biçimde ihtiyacı olmaması, yine eşsiz ve benzersiz, yani yarattıklarından hiç birine benzemediğinin belgesidir. Aksi halde, iki benzerlik arasında rezonans, yani karşılıklı talep doğar... "LEM YELİD VELEM YULED, Doğmamış doğrulmamıştır" Bu ayeti kerimede "Etkin" ve "Edilgen" iki tanım kullanılmıştır. En büyük (Ekber) mutlak sonsuz varlık (Ehad) olan Rabbimizin bir nedenselliği yoktur. Yani zamana ihtiyacı yoktur, zaman bile onun Samediyetine muhtaçtır.

Bizler bile, ışık hızında zamanın durduğu, bir saniyenin bir ebediyet olduğu zamandan münezzehe olduğumuza göre, Rabbimizin daha zaman denen yaratığı yaratmadan önce bir zamana ve kendi hacminin yaratılmasına ihtiyacı yoktu. Tam tersine hacmi yaratan mekân koordinatları ve zaman koordinatları birer yaratıktır ve yaratana ihtiyaç talebiyle doğmuşlardır. Boyutların geometro dinamik yasalara göre dinamizm enerjisine ihtiyacı vardır. Zaman da bir dinamik (değişken boyut) olarak Einstein ve bir ZAMAN ENERJİSİ olarak Kozirev teorilerinde yer alan enerjidir. Her enerji gibi o da Allah kudreti olanı sonsuz özenerjiden beslenmekte ve Samediyete ihtiyaç duymaktadır.

Boyutlar yer ve zaman- bilinç olarak iki türlü olduğuna göre Allah, "Lemyelid" doğmamıştır mübarek ifadesiyle zaman içinde bir mekandan yani bir uzay zaman noktasından çıkmamıştır. Örneğin evren yaratılış akdeliğinden doğmuştur. Akdelik ise bir karadelikten yani bir sur borusundan doğrulmuştur. [5] Evren bir yaratık olduğuna göre, mekan ve zamanda bir başlangıcı, bir doğumu vardır oysa Yaratan böyle bir bilinçli doğma yada istemeyerek doğrulma faktörlerinden münezzehtir.

ALLAH böylece hem mekan hem zaman nedenselliğinden münezzehtir bu kavramın karşılığı bir set ya da küme kavramının parantezi dışında kalmak demektir. Münezzehe Arş ötesinde, Arz berisinde arınmış olarak kalmak demektir.

Allah'ın mekan nedenselliğinden beri olması bize şu sonucu verir:

Mutlak mekan sonsuzluğu doğma ve doğrulma istemeyen lineer sonsuzluktur yani mekan, hacim, bunların evrimi gerekmemektedir. Böyle bir mutlak sonsuz her zaman var demektir. Lineer bir sonsuzun olması yani böyle bir sonsuzun matematikte öncesiz ve sonrasız yaratılmadan var olduğu matematik teorisidir dolayısıyla "KIYAM BİNEFSİHİ yani kendiliğinden KAYYUM ve KAİM sıfatını gerektiriyor.

Bizim öncemizde bir (singularite) tekilliğin bulunması yaratılana özgüdür. O tekilliğin ardında yaratan ise öncesizliğe sahip olarak hep orada var ve hazırdir buna da varlığının kendiliğinden var olması anlamında "VACİBÜL VUCUD" denmektedir.

Her iki sıfatta matematikçilerin bulunduğu ve kanıtladığı terimlerdir Bilim adamı bu sıfatlara lineer (Doğrusal), zaman süreklisi (Continuum) ve singularite (Tekillik) denmektedir.

Bilim bu terimlerle bulunduğu mutlak sonsuza yani mutlak varlığa Kıyam binefsihi ve Vacibül Vucud demek istemiştir.

Bilim mutlak sonsuz varlığı bulmuş, buna Allah'ın iki sıfatını yakıştırmayı akıl edememiştir. Böylece mekanda sonsuzluğu haber veren bilim Allah'ı ispat etmektedir.

Mekan ve zaman koordinatları birbirinden ayrılmadığına göre şimdide Rabbimizin zaman içindeki lineer sürekliliğini kavramaya çalışalım:

Doğmamıştır ve doğrulmamıştır yani nedensel bir önceliği yoktur tekillik ötesinde öncesiz KAİM (Mekan koordinatı olarak) ve DAİM'dir (Zaman koordinatı olarak) süreklidir geçmişte her zaman var olması onun- eksi sonsuz mutlak varlık olduğunu gösterir (-1) sonsuzu...

Bilimdeki eksi sonsuz Allah öncesizliği olan "Ezeli" kavramına karşılıktır öncesizlikten şimdiye kadar kesintisiz olarak gelen Rabbimiz Kadim olarak biz yarattıklarından kıdemlidir. Kıdem Allah'ın sıfatı olup, isimlerinden "EL-EVVEL" adına dönüşmektedir.

Mutlak varlığın öncesiz (Ezeli, Kadim El-Evvel) oluşu, onun eksi sonsuzdan, şimdiki zamana kadar olan vasfıdır. Lineer ve cotinuum bir sonsuzluk aynı zamanda, şimdiden ebediyete kadar da kesintimiz sürmektedir.

Dolayısıyla Allah EBEDİ'dir, yani +1 sonsuzu kapsamındadır. Bu onun kalıcılığı (BEKA, Baki oluşu) sıfatına tekabül ettiği gibi "el Ahir" her şeyin sonunun da sonsuz arkası anlamına gelmektedir.

Allah yaratıklarını El Evvel aç parantezi ile El Ahir Parantezi içine almıştır. Bu BOŞ CÜMLE içinde her şeyin bir öncesi vardır ve kesintili sonrası vardır.

Ruhumuz yaratıldı, sonra bu ruh üflenerek doğduk. Sonra öleceğiz ve sonra evren kıyametiyle ölecek ve yeniden yaratılacağız.

Evrenin yaratılış öncesi "Mutlak yokluğu" kıyametle [6] de yaşanacaktır ve Rabbimiz "VAHİDÜL KAHHAR" oluşunu soracak hiç bir kimseyi var etmeyecektir. Yaratılış daha sonra başlayacak ve bütün evren yeniden yaratılacaktır. Sonra da Cehennem ve Cennet ile Arasat EBEDİYETİ başlayacaktır. Yani ebediyen ölümsüz olacağız!...

Peki, EBEDİ olmamız, bir ALLAH sıfatı değil midir? O halde biz Allah'a eşitlenmeyecek miyiz?

Hayır!... Çünkü bir yaratık ebedi olabilir ve ölümsüz olabilir ama Ezeli öncesiz olamayacağı için her zaman YARATIK yani Allah'dan zaman olarak küçük olacağız. Çünkü Allah bizi zaman içinde bir noktada yarattı, kendisi ise Kıyam binefsihi ve Vacibül vücud olarak HEP VARDI!...

Biz melekler ve ruhlar olarak "Türetildik" insan ve Cinler olarak üretildik. Bizim bir nedenselliğimiz var, yani öncesiz değil yaratılma ihtiyacı içinde yaratıldık. Meleklerin kopyalanmaya ve bizim de üremeye ihtiyacımız var. Yani doğmamız, doğurulmamız gerekliydi. Oysa yaratan orada hep vardı ve doğmaya doğurulmaya kopya ile teksir edilmeye gereği yoktu. Rabbimiz doğmamış ve doğrulmamış olduğu kadar, kendini teksir de etmez. Çünkü teksir yerine isimlerinin işlevini kullanır. Bu nedenle Allah'ın sonsuz tane ismi vardır. Bunların birbirini üst katmanlar ve 114 tanesini de bizler Kur'an aracılığıyla biliyoruz. Bunun nedeni Allah'ın TEKSİR ihtiyacından yani melekler gibi saf saf- ard arda dizilme biçimindeki teksir ile kopyalanma ihtiyacından da beri olduğu ortaya çıkar. Çünkü Rabbimizin Ehadiyeti (-1) Eksi sonsuz Kadim +1 Ebedi Daim, Kaim ve Baki oluşu gibi iki cebir sonsuzunu da içermektedir.

Ayrıca somutlaşıp gözükmeye (Cemalini göstereceği ikinci Cennet) özelliğindeki gibi SOMUT bir sayısı olma ve şimdi görünmediği gibi Soyut BİR sayısı (1j) olma gibi DÖRT TÜRLÜ BİR özelliği vardır.

Allah'ın öncesiz- sonrası ve nedensel olmayan NEDEN- SONUÇ özelliği olmaması dolayısıyla onun ZAMANDAN münezzehe olduğunu anlıyorum. Allah neden- sonucu kendi için değil YARATIĞI için yaratmıştır. Örneğin "ben insanları ve cinleri yalnız-ca bana kulluk etsin diye yarattım" âyeti celilesinde bunu görebiliriz:

Kulluk NEDEN; yaratmak SONUÇ'tur.

Oysa nedenselliğin iki yana da aktığını izlemiştik öğretimizde... Yani ışıktan hızlı gidince zaman ters ineneğinden, insanların ve Cinlerin tersine önce "YARATILMASI" sonra "KULLUK" borcunun beklenmesi de aynı şey olacaktır. Yani kesinlikle KULLUK borcundan kaçınmıyoruz. Melekler de "Allah'ın onurlu kulları" olduğuna göre, onların kullukta kusur etmemelerinde karşıt olarak şeytanın "Kulluktan kaçınması" keyfiyeti yaratılmıştır.

Zaman bizim için çok tuhaf bir kavramdır. Örneğin Allah indinde bir günün BİN YIL olduğu hızlar vardır. Ölümlü ve Cennetliler için gün, saniye, saat özelliği yerine "HAFTADA BİR CUMA" şölenu vardır, Cuma bayramı olarak ve zamanın bir durağı olarak hep zamanı hatırlatan bir durakbaşı niteliğindedir.

Zaman bizim hareket etmemiz, donup kalmamamız için ve her zaman onun nimetlerine (Cennet nimeti) SAMEDİYYETİNE muhtaç olmamız ve yeniden bedenlenmemiz için bir zorunluluktur. "VELEM YEKÛN LEHÛ KÛFÛVEN EHAD: Benzersiz. Eşsiz ve Tekdir"

Allah'ımız yarattığı hiç bir şeye dolaysız benzemez. [7] Çünkü böyle bir benzerlik, benzeştiği şeylerle arasında zorunlu rezonans (iletişim, kayırma, iltimas, özel muamele, verdiği borç vermiş olmak, o kendisine benzettiği şeyin Allah'ın - Haşa- oğlu akrabası vb.) gibi sonuçları doğururdu.

Rabbimiz en çok sevdiği ve âlemleri yüzü hürmetine yarattığı peygamberimizi bile biçim olarak kendine benzetmemiştir. Sadece kendi isimlerinden vermiştir. Bu benzerlik değil; taltif etmektir.

Eğer Rabbimiz kendi benzerinde bir şey yaratsaydı, onun verici ucundan, o yarattığı alıcı uca, benzer şeyler arasındaki etkileşim nedeniyle bir akım doğacaktı ve biz bunu görecektik. Yani yerde hiç değilse kısmen bir tanrıçık gibi yaratıklar olacaktı.

Allah nasıl ki mutlak sonsuz olup.bunun karesi, kübü ya da sonsuz üssü yine (BİR) olarak değişmiyorsa, yani Rabbimiz katlanarak çoğalmıyorsa aynı durum mesirlenmesinde de vardır: Bir sayısının sonsuz üssü yine birdir.

Bunun gibi Rabbimiz, kendisine kısmen benzer bir şey yaratmış olsaydı. Bu ondan bir parça olmak zorunda kalacaktı. O zaman da KESİRLİ TANRI ortaya çıkacaktı. Yani Yarım tanrı, çeyrek tanrı gibi bir kesir de "ORTAKLIK" anlamına, çoğul Tanrılar anlamına gelirdi.

Nasıl ki atomlar hücreye; hücreler organlara; organla insana benzemezse ve insanlar da birer yıldıza ya da galaksiye benzemezlerse, içimizdeki sonsuzda bir olarak her yerde hazır olan Rabbimiz de yarattığı şeylerin hiç birine benzemez. Onun en güzel nimeti olan Cennet güzelliği ve letafeti, insan güzelliğinin en büyük örneği olan Huri'lerin vecheleri bile onun CEMALİNE benzemez. Böylece Allah'ın eşsizliği, benzersizliği ve tekliği ortaya çıkmaktadır. Çünkü Cennet ehli onun yüzünü gördüğünde İKİNCİ CENNET oluşacaktır ve cennetleri onlara zevksiz bir şey gibi gelecektir.

Allah'ın yarattığı hiç bir şeye benzememesi bir sonuç olarak vardır. Muhalefetün lillahadis kavramı, yaratılışın hiç bir zaman ASILA benzememesi gerektiğini bildirir.

Atom kuantlara benzemez. Hücreler atoma benzemez ve insan yıldıza benzemez, İnsanın içindeki genellikle dörtgen olan hücreler içinde insanın SÜBJESİ (Enfusi, içsel yapısı) vardır. Bu yenlerdir ve dört çekirdek bazının muhtemel tertiplenmesinden doğmaktadır. Yani bizler kromozomlarımıza hiç benzemeyiz. Hele onlar atomlara hiç benzemez. Atomlar ise Hilbert uzayındaki Esir'e benzemez. Esir de kendini oluşturan şeylere benzemez.

Böylece sonsuzluk kulesine tırmandığımızda her OBJE'nin içindeki SÜBJEYE (Enfus denen iç kurgunun Afak denen dış yapıya benzemediğini görürüz.

Rabbimizin SOYUT BİR olması onun ENFUSİ yapısının hiç bir AFAK'a yansıtılmadığını gösterir.

Evrendeki bu doğal-obje-sübjeye benzememesi, en genel biçimde YARATAN-YARATIK benzeşmemesi ile özdeşdir.

Rabbimizin diğer sıfatları içinde onun yaratan ile-yaratık benzerliğinde sadece sıfatları ile benzeşliğini görürüz. Yani zatına ait sıfatlar, Allah evreni yaratmaya yönelme de vardır: Örneğin Tekvin (Yaratması) iradet (Örneğin yaratmayı dilemesi) onun ALİM (Bilinçli) ve HAY (Diri) olduğunu gösterir.

Daha sonra yaratmada KUDRET (Sonsuz [8] özenerji) kullanarak yaratık. Bunun ardından kendisi (Verici uç) ile yarattığı (Alıcı uç) arasında SEMİ- BASAR- KELAM iletişimi kurar. Yani görür, işitir ve Kelam denen Kitaplarıyla ve hitaplarıyla yarattığı arasında iletişim kurar.

Böylece İHLAS sûresinin; Allah'ın kendisini direkt olarak açıklaması bile onun SEMİ-BASAR ve MÜTEKELİM (Cevap verici) olduğunun isbatıdır. Bu süre Ayetel Kürsi'de iyice açıklanmaktadır, İhlas'ın üç kez okunması ise Kur'an'ın bütününe bir bölümünün okunmasına eşittir. Buna da fatiha eklenince yani 7 renk piramidi konuşca, Kur'an İSMİ AZAMI ile birlikte en kısa yoldan okunmuş olmaktadır.

Allah'ın bu sûrede EHAD'ı iki kez kullanmasının büyük bir bilimsel nedeni vardır:

Birinci Ehad tek oluşunun; ikincisi de tekil oluşunun karşıtıdır. Tekliği onun GLOBULAR DAVRANIŞ (Tümel bir amacı) olduğunu gösterirken ihlas parantezini kapatan ikinci EHAD ise Tekil durumlara da hakimiyetini gösterir. Yani Allah'ın SINGULAR DURUM'lara da uyku, uyuklama tutmaksızın, hiç bir şey ondan istisna kalmamak üzere, evren bütününe ve evrenin davranış biçimine, aradaki yalnız kendisinin girebildiği her DURUM'a hakimiyeti vardır. Rabbimiz islediği anda her duruma (Şimdi) ye her an girebilir.

Yani her bir atom ya da her bir en ufak birimin YEREL BİR NEFSİ vardır ve her birine matematik ispat olarak hakim olduğu, içimizdeki- dışımızdaki, önümüzdeki aramızdaki ve niyetimizde gizli olan bilir. Çünkü niyet edilen şey, Süper uzayda yani onun SONSUZ İHTİMAL EVRENİNDE yola çıkmadan önce vardır. O peşinen bunu ve bizim ZAMAN ÇALIŞTIĞI ZAMAN küçük irademizle hangi yanlış ve doğruya her an nasıl yaparak ve yaşayarak her DURUMUMUZDAN toplam olarak "DAVRANIŞ" denen kaderimizi nasıl yaşadığımızı bilmektedir.

Bir zamansız bir yaratılıştaki ve mekansız oluşta (Ruh) bize verilen MELEK hasleti olan Akıl dânişmanlığında Rabbimiz kendisini sorduğunda "Evet, Rabbimiz sensin" dedik, secdeye vardık. O zaman Rabbimiz "Peki öyleyse yaşayın ve kendinizi sınavın ki, peşinen hüküm vermiş olduğum izlenimi edinmeyeziniz" buyurdu. Bizler de secdeye kapandık. Halen o secdedeyiz ve bu yaşam yani zamanın çalıştığı, mekânın olduğu bu ömür denen küçük sınav, mini rüya halen o Kalu Bela'daki secdemizde devam ediyor. Halen biz oradayız ve başımızı secdeden kaldırdığımızda yeniden dirilmiş olacağız. Allah iki kez secde edenlerden elsin bizleri sevgideğer okurlarım...

KESİM 120 - DÜŞÜNÜLECEK YERİ BİLMEK

Allah'ın zatı üzerinde düşünemiyoruz. Sadece sıfatları isimleri üzerinde yürüyoruz. Yani onun evrene yansıyan ve yarattıkları üzerinde düşünmek durumundayız. Bunun için Arz'dan Arş'a gittik ve şimdi bu TÜMEVARIM sayesinde Allah tekilik ve tekliğine ulaştık.

Mutlak varlık, mutlak öncesizlik ve kalıcılık olan en büyük sonsuzdur. Yani yaratan mutlak varlıktır, yaratılan ise geçici (muvakkat) varlıklardır.

Yaratan tekilik ve teklik EHAD- VAHİD'dir. Evrende varlığın yaratılması, "MUTLAK YOKLUĞUN" hiç olmadığını, tersine MUTLAK VARLIĞIN olduğunu gösterir.

Mutlak varlık zaman- mekân- bilinç boyutlarını da yarattığından, yaratıklarına benzemezliği vardır. [9] Çünkü Rabbimiz örneğin 44444444444444444444... boyutludur. Oysa evren yani biz DÖRT boyutluyuz. O zaman bu az bir ölçümle nasıl onu biçim olarak kavrayabiliriz? Kaldı ki Rabbimiz sonsuz ötesi boyutlar ötesinde bile münezzehtir. Çünkü boyut denen şey de yaratıktır. Yaratık ile yaratana nasıl ölçebiliriz? Nasıl mutlak sonsuzu anlatırız?

Mutlak varlık, mutlak sonsuz ötesinde yer almaktadır. Geçici varlar olan biz yaratık varlıklar, bu tündengelimden çıkmışız. Yani Vahdaniyetinden yaratıldık ve onun kendisine dönmüş olacağız. Bütün dönüşler onadır.

Evrenin nedensiz sonucu ve sonuçsuz nedeni vardı. Yani neden ve sonuç bile yaratılmamıştı. O diledi ve iki temel kuvvet yaratıldı: Bunlar (Çin felsefesinde Yin ve Yang denen merkezci kuvvet ile merkezkaç kuvvetti. Bu kuvvetler TEKVİR sûresinde HÜNNES ve KÜNNES olarak geçmektedir. Yani Allah asıl ve temel olan şeye "OL" dediğinde bu ilk

cevher oldu ve dehşet içinde bir baktı ki, Allah'ın dışında başlıbaşına bir şey olmuş. O cevher nasıl dönmezdi yaratana!... İşte bu dönüşe Merkezci kozmik dönüş, karadelik dönüşü yani HÜNNES diyoruz.

Dolayısıyla bu oluşun ölüşü olacaktı. O zaman Rabbimiz Hünnes'in ÖMÜR DENEN BİR TUR ATARAK DÖNMESİNİ diledi. Yani Kûn= OL! Emrine uygun KUNNES bir tur atarak açıldı ve magnetik cazibeyle bir tur atarak yine HÜNNES'e dönmüş bulunuyordu.

Böylece evrenin genişlemesi, bir tur atıp dönmesi, NEDEN denen AKDELİK (KÜNNES) in ZAMAN İÇİNDE KARADELİK (HÜNNES) olarak geri dönmesidir. İşte bu Bumerag gibi tur atmaya, yani bu çember yörüngeye ömür diyoruz.

Böylece Hünnes (Tüme varmaya çalışan merkezci kuvvet) ve Künnes (Tümden gelen merkezkaç kuvveti) iblisini oluşturdu!... İki kuvvet birbirini dengeledi.

Bir yıldızı hatırlayalım, onu çeken ve büzmeye çalışan kuvvete (Hünnes- Karadeligine) diğer uç kuvveti (interaksiyon güçlü zayıf kuvvet ile elektro-magnetizması) karşı koyuyordu. Ama bu Karşı koyan yakıt, yani HAYAT ENERJİSİ) tükenince, bu kez KÜNNES Hünnes'e dönüşüyordu ve artık Vakıa sûresi-75'deki gibi "Yok olan yıldızın yeri olan karadelik tüneli uzanıyor ve yıldızı alıyor götürüyordu.

Böylece Hünnes'in GELECEKTE dönmesi ve Künnes'in geçmişte kaçmak istemesi ÖMÜR kavramını oluşturuyordu. Böylece neden-sonuç denen nedensellik oluşuyordu. Doğduğumuz Akdeliğinden sonra bir ömür geçiriyor, sayılı nefes ve rızığımızı bitirerek, Hünnes karadeligine, karakabirine giriyordu. Her şey böyleydi. Yıldız, İnsan ve BÜTÜN GLOBULAR (Tek bütün) EVREN!... Yaratılış denen Akdelik Künnes'i ile olan oluşum; aynı zamanda Kıyametin Karadeligi olan HÜNNES ile ölüşüm aynı şeydi. Çünkü ikisi de çıkış ve dönüş olarak aynı yere geliyor, birleşip aynı şey oluyordu.

Tümden geliyor ve tüme varıyorduk. Bu gel-git bir araç, fakat TÜM'ün kendisi AMAÇ oluyordu.

Hünnes ve Künnes'in yörüngesinin bir matematiği; bir boyut geometrisi ve fizik dinamikmi vardı. OL ve ÖL ayrı yerde birleşene kadar, bildiğiniz evren yasaları yürürlükteydi. OL (Kün) dendiğinde evren genişliyor ve ÖL (HÜN) dendiğinde aslına rücu ediyordu. Hünnes (Allah'ından başlıbaşına ayrı olmak isteyen NEFSİ, yani Küçük iradeyi) fakat Hünnes Allah'ıyla birlenmeyi isteyen Akli [10] temsil ediyordu.

İkisi Hünnes- Künnes, bir tek aynı şey iken, o tek şeyin Eşlenik (Zıt paralel) kutupları gibi davranıyordu. O Tekil tek noktadan ikisi ayrılmıştı. Nefis, dışa açılmak; Akil içe dönmek istiyordu. Böylece Hünnes- Künnes Arş- Arz arasında hem kendisi aynı noktaya döneceği için kısıtlanmıştı; hem de kendi dışındaki yaratılma bölgesi sınırlandığı (Arş-Arz) için kısıtlanmıştır. Yani yaratılan için ölüm kaçınılmazdı. Bu sonlu bir sonsuzdur. Oysa mutlak sonsuzun yani yaratanın, sınırsızlığı vardır. Cennet bile sayılıdır, belli bir yerdir, bütün sonsuz büyüklüğüne rağmen!...

Yaratan gibi zamanda öncesizliğimiz olmadığı için zamanda tanrılaşamıyoruz. Ebedi bile olsak öncesiz olmadığımız için hiç bir biçimde tanrılaşmamız söz konusu değildir.

Yaratan bulun yarattığı- Arş-Arz arasındaki bölgeden başka Arş ötesi- Arz berisi EKBER bölgeyi de Mutlak sonsuz varlığıyla dolduruyor. Bu nedenle ölümsüz olsak bile MEKANDA TANRILAŞAMAYIZ. Üstelik her yaratık ebediyeti ummayacak. Örneğin boynuzsuz koyun boynuzlu koyundan hakkını aldıktan sonra, ebedi yok olacaktır. Bundan sonra da "Ölüm" kurban edilecek ve böylece ölümsüzlük olayı başlayacaktır. Kalıcılık garantisi sadece kul içindir!...

Kul ise, Allah'ı bilim ile bulan Akli ve bunun tersine küçük iradesi (Yani Rabbinden dilerse kaçabilmesi) olan Nefis ikilisinden oluşmuş RUH- BEDEN bütünüdür. Bunlara "Kul= Yaratık" denilmiştir ve bilinçli olduklarından sınav vereceklerdir. Kısıtlı bir mekanda (Cennet- Cehennem- Arasat) yaratıklarıdır. Yani geçici ve kısıtlı "VAR"lıklardı ve MUTLAK VARLIK değil onun bütününden türemiş ve ona dönmekle yükümlü ve hükümlü olan

"Kesirlerdir" Her bir kesir kendi başına bir varlıktır ve ölümlüdür. Her varlık kendisini bir (1) sayar ve kendi başına bir şeydir. İkiimize tıpatıp benzesek, hatta, saç sayımız bile aynı olsa, her kişi kendi karnını doyurur, kendi ciğerine soluk çeker, kendi başnadır!...

Mutlak sonsuz varlık bizim (1)'in üstünde bütün birlerin atasıdır. Çünkü bu birim BİR'den dört tane bir türemiştir. Bunlar (+1), (-1), ($\sqrt{+1}$), ($\sqrt{-1}$) olmak üzere SOMUT-SOYUT ve MEGATİF- POSİTİF birlerdir. Bunlar dört unsurun fazları olan BİR'lerdir. Eksi ve artıları NEDENSELLİĞİN iki yanlı olduğunu, eşlenik ve bakışık yaratılışı anlatır. Madde-Antimadde gibi...

($\sqrt{\dots}$) ile gösterilen SOYUT ve gösterime girmeyen SOMUT özellikler de ise evrende niçin bazı varlıkları gördüğümüzü niçin bazılarını görmediğimizi açıklar.

Şimdi nasıl ki somut ve soyut bedenlerin de bir ATASI yani RUH denen bileşkesi varsa; bütün birlerin bir bileşkesi vardır ve evreni yaratan da o bileşke (1)'dir. Bu asıl bir, kendisinden, yaratıcı yani "EVREN DIŞINDA" BİR olarak söz eder. Çünkü evren yaratılmasaydı da o vardı. Şimdi evren gibi yaratık olmadığı ve kendi yaratan olduğu için, yaratığa kendisinden HÜVE= O (Üçüncü Tekil şahıs) olarak söz etmektedir.

Zaten Allah'ın ardından "Lillah" Ona doğru tırmanıyoruz sonra Hüve "O" geliyor ve orası sonsuzluk kulesinin tepesi oluyor!... Allah'ın toplam özne- ismi Hüve= Hu'dur. Anlamı da "O"dur. Yani Rabbimiz kendisine de tıpkı Adem'e ADAM dediği gibi, Cins bir isim, fakat ÜÇÜNCÜ TEKİL eleman adını vermiştir.

Evren ÇİFT-ÇİFTLER (iki eleman) üzerine [11] kurulmuş, fakat TEKİLİK (Yaratan) Üçüncü tekil eleman üzerine kurulmuştur. Ve bu matematik eleman kendisinden "HÜVE= O" diye söz etmektedir.

Böylece yaratan ile yaratılan üç elemanlıdır ve bu da bizim BINARY (Bineer) Cebir dediğimiz evren- içi cebirin iki elemanıdır. Bilgisayarlar, mantık devreleri, elektrik devreleri, mantık devreleri

BOOLE Cebiri denen "Bu ikili" matematik sistem üzerine kurulmuştur.

Evrende sonsuz sayı var ve bunlar 0-9 arasında 10 sayı ile yazılabilir. Ama beşli sistem bundan da özür ve evrenin basite indirgenmiş cebiridir. İkili sistem ise bu işin en özüdür. Yani sadece 1 ve 0 ile bütün evrenin hesapları yapılır. Zaten bilgisayarlar ve insan beyindeki sistem bu iki sayı (1 ve 0) ile çalışmaktadır. Yani Bilgisayar ve insan mantığı (Logic) için sadece iki sembol yetmektedir.

Bu iki sayı dilbilgisinde de "Harfitarif olarak yer almaktadır. Gramerde artikel dediğimiz bu harfitarif, Germen dil ailesinde (The, De, Der, Die, Das vb.) olarak ve Latin dil ailesinde de (La, Le, El, İl) biçiminde alıyor.

Arapça da ise (Al) biçiminde yazılır ve (El) biçiminde okunur. Yine belirsiz harfitarif olan (lâ= Yok) da ikinci sembolü oluşturmaktadır.

Yani AL= 1 ve Lâ= 0 (Sıfır) karşılığındadır. Dolayısıyla AL= Varlık; LA= Yokluk anlamındadır.

ALLAH ismi de yazılış biçimiyle AL+LA+HÜ'dür. Bir anlamda "Varsa da, yoksa da O" denebilir.

Buradaki mutlaka sonsuz bir olan Hü= Üçüncü tekil şahıs olan o'dur. Yaratanın mutlak varlığı Hû elemanı ile yarattıklarının geçici varlığı "Geçici bir'ler" anlamındaki El (Al)'lerle anlatılır. Hû hiç yok olmaz, çünkü sonsuz ötesinde "BİR" dir. Ama yarattığı her "Al" yaşar ölür ve "Lâ= Yok" haline döner. AL ve LA varlık- yokluk; ol- öl, yaratılış-yokoluş dönüşimleridir.

Al= Varlık anlamındadır. A (Elif) mutlak varlığın L (Geçici varlığın) birleşimidir. LA'da bunun tersidir.

AL=1 her küçük iradeli (İradei cüziyye sahibi, az bir otomasyonu olan, pilotun yerini bıraktığı otomatik pilot gibi) benliği ve kimliği yani NEFSİ arılatan özlerin başına getirilir.

AL=1, her özün çarpanı, bölünü, üssüdür. Nefsin n harfiyse bu 1.nn1 biçimindedir, fakat biz bunu kısaca n olarak yazarız. Örneğin kısaca 4 yazdığımız sayı aslında bir çarpı dört, üssü bir bölü bir... biçiminde hep bu BİR ile kuşatılmıştır.

Her bir AL, doğumdur ve yaşamdır. Sonra da ölerək LA= Yok'a dönüşür. Hayat budur!...

LA- Sıfır ise bir şeyin varlıktan yokluğa dönüşmesi anlamındadır. Matematikte yokluk, işaretleri ters olan (Eşlenik olan) iki sayının toplamının sıfır olması; artının eksiği götürmesi anlamındadır.

LA= Sıfır, özdeş ve türdeş olan iki şeyin birbirinden çıkarılması; karşıt ve eşlenik olan iki şeyin birbiriyle toplanması demektir. Yani LA= Sıfır, bağrında İKİ TANE karşıt eşlenik iki kök içermektedir:

$$1-1=0 \text{ ya da } (+1)+(-1)=0$$

Sıfır artık modern matematikte bildiğimiz sıfır değildir: İçinde iki eşlenik türevi, kökü vardır ve bunların toplamıdır. Böylece "Çift çift" yaratılış doğrulanmış oluyor. Çünkü madde, kökü olan ve sıfır diye gösterilen enerjinin "Biri madde; diğeri antimadde olarak iki eşlenik çıkarması değil midir?

LA=(+AL)+ (-AL) işlemi, sıfır seviyeli enerjiden iki [12] tane sıfırdan büyük ve birbirine antiparalel olarak eşit biri madde diğeri antimadde olan BİR ÇİFT parçacık üretimi yapıldığını haber veriyor. Evren saf bir enerjinin (Toplam x sıfır) halinden biri bu evren diğeri paralel evren olmak üzere bir çift eşlenik evren (Somut ve Soyut) olarak ortaya çıkmasıdır. Bu iki evren birbirleriyle karşılaşacak, toplanacak ve dolayısıyla birbirleriyle yok edeceklerdir.

Evren çiftinin sıfırdan yaratılmasına PAIR PRODUCTION Yani bir çift eşlenik üretimi denmektedir. Madde ve antimadde bir çift sıfırın (Fotonun) çarpışmasından doğar ve buna bir çift üretimi denir.

Bunun tersine madde ve antimadde karşılaştıklarında birbirlerini yok ederler ve yine bir çift-ışımaya dönüşürler. Bu işleme de "ANNIHILATION" yani yok olma diyoruz.

Böylece iki tane LA= Sıfırın çarpışmasından, biri +AL diğeri -AL olan bir çift varlık çıkmaktadır ve buna parçacık çifti üretimi denmektedir.

Bunun tersine birbirine rastlayan AL ile -AL birbirlerini yok ederek, başladıkları noktaya dönüşürler yani zıt AL'lar bir çift LA= Sıfır olur.

Bilindiği gibi Banach ve Tarski ile şimdiki matematik sıfırın ikiyle çarpılabileceğini ve sıfırın ikiye bölünebileceğini bulmuşlardır. Yani evren matematiğinde, bir sayının sıfır ile çarpımı ya da bölümünün sıfır olmadığı kanıtlanmıştır. Örneğin bir sonsuz ötekinin yarısıysa; öteki sonsuz onun iki katı demektir. Böylece bir sıfır da yarılanabilir ya da bir çift sıfırdan bir çift eşlenik sayı ortaya çıkabilir.

Sonucu sıfır ve sonsuz çıkan denklemler, bir üst sistemde birbirini sınırlar ve daha üstte bir sifira bağlanırlar.

Örneğin Einstein'a göre ışık hızında giden bir maddenin kütesiz SONSUZ olduğu anda, kendini enerjiye çevirerek "SIFIR" olmaktadır. Yani sonsuz birden sifira atlamaktadır.

Işıktan hızlı giden bir şey ise; kendi EŞLENİĞİNİ yaratmaktadır. Işıktan hızlı giden, sonsuz ve sıfır duvarını aşarak yeniden kütleyle kavuşur. (Takyon olur ve eksi yönde kütleli büyümeye başlar.

Ya da sonucu sonsuz çıkan "Birleşik Alan parçacıklarının" iki sonsuz ya da sıfırın birbirini sınırlaması dolayısıyla bire üst sisteme bağlandığını ve ikisinin yeniden sıfırlandığını görürüz. Örneğin Elektromagnetizmanın fotonları ile Zayıf nükleer kuvvetin -+W parçacıkları

Zo Bozonu ile bir üst sistemde birleşirler. Yani sıfır ve sonsuzun ardına geçmişlerdir, İki stabil alan, bir üst sistemdeki dinamik operatörle birleşmiştir.

LA= Sıfır eşleniklerin, birbirini ters yönden durağan eylemsiz olarak dengelemesi dernektir. Yani dinamik iki parçacık birbirinin eşleniği ise ve birbirleriyle karşılaşıyorlarsa (topluyorlarsa) dinamizm, statizm haline gelir. Artı eksiye götürdüğünden geriye "Durağan dalga" kalır. İşte bu durağanlık da bir sıfırdır ve her sıfır gibi denge, vektör olayıdır.

Bilindiği gibi 4 matematik işlem vardır. Bunları ikiye indirebiliriz: Çünkü çarpma işlemi toplama işleminin basitleştirilmiş biçimidir. Bunun gibi bölme işlemi de çıkarma işleminin basitleştirilmişidir.

O halde evrende temel iki işlem bulunmaktadır. Toplama ve çıkarma... Bu da CEBİR sayesinde tek işleme dönüşebilir:

Özdeşlerin (İşareti aynı olan) eşleniklerin (İşareti ters olan özdeşler) olması nedeniyle

1. İki özdeşin toplamı iki katıdır ve çıkarılması [13] sıfırdır.

2. Bir çift eşleniğin toplamı sıfır; çıkarılması iki katıdır.

Eşleniklerin toplanmasına "ANNIHILATION" Sıfırlanma, bir çift karşıtın birbirini yok etmesi demektir.

Eşleniklerin, çıkarılmasına "PAIR PRODUCTION" yani sıfırdan bir çift madde üretilmesi diyoruz.

Demek ki, zıt işaretli bir çift sayısının TOPLAMA VE ÇIKARMA işlemine karar vermesi, işaretlerinden doğmaktadır. Demek ki evrende toplama ve çıkarma aynı tek işlemdir.

İki foton çarpıştığında biri elektron (e-) diğeri pozitron (Elektronun antimaddesi olan e+) çıkar. Bunlar birbirinin tıpatıp aynısıdır ve tek farkları cebir işaretlerinin ters olmasıdır. Sonra bu iki eşlenik madde birbiriyle karşılaşırlar ve birbirlerini yok ederek (Eksi artıyı götürerek) yeniden bir çift foton olurlar: (e -)+(e +)= 2. O (Bir çift foton)

Demek ki, eşleniklerin toplamından ÖL (Annihilation, Hünnes), Eşleniklerin çıkarılmasından OL (Pair Production, Künnes) çıkar. İşte yaratılışın, özellikle "ÇİFT ÇİFT" yaratılışın sırrı budur.

Eşlenikler (Madde- antimadde ya da Somut-soyut karşıtlar) bir denge içinde toplanmış statik-eylemsiz bir ÇİFT'tir. Bu çiftin toplamından Annihilation denen sıfırlanma ve çıkarılmasından Pair Production denen bir çift olarak yaratılma çıkmaktadır. Dolayısıyla bu TEK işlemin nedensellik yönüne göre "Toplama- çıkarma" diye tanımlanmasıdır.

Nedenselliğin yönü ise "bir filmin TERS ya da DÜZ oynatılmasıdır. Örneğin iki fotonu çarpıştırıyoruz ve biri elektron diğeri anti- elektron olan cebir işaretleri ters bir çift yaratıyoruz. Şimdi bu AYNI filmi ters oynatalım: Elektron ve antielektron birbirlerini yok ederek bir çift yüksüz fotona dönüşüyorlar.

O halde bizim SIFIR dediğimiz şeyler, sadece statik saklı bir çift sıfırdır. Yani neden ve sonuç: aynılaştığında ortaya sıfırlar çıkmaktadır.

Enerjinin özkütlesinin sıfır olması, Evrende mutlak soğuk derecenin "Sıfır" kelvin derece diye gösterilmesi, ışık hızında hemzemin- hemzaman yani nedensel olmayan mutlak zamansızlık ve mekânsızlığın ortaya çıkması, Karadeliklerin elektrik yükünü ters şeyleri yutarak sıfırlaması ve fizikte binlerce sıfırlama olayı, aslında bize MUTLAK bir sıfırın olmadığını göstermektedir. Sıfır içinde (Tünel gibi) birbirini zıt yönden ödeyen (Compensating) ve dengeleyen gizli değişkenler (Hidden Variables) vardır. Bu sıfırdan Künnesle fırlayan iki eşlenik, "Çift üretimdir ve bunun toplanması yani Hünnes olarak birleşmeleri ise "Yük edilme" işlemidir.

Dolayısıyla yaratılan iki parçacık, biri zamanda ileri diğeri geri giderek, birbiriyle haberleşir ve birbirlerini görmeden "AYNI davranışa" sahip olurlar.

Böylece eşlenik bir çift AL'ın birbirlerini LA olmak üzere yok ettiklerini görüyoruz. Ya da bunun tersine LA çiftinden bir çift AL eşleniği çıkmaktadır.

Hünnes ile iki eşlenik AL yok edilerek LA' haline gelmektedir ve bu maddenin (Evrenin) SONUCU, YARINI olmaktadır, Annihilalion denen karadelik kıyametidir. Bu filmin tersine oynaması ise, yani LA' dan iki eşlenik AL çıkması KÜNNES yani evrenin bir [14] çift halinde yaratılmasıdır.

Evren bir somut; diğeri soyut olmak şartıyla BİR ÇİFTTİR. Yaratanın TEKİLLİĞİ (Singularite) dışında her şey ÇİFT ÇİFT (Kozmik düalitel) yapıdadır. Yaratan tekil; yaratılan çift çift'tir.

Evrende Singularite olsaydı, her şey TEK KUTUPLU olurdu. Oysa tam tersine Monopol denen tek kutupluluk yasaklanmış yerine polarize, dipole yani birbirine eşit eşlenik bir çift kutup oluşturulmuştur. Monopol yasağı, örneğin kuarklarda gözlenmiştir. Yani kuarklar "Tek" başına olamamaktadır. Bir kuark eğer tek başına çekirdekçik içinden çıkarılmaya kalkışırsa, hemen Tüneldeki "Her an var-yok" olan etki kuarkından kendi eşleniğini yaratır ve ikisi birleşerek yani kuark ve anti kuark çift halinde ve MEZON adıyla, çekirdeği terk ederler. Ama hiç bir zaman bir kuark tek başına çekirdekten çıkmaz.

Ne yaratılışın Akdeliği tekilliktir; ne yok oluşun karadeliki tekilliktir. İki birbirinin eşleniğidir. Yani Hünnes ve Künnes birbirinin eşleniğidir. Neden ile sonuç birbirinin eşleniğidir. Mıknatısın N ve S kutupları birbirinin eşleniğidir. Elektrik yükünün (-) ve (+) kutupları birbirinin eşleniğidir. Ol ve Öl birbirinin eşleniğidir. En önemlisi de ETKİ ve TEPKİ birbirinin eşleniğidir.

Evren yaratılmamış halde bir etkiden yoksundur ve STATİKTİR. Ama yaratılma emri aldığı anda bu STATİK SIFIR(LA) bozulur ve bundan DİNAMİZM (Bir çift eylem= Etki-Tepki) ortaya çıkar.

ETKİ (Ol! Bir çift oluşu Pair Production, Günümüzdeki neden AL ve Künnes) anlamındadır.

TEPKİ (Öl! Bir çift AL'ın bir LA halinde yokoluşu olan Annihilation, yarınımızdaki sonuç ve Hünnes) anlamındadır.

Etki evrenin Akdelik ucundan gelen yaratılış-Künnes; tepki de evrenin Karadelik ucundan gelen Yokoluş- Hünnes cevabıdır. Etkiye tepki cevap verir. Etki ile bozulan statik dengenin tepki ile yeniden kurulması çabası dinamizm doğar. Yani dinamizm kararlı bir denge için yapılan bir salınımdır. Birbirine dik iki statik alan birbiriyle birleştirilirse Dinamizm doğar. Kapalı evrenimizde bu dinamizm kararlı statik dengeyi kurmak istemektedir.

Kararlı dinamizm nedeniyle evren kendisini başlangıcına dönmekten kurtaramaz. Dinamizm kararlı dengenin gel- git olayıdır. Ya da etki- tepki ile dengelenme osilasyonu...

Evren böyle bir etki- tepki çalkantısındadır. Bu çalkantı bir galaksinin düzlemi gibidir. Ama bunu dik bir AKS (Eksen) vardır ki, bu da ARŞ- ARZ dikedir.

Evrendeki bütün olaylar düzlemde oluşur-ölüşür ve sonra bu ARŞ- ARZ dikmesinden ÜÇÜNCÜ DÜZLEME (Tünele) geçer.

Evrenimizin enlemde (Çemberde) attığı yuvar lak tur ya da halka bizim dış uzayımızla ilgilidir. Yani OL ve Öl neden ile sonucunun birleştiği sıfır noktası olup, bu sıfırın bir yanında artı; öteki yanında eksi sayılar vardır.

Ama bu yetmemektedir. Çünkü evrenin ARŞ-ARZ dikmesi de buna dik gelir ve üstünde SOYUT artılar; altında SOYUT eksiler vardır.

Bu dernektir ki elle tuttuğumuz kalbimize elle tutamadığımız bir korku düşerse ne kadar yer tutar?

Soyut ve somut sayılar, bir lineer düzlem olarak değil; bir KARE matris olarak toplanabilir. [15] Matris olarak kalp ve kalbe düşen bir duygunun toplanabileceğini, "Beşinci matematik işlemle" bulmuştuk. Daha doğrusu islam Cifiri olan "VEFK" denen simetrik bir toplama ile önceden bulunmuş bir matristi. Biz bunu matematik teori haline soktuk.

Örneğin en basit vefk (Matris) yanda gösterilmiştir. Kolon, köşegen ve sütun olarak nereden toplar-sanız toplayın bu (15) dir.

Fakat burada 1-9 arasındaki sayılar yer almıştır. Şimdi bu sayıları da sadeleştirilim ve beşli sisteme ya da cebir'in sıfır yanında kalan eksi ve artı 1, 2, 3, 4, 0 sayılarına indirgeyebiliriz:

Böylece (-) ve (+) olmak üzere 4 sayı elde ediyoruz. Artılar SOMUT ve eksiler de SOYUT sayılardır.

Böylece somut ve soyut sayılar, yani kalbe düşen korkunun kalp ile birlikte toplamı yapılabilmektedir.

Örneğin matematik gerçeğin olduğu yerde geometri de devreye girmektedir. Dolayısıyla dikkat edilirse, bu sayılar ortadaki 5 dikinde 4 fazla, dört eksik; sol köşegenden ardışık; sağ köşegenden ise 3 farkla gelmektedir. Ortada ise ikişer ardışık olarak 3-5-7 dize dizilmiştir. Şimdi bu birim boylara göre bu matrisin şöyle bir geometrik açılımını yapabiliriz:

Burada beşten büyük sayılar SOMUT uzayımız; beşten küçük sayılar ise SOYUT uzayımızdır. Yani kalbin koordinatları arasında bir de kalbe düşen korkunun DİK EŞLENİK uzayı var.

Fakat görüldüğü gibi bu biçim içinde kesikli çizgi ile gösterilen karşıtı yoktur. Bu da bize tıpkı ŞEKER moleküllerinin dizilişini açıklamaktadır.

Yani Tabîî şekerin polarizlenen ışığı niçin SOLA kırdığını, kalbin niçin solda yer aldığını göstermektedir. Oysa bilim bunu açıklayamamıştı.

Matematiği ne kadar tanıyoruz ki?

Örneğin beşinci işlemde niçin bazı yüklerin sıfır; bazılarının artı ve eksi olduğunu hiç bir teori açıklayamazken, sayıların karelerinin beş ve katlarından oluşan bir dizinin ya bir eksikiği ya da bir fazlası olmasıyla açıklanabilir: Örneğin 16, 36, 81 ve 1, 15, 35, 80 ve 0'dan BİR fazladır. Bu bize + 1 yük karşılığıdır.

4, 9, 49 ve 64 ise 5, 10, 50 ve 65'den birer eksiktir ve -1'dir. O, 25 ve 100 ise beş katlarıdır, ne eksik ne fazladır. O zaman sıfır yüküdür. (Yüksüzdür)

Dört unsur bu kitapta her yerde karşımıza çıktı. Dört yön maddenin dört hali, dört mevsim, dört işlem gibi... Ama niçin dört unsur vardır sorusunu matematik cevap verebilir (Beşinci işlem) Asal sayıları ele alalım: Bunlar dikkat edilirse 101, 103, 107 ve 109 gibi dört ARŞ direğinden oluşmaktadır.

11-13-17-19 gibi hep (1)- (3)- (7) ve (9) sütunu vardır, dişte dört temel baz bu sütun içinde yer almaktadır ve asal değil asalımsı olanlarla birleşmektedir.

21- 27- 33- 39/ 51- 57- 63- 69/ 81- 87- 93- 99 dörtgenleri ASAL olmayan sayılardır ve buraya DÖRT çekirdek asidi yerleşerek ilahi DNA ARŞ' benzerindeki organizasyonu yaratmaktadır.

Buradaki sayı sütunları arz'ın dört direğidir. Aradaki asal olmayan bölgeler ise "Adenin-Guanin-Sitosin- Timin" dokusunu oluşturmaktadır.

Ama asal olanlar, bize kalıtımın fiziki ve biyolojik özellikleri dışında, baba- anadan gelen ruhsal kalıtımı, sanata tutkunluğu ve davranışlarımızı vermektedir. [16] Yani karakter çekimimiz de ASAL olarak gözüken ve burada "SOYUT UZAY- Ruh'umuzun unsuru" olan kurgudan kaynaklanmaktadır.

Sevgideğer okurlar, Sonsuzluk kulemizi, Arz'dan başlayarak Arş'a kadar ve SADECE BİLİME DAYANARAK sunmaya çalışırken, Kur'an olan BAŞ BİLİM kitabımızın rehberliğinden ve Resulullah efendimizin hadislerinden başka bir ek koymadık. Kur'an'ın teklifi ve tekilliği üzerinde inancımız tam olmasaydı, zaten MÜSLÜMAN olmazdık. Resulullah efendimizin de yalnızca SAHİH hadislerine ve Kudsi hadislerine itibar ederek bir çırpıda bu kitabı oluşturmaya çalıştık.

Kitabın amacı, Allah'ı bilimle kavramaktı. Ama Allah'ımızın zatı üzerinde değil; yarattığı şeyler, özellikle evren geneli üzerinde düşünmeye çalıştık.

Evren geneli ise "POZİTİF BİLİM" ile anlaşılır ve anlatılır. Pozitif bilim denen şey ise karmaşık bir fizik dinamizmin, geometri ile basitleştirilmesi, matematik ile ÖZ'e indirilmesidir. Bu aşamada hemen aklımıza "YORUM" gelir.

Yorum ise bir bilimsel sonucun "Felsefe" olarak neye dayanacağını anlatır.

Yorum, Kur'an düzeyinde "tefsir" anlamına gelmektedir. Ama BİLİMSİZ, hele tek başına bir tefsir düşünülemez. Gerçek tefsir, liyakatli müslüman bilim adamlarının dünya çapında bir konsül oluşturarak, her uzman kişinin kendi dalında ortaya koyduklarını, ince eleyerek, sık dokuyarak ve çağımızın harika yardımcısı olan Kompiter eşliğinde metodize etmek gerekir.

Diğer ümmetlerden farklı olarak, BİLİME aykırı olan şeylerle ya da yanlışlarla, ardnihyetlerle, İslamı bozucu emellerle çıkarılan batıl şeylerin "DİNAMİZMİ" bozmayacağı garantisini bizzat RABBİMİZ vermiş ve onun sözcüsü Resulullah "ÜMMETİM YANLIŞ ÜZERİNE BİRLEŞMEKTEN KORUNMUŞTUR" diye bir ayrıcalığımız olduğunu ortaya koymuştur. Bu güvenceyle yazdık. Ümit etmiyorum, yanlışım olmamalıdır, ama varsa bile bu İLAHİ ELEK onu eleyecektir zaten.

Referans 28 - Barışsever mü'min

Mânâlar misâllerin içerdiği mânâlar değildir, buna rağmen mânâ âleminin keşfiyle ilgili spirtüalist tezahürler (Meczub, mecnun obsesyonlar, halvetim, yakazalar zikrin tetik hâli, uyanık düş görme vb) sonucu elde edilenler, Kur'an tefsirine dayanak sayılır. Bu tarz elde edilen göksel bilgilerin sahipleri kendilerine "arif" ve yaptıklarına marifet ismini vererek, birer âlim olmadıklarını özellikle vurgulamışlardır. Ne var ki, onların bu iyi niyetlerine müridleri katılmamış ve "Bin câhilden bir âlim; bin âlimden bir arif üstündür" diyerek, rütbe sırasında bir astsubayı general-âmiralden de üstün tutmuşlardır.

Zikrin, zikrettiği mezkûr tezkireyi (öğütleri) alan, bir Âbid (arif ve âlim değil, ama sade Müslim de değil) bu aşamada Farz, Vâcib, Mendub, Sünnet, rnüstehab vb. gibi ibadetlerde Allah ve kıldan olanları karıştırabilir, bir açmaza düşebilir. Basit bir mendub için bilmeyerek farzı bırakabilir, bir hadisi ya da birinin söylediği bir özdeyişi "Âyet" sanabilir ve sözün tam anlamıyla kavram kargaşasında "Çuvallayabilir". İşte sadece âbit olmanın bu zararları [17] vardır. Kendine bilgi konusunda güvenci olmadığından, bir bilgiç peşinden gidip ona esirce tapınmaya başlayacak kendini sömürtüp, kullandırırken, belki de buna değmez birinin çevresindeki kuru kalabalığı büyütecektir.

Bir Müslim genelde asoyaldır, uzleti sever. Âbit bir kişi sosyalleşmeye çalışır. Katıldığı grupta dernekçilik ve sorumluluk hoşuna gider.

Sohbetlerde ahkâmları kendine bend ederek, öğrendiklerini heyecanı geçinceye kadar masumane sonra ukalalıkla satmaya bayılır ve günün birinde kendisi ahkâmcı olur.

Yâni salt ibadetten dışa saldırganlaşmaya ve taşmaya başlar. Giderek yobazlaşır ve evinde kendince bir şeriat yönetimi kurmak üzere dönüşüme uğrar. Bu dönüşüm hayır değil, serdendir, kişilik değişmesi olduğu için aynı zamanda akıl hastalığıdır. Softalaşma sonunda taassub denen şeytan tuzağına düşmekten kurtulamaz.

Referans 29 - Mukallit-Muhakkik

Loknan-20/21 "Görmediniz mi Allah göklerde ve yerde bulunan şeyleri size boyun eğdirdi ve size zâhir(Fizik) ve batın(Transfizik) nimetlerini bol bol verdi.Yine de insanlardan kimi var ki, ne bilgisi ne yol göstereni ve ne de aydınlatıcı bir kitabı olma-dan Allah hakkında tartışır. Onlara 'Allah'ın indirdiği-ne uyun' dense 'Hayır biz babalarımızın üzerinde olduğu şeye uyarız' derler. Şeytân onları alevli âteşin azabına çağırmış olsa da mı ?"

Şûrâ-22/24 "'Hayır sadece biz babalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerinde gidiyoruz' dediler. İşte böyle senden önce de hangi ülkeye uyarıcı gönderdikse mutlaka varlıkları 'Biz babalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de izlerine uyarız' dediler. 'Ben size babalarınızı, üzerinde bulunduğunuzdan daha doğrusunu getirmiş olumda mı?' dedi. Dediler ki, 'Doğrusu biz seninle gönderileni tanımıyoruz.'"

Ahzâb-67 "Ve dediler ki: 'Rabb'imiz, biz beylerimize ve büyüklerimize uyduk da bizi yoldan saptırdılar.'"

Akıllarını kullananların "Mü'minliği" Kur'an'da tescil edilmiş, akıl ve bilime alerji duyanların da atalarını taklitle Mukallit oldukları yazılmıştır.

Sadece Kur'an indirilmiştir, herşeyi açıklamaya yeterlidir, akıl sahiplerini tahkikle imana getirici Rahmet, Huda ve tezkiresi vardır:

Ankebut-51 "Kendilerine okunan kitab'ı sana indirmemiz, onlara yetmedi mi? Şüphesiz inanan bir toplum için bunda bir rahmet ve öğüt vardır."

Kur'an körü körüne inanılsın, Atalardan gelen mirasla hareket edilmesin diye düşünmeyi muhakkik olmayı emreder. Çünkü ALLAH kendisine körü [18] körüne inancı "Bedevi Müslim" kategorisi dışındaki kullarında pek kabullenmiyor.Bunun için düşünmelerini, düşünmek için de kanıtlarını açıklama yöntemini seçmiştir:

Bakara-242 "Düşünesiniz diye Allah âyetlerini size böyle açıklıyor"

Düşünerek, aklen, soruşturarak ALLAH'ı bulmak İmân etme, mü'min olma nedenidir. Eğer düşünme zahmetinden kurtulmak istiyorsak, bizden önce düşünen ataların düşüncelerini günah ve sevabıyla benimseyebiliriz.

Biz Kur'an âyetleri üzerinde bilim avantajıyla bol bol düşündük, Kur'an'ı eskilerin kitaplarıyla değil, bizzat âyetlerle yeni baştan keşfedip, aklen ve tahkiken Müslüman olduk. Atalarımızın değil âyetlerin izdaşı olduk.

Âli İmran-118 "Ey inananlar... düşünürseniz âyetleri size açıkladık?"

Salt Müslim ve salt Âbit "Mukallit" olup.bunun göstergesi atalarını (Gerek ata-esserleriyle gerek örfleriyle) taklit etmesi ve böyle kişilerden birine hiç soruşturmadan teslim olması hâttâ bilmeyerek ona tapınmasıdır. Oysa Kur'an atalardan gelebilecek olası bir yanlış Furkan ile irdeletir.

Referans 30 - Furkan

KUR'AN'IMIZN diğer adı da, "Hakk ile batılı ayırt edici, gerçek ile sahte gerçeklerin farkını ortaya koyucu" anlamındaki FURKAN olup, kökeni FARK'ile aynıdır.

Furkan-1 "Furkan'ı (Kozmik kıstası) âlemlerin korkutucusu olsun diye Hak(ikat) ile batılı(Gerçekdışı peri masallarını, tahrifleri, bidatları, mukallitliği) ayırt etmek üzere kuluna indiren ne yücedir."

Furkan gerçek-üstü Hak gerçek ile çift-çift yaratılmış (Pair-Production diğer cebirsel) gerçeklen birbirinden ayırt eder.(Madde-Antimadde çifti gerçeklerdir, ama, bunların birleşip yok olduğu-Annihilation gerçek-üstü Hak gerçektir.)

Haşr: 51 "Kuşkusuz o Furkan Kesin bilginin tastamam gerçeğidir."

Furkan neyin sahih neyin sahte olduğunu ortaya koyan bir soyutlama sistemidir.

Kur'an'ın magnetik özelliği bir elektroliz olayı gibi gerçekle yapay gerçeği de ayırt ütmemizi sağlayan kıstasları içerir.

Buna rağmen Süfyanist Müslüman açmaza düşmüş, Hak ile batılı ayırt edici ölçüt olarak Kur'an'ı değil; Kur'an dışı din verilerini önplâna alarak, (Kur'an'ın üçüncü tip okuması olan) Furkan'a ihanet etmiş.

Oysa "FURKAN" tipi okumayla doğru olanı teşhis edebilme işi piyasada kalmamış ulamanın harcıdır. Bu tür bir okumayı sahte fukaha ehli öyle saptırdılar ki ALLAH misâllerini fukaha anlayamadığı hâlde, öylesine anlıyormuş gibi ahkâm attılar ki, sonuçta İslâmiyet'e "Gericilik" iftirasını attırdılar. Hakk'ın yerine batıl olanı getirmek için binlerce fetva çıkarıldı ve bize pek az şey ulaştı.

Oysa onlara düşen, sadece Kur'an'ın ilk üç okuma biçiminden biriydi.(Misâller kapsamına giren Levhi mahfuz özelliklerini aşk ve fıkıh ehlinin bilme--si için âlim olmaları gerekmektedir.)

Böyle şefaath kullarından Resulullah Ahirette Kur'an'dan uzaklaştıkları için şikâyetçi olacaktır.

Furkan-30 "Elçi de 'Ya Rabbi kavmim bu Kur'an'ı [19] terk edilmiş bıraktılar' demiştir."

Furkan-44 "Yoksa sen onların çoğunun işittiklerini, düşündüklerini mi sanıyorsun? Hayır, onlar hayvan (Beast, linx) gibidir, hâtâ onlar, yolca daha sapıktırlar."

Bakara-171 "O inkâr edenlerim durumu tıpkı bağırıp çağırmadan başka bir şey işitmeyen haykıran hayvan gibidir. Sağır dilsiz ve kördürler onun için düşünmezler."

Enfâl-22".....(Kuru kalabalık) Topluluğunuz ne kadar çok da olsa size hiç bir yarar sağlayamaz. Allah inananlarla beraberdir. Ey imân edenler Allah'a ve elçisine itaat edin , işittiğiniz hâlde ondan dönmeyin, işitmedikleri hâlde işittik diyenler gibi olmayın. Allah katında hayvanların en kötüsü, düşünmeyen sağır ve dilsizlerdir."

Diğer nakli ve taklidi körükörtüne inanç getirenlerin mü'minliğini ise ALLAH şöyle karşılıyor:

Nûr-61 "Köre güçlük yoktur, topala güçlük yoktur, hastaya güçlük yoktur."

Gerçek özürülere elbette kolaylık var.Ama Hak ile batılı ayırt edemeyerek, düşünmeyerek bakar kör olup, atalarının yolunda topal kalmış ve kalplerinde hastalık bulunanların toplu tanımını "Hayvandan aşağı'dır. Çünkü hayvanlar masum insan ise masum değil, sorumludur.

İnsan düşünmekle, akıl yürütmekle sorumludur ve bu onun hayvandan farkı (Furkanı)dır.

Enbiyâ-10 "And olsun size içinde zikir bulunan Furkan indirdik. Aklınızı kullanmıyor musunuz?"

Hâdid-17 "...Belki aklınızı kullanırsınız diye size âyetleri açıkladık."

Kur'an'ın tek kitap olmasına karşın, yedi ayrı okuma türünü içerdiğini anlamak için önce, ilk üç tarz okuma biçimini aşip dördüncüsü olan "Misâlleri Oku'mânın diğer üç basamağı olan Mübiyn, Furkan, Levhi Mahfûz'u okumalıyız.

Referans 31 - Mübiyn, Furkan, Levhi Mahfuz

Kur'an-ı Kerim'in ciferinde, gizli "İkra" ve m (mim) dediğimiz Mübiyn (Beyan edilmiş açığtamamış) anlamı saklıdır:

5. Mübiyn: Kur'an'ın akıl-i'zân ile okunuşu Kur'an'ın "Ap-açık bir kitap" olduğu, herkesçe anlaşılacağı anlamında olmakla birlikte Kur'an'ı anlama-maktan sabıkalıyız: Eğer anlasaydık, hiç bir biçimde mezhepler, başka farklılıklar ortaya çıkmazdı. Neyi ne kadar anlıyoruz? Biraz akaidi, biraz yasakları biraz da Kur'an'daki tarihi belki nisbelen açık anlıyoruz, ya diğer kalanlarını?

Örneğin şeriatı anlıyor muyuz? Ya da fikhî? . Elbette muhalifler bir ağızdan 'Tabii anlıyoruz, seninki de lâf mı?' diyecekler. Diyorum ki, onu türkçeden değil, Arapça'dan dosdoğru, dolaysız olarak anlayabiliyor musunuz? Hayır, zira Araplar bile özdillerindeki Kur'an'ın ne demek istediğini anlamadıklarından, (çoğu sahte olan) hadislerin desteğine başvuruyorlar.

Kur'an hem ap-açık bir kitap hem de anlaşılmayan bir kitap olabilir mi? Yanlış Kur'an'da olamayacağına göre insanın kıt aklında...

Bu tarz misâllerde kesinlikle âlim olmak zorunluluğu yok, aklın yürütülmesi var. İşte bunun için [20] Mübiyn, ap-açıktır ama, akıl, i'zân sahibine....

Denebilir ki, "Beygir gücü, gelişen teknolojiyle birlikte gündeme geldi. Daha önce bilinmiyordu". İyi ama Kur'an'ın tüm tefsirleri motorun icadından sonra yazıldığı için yenidirler.

Nur sûresi, 31. âyette üç kez geçen "Ziyet" ne demektir? Maddî olarak aksesuar, mücevher mi, yoksa mânâcî olarak inanmış kadınların ar, namus, erdem, fazilet ya da vücutları mı?

Madem, Kur'an ap-açık bir beyandır, niçin 12 tane yorum sayılmış da, ziyetnin gerçek anlamı hiç akıl edilmemiş? ALLAH, ziyet için tüm bu yakıştırılan kelimeleri, Kur'an'da ayrı ayrı ve ismen kullandığına göre ayrıca ziyet üzerinde üç kez vurgu yapsın?

"Ziyet" de "Âdiyat" gibi akıl ve i'zân sahiplerine verilmiş ap-ayrı bir misâl!.. Ne yazık ki bu bir iki basit misâli bile anlamaya günümüze kadar kimse güç getiremedi.*

* Ziyetnin bir takı ya da bir erdem sembolü olması, Kur'an'ın yedi anlamından ikisine teşmil edilebilir. Aslında iş hem başka hem de başlıbaşına bir kitap olacak kadar uzun. Ayrıca bu konuda yazacaklarımız şimdiki yaygın anlayışa ters gelecektir. Çekincemiz bu konuda değil; yerleşik İslâmî "örflerimizin" sarsılmasını istemediğinden... Buna rağmen âyette üç kez geçen Ziyet'in 21 anlamından birini çitlatabiliriz: Kelime olarak Ziyâ=ışık, ışıltı ve süs (Müzeyyen gibi) türevi olan "Ziyet misâli" aslında organik olup, insan dışı cinsinin ten emisyonu ile ilgilidir. Bu biyolojik ziyet erkekte yoktur. Çünkü erkeğin cildi altında, karşıt cinslerinde olduğu gibi bir yağ doku tabakası olmadığından, cilt altındaki güçlü kas ağının kızıl rengi erkek teninin yağız, esmer görünmesine nedendir. Oysa dişi cinsin kas dokusu pek az olup, bunun yerine pek bol miktarda cilt altı yağ dokusu vardır. Bu bunun hem dişinin hatlarını yuvarlar ve tüylü yapıyı yok eder hem de ten dışına beyaz olarak yansır ki, âyetteki "Ziyet" diye mütalâa edilmelidir. Dişi teninin bu özelliği sürekli bir çağrı mesajı yayını olup, erkeğin hayalgücüne çarparsa "Babalık içgüdü" diye çevrime uymaktadır. Fakat hayalgücü yerine gözüne çarptığında cinsel yayının aktif cins olan erkekte "Üreme içgüdü"ne hitap ettiğini "Kirlen fotoğraf yöntemi" ile doğrulayıp, Biyo-elektro seksüel radyo efekti adını verdik. Kısaca BEMSRB denen bu yayının sosyal antropoloji ve davranış bilimlerinde de sonuçları var: Bu radyo yayını anatomik bölgeden bölgeye değmekte Örneğin yüz el ve ayakta cinsel mesaj yayını kaydedilemiyor. Çünkü yüzde güzellik, estetik, anlamlı kişilik vardır. Yüz simasının hitabeti seksüel değil, şiirsel ve sanatsaldır. Gerçekten de sima seksüel dürtülerden soyutlanmış, kişiliğin aynası ve ruhun yansıması özelliğindedir, bir seksüel âlet gibi görünmez. Hiç bir erkek, bir kadının burun, kulak, alın, çene, baş ve saçına "Üreme içgüdü"yle değil, tam tersine aşk duygusuyla yönelir. Fakat bunun altında "Kişilik ve aşk" duygusu yerini "Dişilik ve seks" dürtüsüne çevirmektedir. Çünkü derinin o bölgesinde yüzde, elde ve ayakta olmayan Biyoseksüel radyo yayını bulunmakta, üreme içgüdüne yönelik olarak erkeğin görüşünü ve ard niyetini değiştirmektedir. Ardniyet konusunda da erkekler doğası gereği çifte standartlıdır. Biri kalıcı, sevgiye dayanan hayat arkadaşı olan "Eşi"dir ki, erkek onun ciddi olmasını ister. Diğer standart ise geçici bir doyum, sekse dayanan ciddi değil, aşilte olmasını istediği "Metres" tipidir. Bu bakımdan [21] Mü'min kadınların yere bakmaları" istenmiştir ki metres imajı vermesinler. Ziyetnin üç karanlığı vardır: İki tek başına ya da eşile paylaşacağı fakat üçüncü kişilere gösteremeyeceği bedensel mahremiyetinden başlayarak, içgiyim şartıyla aile-deki kadın bireyler arası rahatlık ve dış giyim şartıyla ailedeki erkek bireylere (Baba, erkek kardeş, dayı, amca, erkek yetişkin çocuk vb.) utanmayacağı rahatlıkta giyim tarzı ziyetnin ikinci aşamasıdır. Ev dışı yakın çevrede (komşu, okul, işyeri, yazlık vb.) ve tamamen yabancı bir çevrede ziyet ölçüsü giderek daha zarflanır. Bizim karşı olduğumuz gelenekselliğimiz değil; batıl bid'atlar, hurafelerdir.

Bu misâllerden biri de "ALLAH'ın âyette nesh etmesi" idi. Acaba ALLAH söylediklerini hâşâ hata yapanlar gibi "Nesh" eder mi? .Âyette geçen Nesih şimdiye kadar

aykırı mü'minlerin anladığı anlamda kul zannıyla sun'î bir mensuh-nâsuh meselesi olarak ortaya çıkmış olmalıydı. ALLAH tâviz vermeyeceğine göre, hata kul kaleminde mi yoksa ALLAH kelâmında mıydı?

Oysa, NESH kelimesi de sadece âlimlerin anlayacağı bir misâldi. Fakat biz âdiyat, ziyinet, nesh gibi daha 360 bin küsur misâli nasıl tek tek böyle tartışacağız?

Oysa bizim bu konuda mesnedimiz sağlam ve çok özeldi: Misâlleri çözümledikten sonra düşüncelerimizin gerçek ya da gerçek dışı olmasını Kur'an'ın mübiyn değil de Furkan denen misâl okuma yöntemiyle çözümlüyoruz.

6. Furkan'ı okumak: Kur'an'ımızın diğer adı da, "Hakk ile batılı ayırt edici, gerçek ile sahte gerçeklerin farkını ortaya koyucu" anlamındaki FURKAN olup, kökeni FARK'ile aynıdır. Nasıl ki Kur'an'ın akıl-i'zân ile anlaşılmasına Mübiyn'in "Oku"ması diyorsak, magnetik özelliği nedeniyle sanki bir elektroliz olayı gibi gerçekle yapay gerçeği de ayırt etmemizi sağlayan kıstaslara sahibiz. Her misâlin iki sonucu olabilmektedir. Bu yüzden "FURKAN" tipi okuma ile doğru olanı teşhis edebilme, ulemanın harcıdır. Bu tür bir okumayı ALLAH misallerini fukaha anlayamadığı hâlde, öylesine anlıyormuş gibi ahkâm attılar ki, sonuçta İslâmiyet'e "Gericilik" iftirasını attırdılar. Hakk'ın yerine batıl olanı getirmek için binlerce fetva çıkarıldı ve bize bozulmamış pek az şey ulaştı. Oysa onlara düşen sadece ilk üç okuma biçiminden biriydi. Misâller ve bunun kapsamına giren Mübiyn, Furkan ve Levhi Mahfuz özelliklerini aşk ve fıkıh ehlinin bilmesi için alim olmaları gerekmektedir.

7. Levhi Mahfuz'u okuma: Kur'an kapsamındaki 7 tür "Oku"manın en karmaşığı olan Kur'an-üstü "Levhi Mahfuz" ana kitap olup, hem tüm kitap ve suhuflar, özellikle Kur'an Levhi Mahfuz'un küçük bir bölümüdür. Arş'ın 7 katmanının en altı olan Zeğ-zağ tabanının, evrene dönük yüzü boydan boya Levhi Mahfuz olup, Kur'an ve misâlleri LEVHÎ MAHFUZ'dan indirilmiştir. Kur'an'ı Kerim, sadece bir bölümüdür. O bölümün misâlleri âlime açık beyan ve eksiksiz tebliğ olarak yansır. Dolayısıyla gerçek bir âlim Kur'an'dan Levhi Mahfuz'a da akıl gücüyle tırmanabilir. KUR'AN'ın da ana kitabı olan LEVHÎ MAHFUZ'u okumak için Kur'an'daki bir sayısal sistemden yararlanabilmektedir. (*)

(*) Levhi Mahfuz, Cifirsel sonsuz ötesi beşinci matematik işlem ya da kısaca Elif matris fonksiyonuyla çalışmaktadır. Yâni Levhi Mahfuz "Sonsuz çarpı sonsuz" dev bir matris olup, bireysel yazıyla [22] ilgili olduğundan, istatistik ve olasılık yasalarına yer vermez. Çünkü Levhi Mahfuz, ALLAH'ın SERTİUL HİSAB (Seri hesapgörücü) isminin tâlimidir. Levhi Mahfuz, her özü, zarradan küçük her bir varlığın kişisel durum ve davranışlarının "Kalem" programıyla yaptırımıdır. Oysa Kur'an genel ve özet yanıdır. Bireylerin gerçek olguları Kur'an'da misâl ile genellenir. Kur'an'ın halka, aşka ve âlime dönük üç tevili içinden âlime dönük olanı "ALLAH misâlleri" olup, üç kademelidir: Mübiyn, Furkan ve Levhi Mahfuz:

Kur'an'ın Mübiyn özelliği: Evrenin aşağıların en aşağısı tabanından Aşağı göğe kadar kapsar.

Kur'an'ın Furkan özelliği: Evreni Aşağı alem Arz'dan "Aşağı Misâl Âlemi" denen Süper uzay'a kadar kapsar.

Kur'an'ın Levhi Mahfuz özelliği: Yukarı Misâl Âlemi olan Hyper Uzay'dan ARŞ'a kadar olan tüm kâinatı kapsar. Rabbimiz bu kata kadar her şeyi İHATA edicidir, (kuşatan) Bu katın üstünde ise Arş'ını "İSTİVA" etmektedir. Bu bakımdan Levhi Mahfuz'un üstü İstiva, altı ihata fonksiyonuna sahiptir. Kur'an'da "Arş'ın su üstünde olması" su misâli ile, Levhi Mahfuz'un bir tür transkozmetik sıvı kristal özelliğidir. Levhi Mahfuz, ALLAH'ın tarassut ettiği pencere ya da monitörün öteki ismi olup, Rabb'imiz tüm kâinatı bu pencereden seyredir.

Referans 32 - Ölmeden Ölüünüz

"Ölmeden ölüünüz" sırrının âlime düşen görevi ölmeden önce dünyadayken, o yüce âlemleri bilimsel yöntemle anlamak ve anlatmaktan ibarettir.

O kattaki yapıdan hiçbirisi dünyada var olmadığından, dolaysız olarak "Şu şudur" diye bir tanını değil, ancak bir misâl verilir. O misâlleri âlimlerden başkası asla açıklayamaz.

Âlimler çağlar ilerledikçe peyderpey odaya çıkarlar. Bu akım yakın geçmişten şimdiye; şimdiden geleceğe doğru artan bir sayıyla çoğalacaklardır. En büyük âlim olanı Mehdi'nin ortaya çıkmasından sonra "Bilim, kitap yazma" ortadan kalkacaktır.

Veliler ise tam tersine çoğunluğu geçmişte yaşamış olan Aşk ehlidir. Bir batında bir çok veli çıkarken, çağımızda bildiğimiz anlamda hiç bir veli olmadığından, velayet görevini Hz. Hızır'ın yürüttüğü inançlarımız arasındadır.

Âlimler bilimsel ilerlemeyle atbaşı olarak, özellikle gelecekte sayıca artacaklardır. Bilim ve teknolojiyle birlikte evrimleşen âlimlik kurumu mensupları bilinenlerden bilinmeyenleri de kestirerek, Arş'a kadar olan evren katlarını görmeden günbegün açıklığa kavuşturmanın vaadini ellerinde tutmaktadırlar.

Velilerin geçmişte yaşamaları, bilim yerine tasavvuf ve fıkıh ile iştilal etmelerine ve ariflik gereği mükâsefe yapıp, mânâ gözüyle kendilerine gösterilen sırları saklamak zorunda olmalarına karşılık, âlimler yakın geçmiş ile gelecek arasında yaşayanlardan kurulu, bilimle meşgul, bildiğini değil saklamak; açıklamakla yükümlü, özel bir statüleri vardır.

Şehit kanı ile öz, gözle görmedikleri hâlde görmüş olandan daha iyi tanımlayanlardır. Örneğin atomu, kuantı görmeden inanılmaz minik saniyelerde ve minik mesafelerde en hassas ayrıntılarına kadar anlatarak ve varlığını deneyleyerek, örneğin atom bombasını patlatarak ispatlayabilirler. Ya da [23] hiç bir zaman gidemeyecekleri uzaklardaki yıldızların tayfindan nasıl ki, onun iç ve dış yapısını çözümlüyorlarsa, günün birinde de "hiç gitmedikleri ve gidemeyecekleri bir "yukarı alem"i örneğin "Misâl âlemi" dediğimiz Süper uzayı deneysel olarak gösterebileceklerdir. Bu nedenle ve bu statüyle, İslâm bilginleri, "Yahudi peygamberleri" gibi şeref verilmiştir. Bu tanıma uygun gerçek âlimler ALLAH misâllerini deşifre ederek, Levhi Mahfuz'a kadar evrenin tanımını yapabilmek için sadece "ALLAH misâllerinin yer aldığı KUR'AN'ı ANA kitap olarak tanımış ve bunu bilimle özdeşleştirmeye kendini adanmışsa, artık kendini şaşırtacak ve kandıracak olan ikinci bir kitaba sarılmamalıdır. Çünkü Kur'an dışında hiç bir kitap bilim kitabı değil; sadece fıkıh ve benzeri bilgiler kitabıdır ki, içinde kozmolojik olan hiç bir çağdaş bilimsel ipucu yoktur. Kitaplarımızın yeniden yapılanması da ancak bilimsel liyâkati olan ÜMMET bilginlerinin ortak çabasından çıkacak yeni eserlerle mümkün olabilecektir. Radikal, araştırmacı ve akılcı bir bilgin Kur'an'dan başka hiç bir kitabın "Saklanma, bozulmama, yalansızlık, korunmuşluk garantisi" olmadığını bilerek, tüm diğer İslâmî eserleri mutlaka AKIL süzgecinden geçirmek zorundadır. Böylece ALLAH hakkında doğru bilgi edinerek, şeytan tuzağına düşmekten korunmuş olur.

Neyse ki, "Bilmediklerimizi öğretenler" artık gerçek "Âlim" statüsündeki insanlardır. Gerçek bu bilginler ALLAH'ın ipine sınımsız yapışıp, hem ALLAH'tan korkarlar, hem de ALLAH'ın bilimsel misâllerini çok iyi anlayıp, bilmeyenlere de anlatırlar.

Zor olan bilinmeyenin keşfidir ki, bu âlimin görevidir. Bilineni anlatmak çok kolaydır ki, bu da âlime görevidir. Bu avantajla herkesin birer âlim olması gerekmez, hazır bilgiyi onlardan alması yeterli olur. Öğrenmenin hakkım vermiş, iyi bir öğrenci olmak yetmez. Bundan da önemlisi ehliyetli olduğuna inandığınız âlimlerin izdaşı olmaktır.

İkra=Oku buyruğunun "Entellektüel müslüman olun" demeye geldiği belli olduğuna göre kültürlü altyapının da bir farz olduğu ortada. İşin en zor yanı ise "Entellektüel üretecek olan bir üst sistemin, İslâm ulamasının yokluğu...

Çünkü bilim terk edilmiş, kafası bilime basmayanlar için çok kolay gelen fıkıh ve mükâsete masalları dönemi başlatılmıştı. Artık, kimse "Âlim olduğunu" söyleyemiyor, "Arif" olmayla yetiniyordu. Oysa ariflerin âlimler gibi ALLAH misâllerini anlamaları ve ALLAH'tan korkmaları mümkün değildi. Arifler sadece birer tasavvuf aşığıydılar ve ALLAH'a gelin gitmeye bakıyorlardı. Oysa asıl hikmet felsefesi Asrı Saadet müslümanlığına dayanıyordu, sonradan oluşturulan bid'allara değil!...

Oto Referans A - Halife Derse

Tamamı gerçekleşmiş küçük ve şimdilerde gerçekleşme yoluna girmiş "Ortanca gizli alâmetler" yangının bacayı sardığını ap-açık gösteri-yor. Kıyamet ile ilgili "Ortanca alâmetler" den bazıları kısaca şöyle:

1. Resulullah ile yapay kan bağı akrabalığının satışa çıkarılması: Osmanlı döneminde nüfus kütüklerine rüşvet karşılığında tescil edilen bu [24] sapıklık sonucu İslâm ülkelerinde 9 milyon kadar ehlibeytten "Seyit" türemiş durumda. Arapların tamamı ise Ehli beytin doğal seyitleri sayılmaktadır. Avrupa'da da böylece asalet unvanları para karşılığında satılmaktadır.

2. Avrupa'da "Majeste"lerimi, maalesef İslâm gruplarının liderlerine de yakıştırılmıştır. Yaşayan hiç bir din büyüğünüze seçtiğiniz saygı kelimelerinin anlamını biliyor muyuz?

"Hazret" dediğimiz zaman mota mot karşılı-ğı "Ekselans, majeste" anlamına geldiği için, Kur'an'da adı geçen ulular, melekler, peygamberler, Resulullah, beyti ve sahabesi dışında kullanılmakla "Hazret" kavramı ayağa düşürülmüş oluyor ki bu bir yücelik iddiasıdır. Keyfi olarak kimse "Hazret" değildir!

Şeyh ise "ihtiyar" demektir. Şeyh'in halifesi ise "icazet almış bir halef" olmaktan çok uzaklaştırılmış, yiyicilik anlamına getirilmiştir. Efendi ise Türkçeye Rumcadan girmiştir ki, batı dillerindeki karşılığı "Centilmen"dir.

Oto Referans B - Âli İmran Yetkisine Kilitlenmek

"Onlar Allah'a ve âhiret gününe inanırlar, iyiliği emreder, kötülükten men ederler; hayır işlerine koşuşurlar. İşte onlar iyilerdendir. Yaptıkları hiç bir iyilik inkâr edilmeyecektir, kuşkusuz Allah, korunanları bilmektedir."

Onlara göre bir kadının kişiliği yoktur; dişiliği vardır. Kadını insan ve ruh değil; seksüel âlet, mürebbiye, ahçı, hizmetçi diye düşünenlere yazıklar olsun.

Önce insanız sonra erkek ya da kadınız. Sadece-"EHİL" olanlar birbirlerine karşı "Erkek ve dişi" olduklarını yeri geldikçe düşünürler .Bu bakımdan cinsiyeti araya sokmadan mesleği ne kadar haram olursa olsun, bir bayana "Sevgideğer, zarif hanımefendi" olduğunu hatırlatmakla tebliğ ederiz.

İster bu müsveddeler yakılmış ister yayınlanmamış, olsun hepsi bir! Kitaplar mutlaka yazılmalı, yazılan kitaptaki fikre ise mutlaka saygı gösterilmeli!..

O şeriat "Kur'an misâllerinde" saklı bulunan gerçek, bilimsel verilerle, tüm dünya İslâm üyeleri çapında bilimsel konsey, referandum, plebisit vb. gibi "Doğru üzerinde birleşme, mü'min ... yanadırlar. ... vardır teokrasi yoktur.

"Erkek ve dişi hakkında yazdıklarımız, cinsiyet ayrımı, cinslerden birinin kayırımı değil; cinsiyet ortaklaşması, rol paylaşımı doğası. Örneğin doğurma görevi ve güzellik dişi cins verilmesi, aslında erkeğin yoksun bırakılmasıdır. Yaşıt karşıt cinsinden daha az yaşayan erkek, bazı içgüdülerden yoksundur: Bunlar, himaye edilmek, iltifat edilmek, gebelik ve bekâret korkularıdır..

"Hz.Mevlânâ olduğumuz gibi görünüp, göründüğümüz gibi olmamızı buyuruyor. Kur'an ap-açık bir açıklama (Beyân) olduğundan, herşeyi açıkça, açıklıkla ve açık oynayarak, açık senetle, açık yüreklilikle açık-seçik açma ve açmazlarımızı açımsamazsak münafık sayılırız. Önceki anlayışla münafık dışı ve içi bir olmayana, din köstebeklerine denirdi. Günümüzdeki karmaşa nedeniyle kimsenin gizlenip münafık olması gerekmiyor. Kâfir açık oynuyor. [25] Çobanların sırtları ekonomik refahı temsil eden kebe ile "pek"tir. Çobanın egemen güçlerini temsil eden ve dürtüp duran resmi terör ve resmi işkence değneği vardır. Çobanların resmi paranoyası da vardır. Koyunları "Potansiyel tehlike olarak" gördüklerinden, çoban köpekleri besleyerek, sürüden sapmaları önlerken, kendileri de konfor içinde uzanıp yatarlar. Kölebaşı görevi yapan çoban köpekleri de değerlidir. Çünkü sürü çok değerlidir: Boğaz tokluğuna

otlatırız, onu dilediğiniz gibi kırarsınız, süt alırsınız, canınız çektikçe boğazlamak üzere her an elinizin altında bir bıçak bulundurursunuz. Bu silâh aslında "Kurt sürüsüne kullanılması gerekirken" körpe kuzuları hedef alır.

Gerçekte her milletin medarı iftiharını olan ordusu kurtlara karşı savunma, savaş ve caydırma amacın-daysa "Silahlı kuvvetler" olmaya hak kazanmıştır. Ama dışarıyı bırakıp, içeriye el almışsa artık o "Kuvvetli silahlar" olduğundan, çeker silahını ve silahsız sivil teslim alarak çobanın değil; "AĞA"nın yarıdakılığını yapar. Çünkü sürü kendini çobanın malı zannediyordu. Fakat gerçekte bir AĞA o yöredeki tüm sürülerin TEK SAHİBİ'dir. Çobanlar da bir üst düzeydeki beynelmilel Ağanın uşağıdır. Ağalar, dilerse sürülerini mezbahaya gönderir, dilerse çobanları keyfi değiştirirler.

Günün birinde sabık komratları alaşağı ederek, yeniden nükleer bunalım dönemini özleyen demokrasiyi kesintiye, kısıntıya, sıkıntıya sokacak tehlikeli çıkarlar uğruna girişilecek nice maceralara müstahaktır, sürü tiynetli câhil bir millet!... Oysa her biri medenî, her biri bir yönetici vasfında, kültürlü, entellektüel, bilimci ve teknolojiye açık. Moral değerlerin göstergesi olan ahlâkla, dürüstlikle, gerçek yurttaş bilinciyle ve hümanizmle kurgulanmış bir alt yapı, kendini yönetir ve maceralara, çobanlara, ağalara fırsat vermez.

Bu maceraları önleyecek tek kudret, oyçokluğuna dayalı, alt yapısı gelişkin, bilinçli seçebilen bir HALKIN İKTİDARıdır. Halk iktidar partizanlıküstü anlayışla, hezimet değil; hizmet götürür. Oysa milleti koyun, devleti çoban sayan katı devletçi anlayış daima millet-devlet düşmanlığı türetmişin Uygur insan bilir ki, devlet millet için vardır. Devlet millete hizmet için var edilmiş bir kurumdur. Millet devletin kölesi değildir. Millet seçtiği devlet birimi ve biçimi, halkına hizmet edeceği yerde, milletini nasıl olur da AĞA lobilerine peşkeş çeker?

Cehalet çoğunlukta olduğu sürece eski sistemler kendilerini hep yutturmuşlardı. Fakat entellektüelliğin çoğunlukta olduğu bir halk, asalakları, liyâkatsızları başta edemezdi. İşle dünyanın çehresini değiştiren ani hareketler bu bilince ulusun halkın galeyani olup. "Yeniden yapılanma" "Açıklık" ve "Özeleştir" zorunluluğunu ve kaçınılmazlığını gerektirmiştir. İster millet, ister halk diyelim, yurttaşlar artık kendi kendilerinin çobanı ve silahlı kuvvetlerinin inzibatı olmaya soyundular.

Çünkü en yakın geçmiş tarihte bile saltanatlar sivil değildi, ülkeler askeriydi. Artık halk o derebeylikleri, birbirini deviren domino taşları gibi bir bir yıkarak, askerî SALTANAT uzantılarının sonunu getiriyor, askerî devletlerin yerine "Ekonomik devlet" statüsünü kuruyor. Dahası da ekonomik saltanatlardan da eser kalmayacaktır:

Fakat, yeniden yapılanmaya azmetmiş darbeci bir millet, "Milli ekonomi" devletini oluşturmak zorundadır. Aksi hâlde, pusuda bekleyen çıkarıcı beynelmilel Mafya'nın "Birleşik Dünya Ekonomik [26] saltanatının sömürgesi olmayı sürdürerek, çirkin ve haksız kapitalizmin köleciliğine boğaz tokluğuna razı olacaklardır. "Kıyametin ortanca alametlerinden" birini de halk iradesiyle " Dünya Ekonomi imparatorluğunun " kıyasıya çatışması oluşturacaktır.

"CEHALET KÜFÜRDEN; YOKSULLUK ATEŞTEN ŞİDDETLİDİR" buyuran Resulullah'ın sözlerinin bir anlamı da "Geçmiş halkların sürü tiynetinin kâfirlik derecesindeki cehâletlerinin sorumlu tutulmasıdır. Daha sonra bilinçlenen halkları ise paranın vicdanları satın alma gücü törpülü-yordu. Kişisel menfaatler ya da rüşvetlere kolayca kanam hainlere dayanarak ayakta duran "Dünya ekonomi imparatorluğu" ile baş edecek tek güç, yeniden yapılanmasını tamamlamış olun halk iradesi dışında hiç bir kuvvet baş edemez. Geleceği altyapısı güçlü insanlar belirleyecektir.

Şimdilerde hâkim olan "Belirsizlik", halka dayalı yeniden yapılanma hareketlerinin henüz emekleme devresi ya da geçiş dönemi diyebileceğimiz ara rejimler formalitelerinden kaynaklanmaktadır. Giderek güç ve denge artık dinlerine , kültürlerine ya da ırklarına göre blok, kamp, pakt biçiminde birleşmiş konfederasyonların eline geçecektir. Fakat, bu birlikler arasında belki de yeni tür savaşlara sahne olacaktır.

Örneğin Avrupa topluluğu ile Arap birliği, din kavgası yüzünden "Geçmişteki Rûm Süresinin inme nedenine" bağlı bir kaderi tekrar yaşayabilirler. "Kıyametin ortanca âlametlerinden" biri olan bu durumu, hristiyan ve müslüman kavgası hâline sokan aslında, resmi dini "Musevilik" olan dünya ekonomi imparatorluğudur.

Pusuda bekleyen çıkarıcı beynelmil Mafya'nın "Ekonomik saltanatçılığı" ticarî zekâ üzerine kurulmuş ve başarılı olmuştur. Diğer toplumların askeri bir statüsü olmasına karşılık, binlerce yıl süren azimli, kararlı mücadeleleriyle dünya ekonomisine kilit vurmuşlardır. Başkalarının felâketi üzerine kurdukları bu imparatorluk aslında takdire şayandır.

Önce küçük derebeylerinin lüks düşkünü kadınlarının kalbine girmeyi başaran tüccarlar, egzotik malları pazarlayarak, saraycılara sızmışlar, giderek derebeylerine de "Borç" vererek, onları birbiriyle savaşa zorlamışlardır. Binlerce farklı ses olan feodal rejimi yıkmak için önce "Oligarşi" denen mutlakiyet rejimini desteklemiş ve feodal siteri tek tek yıkarak, imtiyazı merkezi imparatorlara toplamışlardır.

Bunu izleyerek monarşi denen meşrutiyet rejimini yerleştirerek, kral iradesine ortak olacak, elemanları türetmişlerdir. Sıra bu kez meşruti hükümdarları diskalifiyeye gelmiştir. Cumhuriyet ve demokrasi fikri ilk olarak Fransız ihtilaliyle yerleştirildi ve Osmanlı, Almanya, Avusturya-Macaristan gibi son meşruti imparatorluklar da birinci Dünya savaşı ile yıkıldı.

İkinci dünya savaşı ise "Komünist" rejim yanında kara kapitalist rejim ikilisinin sahte rekabetini oluşturdu. O günden 1989 yılına kadar gelen bu rejimlerde bunalım başgöstermeye başladı. Slav çarlığı geri adım atarken, Anglo-Amerikan krallığı da kendine direnen mücadelelere karşı eylemler yapmaya başladı. Şimdiki saltanatların "Yeraltı dünyasının kokainci liderleri"nin saltanatları olmasının başlıca nedeni de budur.

Mafia ülkeleri kategorisine faizci doları borçlanan hemen her devlet sokulmuştur. Böyle bir devlet "terörü ordusuna, işkenceyi polisine" bölüştürerek, haksız zenginleri kayırmak için mahkemeler [27] kurmak zorundadır. Paranın satın alma gücüne dayanarak, faizle borçlandırılarak ya da askerî operasyonlarla baş eğdirilmiş milletler artık, beynelmil imparatorun kölesidirler.

İşte dünya bu kritik aşamaya gelmiştir: Doğu Avrupa'daki bu flaş hızla gelişmeler şimdilik sadece Orak-çekiç armasını bayraklarından yırtmak, parti ve cumhuriyet isimlerini değiştirmek, putlar olan heykelleri devirmek biçiminde halkın inisiyatifine verilmiştir. Böylece demirperde ülkeleri de "Kapitalizmin iştahına" sokulmuştur. Halklar eğer sadece "özgürlükle" yetinip de kendilerini haksız kapitalizmin kucağına atarlarsa, yağmurdan kaçarken doluya tutulmuş olacaklardır.

KESİM 121 - KUANTUM TEOREMİNİN SINIRLARI VE KAPSAMI

Bu bölümde zerrelere fiziğini gözden geçirerek, atomaltı dünyadan "Paralel evrenler yerine" onunda üstüne çıkmayı başarmaya çalışacağız. Çünkü küreler fiziğinde bir karadeligi kullanarak, sadece paralel evrenlere çıkabiliriz. Bunların da Enbiya-104. âyette bildirildiği gibi "Sonsuz sayıda sayfası olan bir kitap örneği, sonunun gelmediğini" görürüz. Dolayısıyla biz o sayısız paralel evrenler içinde kaybolur gideriz. O hâlde bunun bize bir yararı yok.

Fakat, eğer "zerrelere fiziğini" kullanırsak, o zaman inanılmaz bir şekilde atomun göbeğine dalarak, buradan atomaltı dünyaya ve daha sonra "Hilbert Uzayı" denen ondan da küçük, FAKAT EVRENDEN DE BÜYÜK bir âleme giriyor ve böylece paralel evrenlerin üzerine, "Süper Uzay" denen "Misâl âlemine" çıkıyoruz ve paralel evrenlere artık tepeden bakabiliyoruz!

Bir kere o yukarıya çıktık mı, daha sonra onun da üzerine, yâni Yukarı Misâl Alemi denen Hyper Uzay'a ve daha da üstündeki katlardan sonunda ARŞ'a doğru bilimsel "Mi'rac"ı sürdüreceğiz. Öncelikle mikro-fizik ile tanışmadan bütün bunları yapmanın mümkünü yok. Kur'an tefsirine ve mû'mini bilgilendirmeye yönelik olduğu için, kimi yeri çok zevkli olan bu bilgileri sunmaya geçebiliriz:

Öncelikle mikro (Zerre) fiziğinin tanımına geçelim.

Eğer "Klâsik fizik döneminin mükemmelliğine yâni "Bütün bilimsel bulguların, evreni DÜZGÜN, BEİRGİN kılmaya yardım ettiğine, daha ileride bulunacak olan tüm biyo-psika-sosyal yasaların da DETERMİNİZMİ besleyeceğine eninde sonunda her şeyin determinizme mecbur olduğuna sarsılmaz inançla bağlıydı.

İnanmazsanız bakın: Bir gezegenin Dünya çevresinde döndüğünün türlü hesaplarının bildikten sonra, bu gezegenin belli bir süre sonra belli bir konuma (Menzile) geleceğini önceden tahmin edebiliyorduk ve aynen doğru çıkıyordu.

Günün birinde "Atom" düşüncesi ortaya atıldığında da determinizmin inancına göre atom, merkezinde bir çekirdek çevresinde (Tıpkı gezegenler gibi ona uydu olmuş) belli bir yörüngesi olun "Elektron"dan oluşuyordu, gezegenlere bakarak, [28] aynı yörünge hesaplarının atomik düzeyde de geçerli olabileceğine peşin inanılıyordu. Oysa bu DETERMİNASYON atomdan büyük sistemler için doğrudur. Örneğin Newton yasalarını, Kepler yasalarını kullanarak, bir cismin (Bir elemanın yere düşmesi ya da Ay'ın ne zaman hilâl, ne zaman dolunay olabileceği gibi) hangi sürede, hangi hızda, ne zaman ve nereye ulaşacağını önceden kestirebilirdik.

Örneğin "Güneş gibi çok sıcak bir yıldızın, her dalga boyundan ışığı sonsuz bir hızla yayınmasının gerekmekte olduğunu "Determinizm" önceden bildirdiğinde de bu bilimsel yanlış fala inanmayan sadece birkaç kişi vardı. Bunlardan Britanyalı iki bilgin, Rayleigh ve Jeans, bu kehânetin deneylerle tam tersinin gerçekleştiğini (Güneş'in her dalga boyundan, sonsuz hızda ışık yayınması yapmadığını) göstererek peşin hükümcü determinizmi komik duruma düşürdüler. Tarihi determinizmin büyük bir yara aldığı ilk fark eden Alman Planck oldu: Planck, determinizmin deneyle olan bu çelişmesi nedeniyle hemen harekete geçti. (Ve ünlü "Kuantum teoremini" ortaya koydu.)

Planck'ın ilk düşüncesi, determinizmin gülünç yanının teşhir edilmesiydi. Determinizme göre enerji kesintisiz (Sürekli, kesiksiz) ve SONSUZ hızlarda (örneğin saniyede milyon km.) yayınlanıyordu. Planck, bu sınırsız sonuçtan kaçınmak için, enerjinin, tam tersine "Kesikli, süreksiz", (Diskret, kopuk) enerji paketçikleri hâlinde yayılması gerektiğini buldu.

Determinizmin peşin hükmüne göre, "Enerjinin yoğunluğuna ve de şiddetine göre, her türlü parçacık, her türlü hızda yayınlanmalıdır".

Oysa Britanyalıların belirlediği üzere, "Enerjinin ne kadar yoğunluğu olursa olsun sabit bir hızda (Işık hızında) yayıldığı bir gerçekse, Planck bu açmazı "Mini- minnacık enerji paketçiklerini" gündeme getirerek açıkladı: "Enerjinin yoğunluğu ne olursa olsun mutlaka noktasal enerji paketçikleri halinde (Kuantlar budur!) yayılmasıyla söz konusu açmazı da çözümlenmiş oluyordu: " Yeterli bir frekansta tek bir taneciğin (Faton, kuant vb.) yayınlanması bile yüksek bir enerji gerektiriyor ve böylece yüksek frekanslarda dalga yayını azalıyordu. Sonuç olarak, cisim, mutlaka SONLU bir hızda enerji yitirmiş oluyordu. Yâni determinizmin "Sonsuz dediğini" sonlandırıyor. Bu aynı zamanda kuantum teoreminin de dünyaya doğumudur.

"Determinist makroskopik küreler evreni" ile "Determine olamayan mikroskopik zerrelere evreni" arasındaki sınırı belirleyen Planck, "Sıcak bir cisimden yayılan ışımanın hızını açıklayan" KUANTUM teoremini gündeme getirdiğinde 1900 yılının Aralık ayıydı: "Planck sabiti" zerrelere ve kürelerin birbirinden ayrıldığı sınırı ve "Planck ısı ışıması yasası" da determinizmin sınırını çiziyordu.

KESİM 122 - DETERMİNİZMİN ÇÖKÜŞÜ

Bu darbeden sonra beş yıl boyunca "Işığın tanecik mi; yoksa dalgacık mı olduğu?" tartışması çözümlenecekti:

Newton'a göre ışık tanecik (Corpuscle) akımıdır ve dalga olamaz! Maxwell'e göre ise ışık, tanecik değil, sadece dalgacıktır. (Bazılarına göre ise iki tür ışık vardır: Tanecik ışığı ve dalgacık ışığı.)

Einstein bu tartışmanın cevabını umulmadık, bambaşka bir sonuçla karara bağladı: "Işık, hem parçacık hem dalgacık ikili bir tabiata sahip tek varlık olup, duruma göre bu iki tabiatından birini [29] kullanır.

Yâni, ışığın tanecik yapısı yanında bir de dalgacık düalitesi vardı. Işık Planck'ın kuant; Newton'un korpüskül; Einstein'ın foton dediği "Enerji paketçikleri" olup, madde özelliğiyle sonlu bir uzayda bir köşeye kısıtılıyordu. (Ya da örneğin tanecik olduğunu, elektronları yörüngesinden koparmasıyla deneyle gözlemleyebiliyorduk.)

Fakat bu "Bir köşeye kısırdığımız" foton= kuant'ı "Tanecik" diye determine (belli) edip yakalamaya çalıştığımız anda, (Haddini bilmez) tanecik, birden dalgacık özelliğine sığınıp, elimizden kurtuluyordu. Hem de ne kurtulmak? Koskoca evrende onun konumunu yakalayamıyor, belirleyemiyorduk.

Daha da kötüsü, determinizme göre, bir "Şey" kesin olarak ya taneciktir ya da parçacıktır. Çünkü determinizmin iki sayısı vardır: Bunlardan biri VAR (1) öteki OLMAZ(0) (Bir başka anlamda "OLUR=1" ve OLMAZ=2") sonuçlarıdır. Determinizmin bu kesin tavrına göre ışığın "İkili=Düalitik tabiatı" nasıl açıklanmalıydı?

Işık hem parçacık hem dalgacık olunca (0) ve (1) sayılarından hiçbiri ona determinizm tarafından yakıştırılmıyordu ve determinizm âciz kalmıştı. (*)

(*) Işığın bir özelliğine (1) dediği anda ışık öteki özelliğine geçiyor ve başka bir (1) oluyor, öteki özelliği ise (1) iken sıfır oluyordu. Determinizmin aklının almadığı şey şu idi: Bir zürafa nasıl olup da bazen helikopter olabilir? Zürafayı bir avcı sıkıştırdığı anda, zürafa bir helikopter olup uçup gidiyor, sonra acısınca yeniden savanlara dönüp otluyordu.

Determinizmi, (1) EVET ve (0) HAYIR ihtimallerinden başka bir üçüncü ihtimal tanımazken, bunun tersine (1) ve (0) arasında SONSUZ TANE İHTİMAL (Belki'ler, olabilirlikler) ortaya çıkıyor ve determinizmin "KESİNKES BELİRLEDİM" dediğini belirsiz kılıyordu. Determinizmin "Belirtirim" dediğini, belirsizlik "Delirtirim" diyerek hiçe sayıyordu. Belirsizlik burada: "OLUR" ve "OLMAZ" (bir ve sıfır) arasında sonsuz tane ihtimal (olasılık) anlamındadır.

Oysa determinizmin düzenli tek bir ihtimal görüşü vardır. Böylesi kesin bir sınır nasıl olur da "BELİRSİZ" ihtimallerle kaypaklaşıp eşkleşir? "Olabilir de olmayabilir de" denebilir? Işığın bu sürpriz ikilemi bilim tarihinde ilk kez determinizme olan güveni batırıyordu

Parçacık ve dalgacık özelliği ayrı ayrı özlerin özelliği sayılacağı yerde "ayrı tek özün, hem parçacık ve/veya hem de dalgacık olduğu" düalitesi gündeme gelince, mikrofizik döneminde derinleşmeyle birlikte, determinizm can çekişmeye başlamıştı, çünkü bu ikilem bir paranın yazı-tura yüzü gibi ya da altı yüzlü bir zarın atılmasıyla ortaya çıkacak bir "ŞANS" işiydi. Düzenli ve tek ihtimalli görüşe sahip determinizmi düalite yaralamış 'olasılık'=probability=ihtimaliyet=olabilirlik hesaplarını" koymuştu.

Yani, makrofizik (kürrrelerin) makroskopik evreninde determinizmin egemenliğine karşılık, mikro fiziği (zerrelerin) mikroskobik evreninde bunun tersine BELİRSİZ ihtimal hesapları (şans serileri) egemendir.

Güneş ve gezegenlerin "Makro sistem modeli" atom için de "aynı" sayılmıştı. Örneğin Rutherford'un ilk atom modeli bir güneş sisteminin aynıydı; çekirdek (güneş) çevresinde "belli"=determine" yörüngelerde elektronlar [30] (gezegenler) dönmektedir. Yani, gezegenin hızı gibi elektronun hızı; gezegenin yörüngesi gibi elektronun DEĞİŞMEZ yörüngesi; gezegenin konumu, momentumu gibi elektronun da bu değerleri hep DETERMİNE sayılıyordu. Buna göre bir gün atom gözlemlendiğin de, elektronun konumu-zamanı vb. gezegen hesapları gibi saptanacaktı, çünkü "Determinist" davranan Güneş sistemi modeliyle

Rutherford atom modeli özdeşleştirilmiş, bir tutulmuştu. Oysa aslında mikro fiziğin kesin-siz yapısı ve kapısı Planck'ın yüzyılın tam başındaki "Sıcak bir cisimden yayılan ışımının hızının açıklanmasıyla" aralanmıştı.

Determinizm ise "Sonsuz hızlardan" söz ettiğinden, deneye uymayan bu görüşünün yenilgisiyle başı belâdaydı. "Planck kuantlarından geçerli olmayan" determinizmin, elbette atom dünyasında da geçerli olamayacağı meydandaydı.

1905 yılında ışığın "Hem parçacık hem dalgacık olduğu" düalitesi, başlıbaşına determinizm kurtarılmaya çalışıldıkça" daha da batağa gömülüyordu. Bu deneylerden biri (Kuantum durumlarından hangisinde) "Bir taneciğin parçacık ya da dalgacık olabileceğini" deneylemede "GECİKMELİ DENEY SEÇİM HAKKIMIZ" bulunmaktadır. Bu avantajın sonucunda iki dalgacık (ve/ya da iki parçacık, örneğin ışık demeti) takımı arasında ayrıca "Girişim olayının" gözlenmesi konularını, şekillerle biraz ayrıntılayalım:

Şekil 1 - Gecikmeli Seçim Deneyi Ya Da Seçim Hakkı

GECİKMELİ SEÇİM DENEYİ kuantum dünyasının tuhaflığını ortaya çıkaran başka bir deneydir. Girişim ölçerdeki fotonla ilgili olarak iki soru sorulabilir. Foton, demet ayıraca da ya geçirilmek ya da yansımak üzere belli bir yol mu tutar; dolayısıyla, parçacık türlü bir özellik mi gösterir? Yoksa foton, kendi kendisiyle girişim yapmak üzere, hem geçirilip hem yansır mı; dolayısıyla, dalga türü bir özellik mi gösterir? Bu sorulara cevap verebilmek için, fotonun, demet ayırıcı ile etkileşmesinden sonra tutabileceği iki yoldan biri üzerine bir anahtar konulur (A yolu). Anahtar açıksa, ışık saptırılarak bir foton alıcıya gelir.(B yolu); dolayısıyla, hangi yol sorusuna cevap verilerek, fotonun parçacık özelliği doğrulanır. Anahtar kapalıysa, foton kendi kendisiyle girişim yapabilir (A ve B yolları) ve fotonun dalga özelliklerini gösteren bir girişim deseni oluşturur. Deney sonuçlarına göre dalga özellikleri ölçüldüğü zaman, foton dalga gibi; parçacık özellikleri ölçüldüğü zaman, parçacık gibi davranır. Önemli olan nokta, anahtarın, fotonun demet ayırıcı ile etkileşmesinden sonra işletiliyor olmasıdır; böylece foton, belli bir yol tutarak parçacık gibi mi, yoksa aynı anda iki yol boyunca da ilerleyerek dalga gibi mi davranacağı konusunda "bilgilendirilmiş" olamaz. (Şekil, Tübitak / Bilim ve Teknik Haziran 1988 sayısından Saygıdeğer Dr. Hanaslı Gür'ün "Kuantum Dünyası Gerçek midir?" isimli makalesinden alınmıştır.) [31]

Fazlara göre "Toplanıp-çıkarılabileceğinin" göstergesi "Girişim" deneyleridir.

Birbiriyle hep toplanan, hiç çıkarılmayan TEK YÜNLÜ çekim kuvveti dışında diğer tüm 3 kuvvet akım dalgaları "İki yönlü" olduğundan hem birbiriyle toplanırlar hem de çıkarılabilirler, çıkarma işlemi iki dalganın birbirine zıt yönden gelip zıt fazda cebirsel nötrleşmeyle birbirlerinin yok ederlerse, dalga çifti ortadan kalkar yerine BOŞLUK yâni ışıksız karanlık gelir.

Eğer iki dalga aynı yönde birbirlerinin üzerine binerlerse (Toplanırlarsa) bu kez orada iki kat (DOUBLE) güçlü "Ortak-birleşik" bir duran dalga oluşur. İşte kiminin birbirini güçlendirmesinden ortaya çıkan GÜÇLÜ IŞIKLI dalgaların deseni "İnterferens=GİRİŞİM" olayını gerçekleştirir. Böyle bir girişim deneyinde koyu bölgelerin birbiriyle toplanan dalgalar; boşlukların ise birbirinin etkisini gideren bölgeler olduğunu anlıyoruz.

Şekil 2 - Schrödinger Dalga Mekaniğine Göre Eşfazlı İki Dalga

Şekilde sembolik olarak gösterilen dalga eğrileri, aslında bir dalga kesitidir. Yâni dalgalar gerçekte "Ondülal" olup, tıpkı deniz dalgalarının kesiti biçiminde gösterilirler. Su ve ses dalgalarından küresel değil; enine (Transversel) olmasıyla ayrılan elektromagnetik dalgaları Maxwell belirlemiş, Schrödinger ve Dirac kuantum mekaniğine uyarlamışlardır. Dalgaların türlü öğeleri vardır. (Amplilüd= Gençlik, dalga yüksekliği, faz, frekans vb.) Şekildeki dalga sembollerinin öğelerinden "Karın= Tepe ve bunun tersine "Çukur" ile ortada eksen gösterilmiştir. Dalga mekaniğine göre şekildeki gibi eşlenikli iki dalga aynı yönde (Aynı fazda) birbirine eksende bindirirse, dalga tepeleri birbirini güçlendirip, iki dalganın birleşmesinden ortaya tek bir dalga çıkar. Bu dalga daha güçlü (Daha parlak) olup, iki dalganın aynı fazda "Toplanması"nın göstergesidir (A şekli). Diğer şekilde ise yine bu iki eş

dalga zıt fazda yani tek ekseninde karşı karşıya çarpıştırılırsa, birbirlerinin etkisini yok ederler. Buna da çıkarma işlemi denir. Schrödinger'in dalga mekaniğinde, aynı fazdaki iki dalganın birbiriyle toplanıp, dalga karınlarının (Tepelerinin) birbirinin kuvvetlendirdiği ev çukur (Düğüm) noktalarını götürüp geriye KARANLIK (Doğrusal boşluk çizgisi kaldığı görülmektedir.

Interferens olayında tepe ve çukurların birbirine uymasına toplama= ışık çizgileri; bunun tersine tepe ve çukurların birbirine zıt olarak uymamasına da çıkarma= karanlık çizgileri demekteyiz. Girişim saçaklar (Karanlıkları) iki dalganın birbirine zıt fazda karındüğüm noktalarının birbirine denk gelip birbirini yok etmesiyle ve diğerlerinin de tersine güçlenmesiyle ortaya çıkan. (Düz ve desensiz bir aydınlık yerine) doğrudan desenli karanlık boşluklu bir deney fotoğrafı elde ederiz. (*)

(*) Bu fotoğrafları Evren-1 adlı kitabımızdan (Örneğin, "insan hem dalga hem insan olabilir mi?" başlıklı konuda) inceleyebilirsiniz.

Girişim olayının bize getirdiği sonuç şudur: "Olası ışık yollar" vardır ve bunun dışında "Karanlık" yollar vardır ki, orada ışın tanecığı (Foton)'nin bulunması ihtimali sıfırdır. Işığın bu artı (Aydınlık) ve eksi(Karanlık) diye birbirinden ayrılması, aynı zamanda ELEKTRON YÖRÜNGELERE de açıklayacaktır.

Çünkü, "Girişim olayına" göre Rutherford'un klâsik atom modeli de geçersizdir: Rutherford'un modelinde "Bir elektron belli bir yörüngede, belli bir [32] konumda ve hızda olsaydı, determinist ve makrofizik yasalarının öngördüğü biçimde, giderek, çekirdeğe daha çok yaklaşacak ve zaman boyunca nihayet çekirdeğe değerek, sonunda çekirdeğin içine düşmeye mahkûmdur. Fakat girişim deneylerinin ardındaki gerçeği kavrayan Danimarkalı D. Niels Bohr, 1913 yılında "Rutherford atomunun determinist ve makroskopik düşünülmemeyeceğini" elektron (ve her parçacığın) hız ve konumlarının belirsizleştiğini, kesin sonuç yerine belirsiz sonuçları gösterdi ve "Tek bir yörünge" determinizmini reddetti.

Elektronlar (atomdan belli bir yörünge uzaklığında değillerdi, bir "DURAN DALGA" olasılık aralığı içindeydiler. "Rutherford yörüngesinde" sabit yolda olan elektron, Bohr yörüngelerinde, "SIÇRAMALI" olarak "ALT YÖRÜNGELERDE" de hareket ediyor, bunun için çekirdeğe düşmüyordu. Yörünge çizgisi determinizmi; yörünge aralığı ise bir belirsizliği haber veriyordu. Buna göre "Elektronlar, çekirdeğe en yakın olan en az enerjili yörüngeye kadar alçalabilir; bundan fazla çekirdeğe yaklaşamazlardı. Bu demekti ki, yörüngeleri determine (kesin belli) bir hat yerine, belli yâni muhtemel bir aralığı olan "Olasılıklı" yörüngeye yerleştirebiliyorduk. Öyleyse atomda, elektronun, birbirini kuvvetlendiren yâni toplanan "Yerleşik dalga" biçiminde bir yapısı vardır. Fakat toplanma-yan, çıkarılan dalgalarda ise yörüngeler vardı. Birbiriyle toplanan yörüngeler "Mümkün, muhtemel" diğerleri "Olanaksız" idi.

Rutherford yörüngeleri (Gezegen yörüngeleri gibi) bir çember yâni dairedir. Oysa Bohr'un atomunda daire ve çember gibi iki boyutlu yörünge değil; doğrudan üç boyutlu KÜRE kavramı vardır. Bu yüzden kuantum teoreminde, elektron yörüngeleri yerine elektron kabukları (ya da zarfları) denen KÜRELERDEN söz edilir. Bu kabukların yapısı tıpkı içice soğan kabukları gibidir.

Gerçek atom modelinde elektronlar "Bir ihtimal aralığı içinde" kabukları ve alt kabukları (Schale) oluşturmakta, üç boyutlu orbital şekiller ortaya çıkarmaktadır. Elektron ise bu kabuklardan birinin içinde, her an herhangi bir hızda ve herhangi bir belirsiz hızdadır. Konum (Lokalizasyonu) ve zamanı aynı anda belirlenemez. Bu durum, DETERMİNİZM (Kesinlik; belirlilik yerine, ihtimâl dayanan kesinsizliği yâni belirsizliği ortaya çıkardı: Makro fizik determinist, mikro fizik belirsiz idi. Bunda bir ayrılık vardı: Altyapı (Mikrofizik) belirsizlik üstyapı (Makrofizik) nasıl "Belirgin" olurdu?

Kuantum fiziğinin büyük dahilerinden Louis de Broglie maddenin dalga yapısını soruşturmuştu. Çünkü kendinden öncekiler hep "Dalganın madde yapısını" ele almışlardı. Bu

yeni eşdeğerlilik sonucu Lineer Cebir'in biçimler arası matris denklemlerinin determinist olamayacağı anlaşıldı. Böylece Broglie "Madde dalgalarını" buldu.

Çünkü determinizmde konum (Cismin mekândaki yeri) ve hareket momentumu matrisleri değiş-tokuş edilebilir. Fakat indeterminizmde bu matris alışveriş mümkün değildir. Boltzmann da gazların istatistik mekaniğinde "ihtimal" yolunu bomba gibi açmıştı.

Broglie, aynı yöntemle maddenin "İhtimal dalgası" diyebileceğimiz yeni bir tanımını yaptı.

O günkü aşamada bir parçacığın aynı zamanda ihtimal dalgası olduğunu, örneğin bir fotonun (Kuant) paranın yazı- tura gelmesi gibi ya parçacık [33] ya dalgacık olarak ortaya çıkacağını anlamıştı. İşte hem bu işi bozan hem de işin aslı BELİRSİZLİK= indeterminizm idi.

Laplace ile "Kesinleştirilen determinizmin" bizzat kendisinin kesinsiz, belirsiz olduğu ortaya çıkmıştı artık.

KESİM 123 - İNDETERMİNİZM=KESİNSİZLİK İLKESİ

Böylece determinizm geleneksel sınırların dışına itelendiğimizi anlayan Heisenberg "Belirsizliğin bir evrensel yasa olduğunu" açıkça formüle etti.

Alman Heisenberg'in 1926 yılında ortaya attığı formül, hem maddeci (Natüralist) ve mânâcı (Dindar) DETERMİNİZMİN sonunu getirmiştir. Çünkü maddeciler 1850'lerin filozofu Marx'ın kafa düzeyinden yukarı çıkmadıklarından 60 yıldır hâlâ bir türlü anlayamadıkları "Kesinsizlik ilkesini" tartışmaktadırlar.

Natüralizmi boşa çıkaran Heisenberg'in "Belirsizlik matrislerini" bu bakımdan ayrıntılı formüle etmekte yarar var:

Heisenberg matrisleri öncesinde, determinizm, makroskobik ölçekte, "Dinamik değişkenler" kümesi olarak bulunan, ister tek ister bir dizge (Sistem) olsun yer (Konum, lokal) koordinatları, momentum ve açısal (Angular) momentumların bileşenleri vb. gibi değişkenlerle, elektrik ve magnetik olan vektörlerinin uzayın verilen bir noktasında ve verilen bir andaki bileşenlerini makroskobik ve net olarak anlatır. Fakat, Heisenberg'in matrisleri mikroskobik bu tür determinist titiz çözümlerinin olmadığını "Sının Planck sabitiyle uyuşum içinde" olarak anlatmaktadır. Heisenberg böylece

kesinsizlik ilkesini oluşturduğu : q (Parçacığın konumu) ve p (Momentum) denen değişkenlerin her ikisinin de aynı anda hesaplanamayacağını $\Delta p \Delta q > h/2\pi$ formülüyle gösterdi. Bu determinizmin (Belirliliğin) matrisleriyle özdeş değildir: Heisenberg'in mikroskobik değişkenleri, makroskobik değişkenlerle asla özdeş değildir.

Δp değişken olmayan üç yer koordinatıdır ve x, y, z kartezyen koordinatlar olan mekândır. Ama değişken olan Δq zamandır. Bu da bizi istatistik yapmaya zorlar ve olasılık= probability, denen kavramla çözümlenir, istatistiksel bir toplumun anketi doğru olabilir, ama "Bireylerle" ilgilenmez.

Planck makrofizikle mikrofizik arasında (kendi ismiyle anılan bir sınır sabiti) Planck mesafesini belirleyip, "Sıcak bir cisimden yayılan ışımının hızını açıklayan" kuantum teoremini gündeme getirince, kuantum fiziğinin "Determinizm=Kesinlilik" ilkesine olan etkisi gündeme gelince "HEISENBERG" formüllerde şunu anlatıyordu:

"Atomik ölçekte düzgün nedensel bir determinizm yoktur; tam tersine "BELİRSİZLİK= İNDETERMİNİZM" vardır. İşte bu ilke, evrensel fiziğin, kozmolojinin, kozmogoninin ve bunların da ötesinde "Paralel evrenlerin" en temel ilkesi oluyordu: Maddî evren zerreler fiziği ölçeğinde KESİNSİZLİK ile yönetiliyordu. Mini-evrende kesin ve keskin hiçbir şey olamıyordu. Yâni. "Tanrı evreni yönetiyordu, evren kendini değil!"

Oysa deterministlere göre "GELECEK BELİRLENEBİLİR" fakat indeterminist için "GELECEK BELİRSİZ" olmak zorundadır.

Bir parçacığın "Gelecekteki determinist konumunu ve hızını" BERABER hesaplayabilmek için, onun [34] "Şimdiki, şu andaki" konumunun ve için de, o parçacık "Işığa tutulmalı" ışık ondan yansımali ki "Konumu" saptanabilsin. Işık kaçınılmaz şarttır, çünkü hem hızı bellidir hem de biz bütün evrenle "IŞIK ARACILIĞIYLA HABERLEŞİRİZ" ışık olmayınca KÖR oluruz.

Ama ışığın bu kullanımı "Sonlu bir limite" kadardır. Çünkü "Işığın iki dalga tepesi arasındaki mesafeden daha küçük bir hata saptanamadığından" en kesin bir ölçüm için ÇOK DAHA KISA dalga boyu gerekecektir. Oysa dalga boyu ne kadar kısa olursa, onun enerjisi de o kadar fazla olacağından parçacık çok küçük olduğu için bu enerjiden bir tufan gibi etkilenecektir.

Zaten PLANCK SABİTİ, sonsuz küçük bir foton olmasını önlemektedir. Bir ışık paketçisi olan fotonun küçükten sınırı yâni dalga boyu küçüklüğü sonsuz değildir; Planck sabitesiyle sınırlıdır. En küçük dalga, boyu ile yapılan bir ölçüm, bir maddi atomik parçacığa, bir insanın üzerine bir uçurumdan kocaman bir kaya yuvarlanmasına benzer yüksek bir enerji etkisi yapacağından, parçacığı (Yakalamak bir yana) etkileyip, onu oradan uzaklaş-tırmış olmaktadır. :

Parçacığın konumunu kesinleştirmek için ne kadar uğraşırsak uğraşalım, o parçacığın verdiğimiz, etkiye "TEPKİ" duymasıyla sonuçlanacaktır ve parçacık hızla bulunduğu yerden sapacak ve dolayısıyla ölçümü hatalı yapmış olacağız.

Ya da tam tersine parçacığın konumundaki bu olagelen gelirsizliğin (indeterminizmin) faktörü ile parçacığın hızının kütleli indeterminizmle çarpımı "Planck sabitinden küçük" olamayacağından, konum (Uzay-zamandaki yeri) ile hızı ve zamanı aynı anda belirlenemez.

Bu limit şartı, parçacığın konum ve hızının herhangi bir ele-avuca sızmazlığından ya da parçacığın türünden ya da ölçüm yönteminden yâ da ölçüm acizliğimizden kaynaklanmaz. Bu doğrudan EVRENSEL BİR YASADIR: Determinizm bitmiş, yerine indeterminizm gelmiştir.

Laplace'den beri "Belirlenebilirlik" denen determinizm yürürlükten kaldırıldı. Çünkü "Determinizm'de gözlemlenmeyen başka bir paralel olay bile kestirilebilir ama kesinsizlik ilkesi söz konusu olduğunda, tüm gözlenemeyenler ayıklanır ve geriye kalan sadece eldeki gözlemlenebilen verilerdir. Öyleyse evrenin geleceğine ilişkin hiçbir "Mikroskobik yorumda" bulunamaz, olacağı önce-den kestiremezdik (*)

(*) Bu konuya daha sonra "Gizli değişkenler" kesiminde değineceğiz ve katı determinizm ile katı indeterminizmin, nasıl "Gizli değişkenler" simetrisinde birleşebileceğini göreceğiz.

Kuantum (Tanecik) mekaniğinde iki önemli öge vardır: Durum ve davranış...

$E=mc^2$ formülü bir parçacığın oluşumu ve bu durumun anlatımıdır. $E=hf$ ise aynı şeyin dalgacık ve davranış ile ölümünün anlatımıdır. Buna göre, "Parçacığın belirli bir konumda bulunması ihtimalinin" sahip olduğu dalga karakterince 'belirlendiği' anlaşıldı. (DURUM ve DAVRANIŞ tanımlarına bantlarımız boyunca değinmiştik.) Buna göre bir fotonun ya "Kuantum durumu" vardır ya da "Dalga fonksiyonu"... Kuantum durumu, "Bir sistemin maksimal limitlerini belirleyen tüm nicelikleri bir araya toplar" iken, her şey aynı anda belirlenemeyeceğinden determinizm uygulanamaz. Çünkü "Bir parçacığın konum ve momentumunun aynı anda belirlenemeyeceğini" bildiren Kesinsizlik ilkesi, [35] determinizmin kesin evet (1) ya da hayır (0) iki sayısı arasında kalan sonsuz tane ihtimalleri (Belkileri) vermektedir: Kuantum belirsizlik ilkesinde ASLA "KESİN EVET" ya da "KESM HAYIR" yoktur, her şey bir ihtimal dâhilinde mümkündür.

Örneğin, bir deneyde, kesinsizlik ilkesi, "Eşdeğer çok sayıda sistemin her biri üzerinde yapılacak belli bir deneyin sonuçlarının ortalama sayısı" olduğundan tüm deneylere uygun olup, determinizm (Kesinkeslik) ise sınamamaktadır. Örneğin, 6 yüzlü bir barbutun (Zarın)

bir yüzündeki bir sayının gelme ihtimali yaklaşık % 17'dir. Fakat determinizme göre "O sayı" mutlaka barbutu her attığımızda aynı gelmelidir. (???)

Barbut yerine "Foton" parçacığını düşünürsek aynı durum karşımıza çıkmaktadır: Örneğin, bir fotonun "Doğrultu" frekansı ve kutuplanması doğrultusu bileşenleri bilindiğinde o fotonun kuantum durumunu hesaplayabiliyoruz.

Bu "Belirlenmiş durumu" bir kutuplayıcıda kullandığımızda, belli bir foton tanecığının bir tek yarıktan geçme şansı ya var (1) ya da yoktur (0). Fakat bireylerle ilgilenilmediğinde, istatistik bir toplam olarak yüz fotondan yarısının bu yarıktan geçme şansı vardır ki, bu tastamam doğrudur.

Bir tanecik hem parçacık hem dalgacık olduğuna göre, başlangıçtaki konumunun tersine, etkileşime girerse bunların parçacık mı, yoksa dalgacık gibi mi davranacağını sadece "ihtimal hesabıyla" söyleyebilir, kesin "Şöyledir" diyemeyiz. (Bir fotonun parçacık ya da dalgacık olduğu belirsizdir.)

"Kuantum (Tanecik) mekaniği" bize, parçacıkların hız ve konumlarının belirsizleştiğini kesin sonuçlar yerine "Muhtemel=Olası sonuçlardan söz edebileceğimizi" tek ve kesin (Determinist) bir sonucun yerine "Probability= İhtimal, olasılık hesapları" denen anket ve istatistik almaktadır.

Heisenberg bir elektronun herhangi bir kesin olarak nerede olduğunu ve hızını belirleyemeyeceğimizi ortaya koyunca, "Yörüngeli atom modeli" yerine "indeterminist atom modeli" oluşturuldu.

Determinizm elektronun bir yörünge çizerek, tek bir çizgi (Yol) üzerinde çekirdek çevresinde çember biçiminde döndüğünü söyler, Fakat indeterminizm, böyle kesin bir yol yerine "Bir ihtimal aralığı" olan "Küre zarf" tanır. Bu durumda bir elektronun konumu (Yerini belirlediğimiz anda, "Ne zaman, orada olduğunu kaybederiz.)

Bunun tersine, zamanını tespit edersek, konumunu kaybederiz. Çünkü ikisi aynı anda belirlenemez. Birini belirlediğimizde öteki kaybolur.

Bunun yerine yörüngesel bir elektron yolu fikrin-den vazgeçilerek "Bir ihtimal küresi" öngören BOHR'a göre elektronun bir yörüngesi değil; bu küresel zarf ya da buluttan oluşan "ihtimal aralığı" modeli doğrulandı. Elektron bu ihtimal küresinin herhangi bir yerinde, her an, herhangi bir hızda olabilirdi. Fakat bu ihtimal küresi dışında bir yerde olması ihtimali sıfırdır.

Determinizm, iki nokta arasında en kısa ve tek belirgin bir yoldan gidileceğini söylemekteydi. Belirsizlik ilkesi ise "İki nokta arasına sonsuz yoldan gidilebileceğini" söylemektedir. Öyle ki hemen her yolu deneyebilmekteyiz. Örneğin Dünya'yı ters dolaşarak komşu kente en uzak, yoldan bile gidebiliriz. Muhtemel her yoldan bir ileri ya da geri tur atarak gideceğimiz noktaya yine gideriz. Hattâ göğe taşınıp uçakla sonsuz bir yoldan kente döneriz. Ya da [36] uzaya taşınıp önce Satürn'e, oradan Andromeda galaksisine gider ve kentimize geri döneriz. Uzay dışına çıkar, üst boyuttan da öteki kente gidebiliriz! Öyleyse iki nokta arasında zig-zaglı ve indili-çıkıtlı sonsuz yol vardır. Ancak ihtimal giderek zayıflamaktadır. Örneğin bir bebeğin tek hücreden olma şansı bin milyar kere milyar kere milyarda- bir ihtimal (1030) ile gerçekleşir.

Yine radyoaktif elementlerin yarı- ömür dediğimiz bir bozulma sürecinde yarılanmalarında da aynı belirsizlik vardı. Örneğin bir kilo uranyum 1620 yıl sonra yarım kiloya iner. Yani atomlarının yarısı enerji olur kalan yarısı madde olarak durur. Biz maddeyi tutarız ve onun "YARIYA" indiğini söylerken, bu yarılanma sürecini de biliriz. Fakat hangi atomun bozunacağını; hangisinin kalacağını BELİRSİZLİK (indeterminizm) nedeniyle bilemeyiz. Determinizmin çökmesini hızlandıran bu "Radyoaktif elementler zayıf kuvvet etkisiyle beş türlü bozunması" ile kütlelerin hem kendi ağırlığını hem de ömrünü yarılamasıdır.

"Çekirdek huzursuzluğu" denen ve ağır atomların kaderi olarak ortaya çıkan dezintegrasyon (Bozunma, çürüme) aslında matematik realite olan "Yarı ömür kavramını" değiştirmez. (Çünkü mekân boyutları sabit, zaman akışı değişkendir.)

Radyoaktif elementlerin "Mutlak kalıcı olmayışı" sonucu, biz onların yarı-ömürlerini (Bir süre zarfında ne kadar atomun bozunacağını, ve bu süre içinde bu atomların yarısının bozunacağını) biliriz. Artık hangi özel kimlikli ne zaman bozunacağını (Tekil-bireysel olarak) bilemeyiz. Sadece, belirli bir zaman aralığında, ne oranda ekşiteceğini anket yapar, asla belirli bir atomun bu süre içinde eksilenlerden biri olup olmadığını bilemeyiz. (Bu durum, ölçme tekniğimizin yetersizliğinden değil; şans-rastlantı yasaları uyarınca doğan bir kesinsizlikten kaynaklanır.) Bunun gibi Broglie'nin madde dalgaları, Boltzmann faz istatistik mekaniği ve Heisenberg matrisleri "Şans yâni ihtimal aralığı" kavramını gündeme getirdi:

Matematik dilinde ihtimal= olasılık, olabilirlik neyse, istatistik de odur. İhtimal, bir durumun gerçekliğiyle ilgili bilgimizin derecesini belirtir. Belirli bir olayın gerçekleşme eğilimini; imkân ile realite arasındaki bir yeri anlatan "İhtimal" kavramı, özel bireylerle değil; genel çoğul ile ilgilenir. Bilinen bir örnekle bunu açarsak, bir sigorta şirketi, yılda ortalama kaç kişinin öleceğini hesaplar. Kimlerin öleceğiyle hiç ilgilenmez.

"Belirsizlik ilkesinin" doğal sonucu olan ihtimal hesapları, istatistik anket ya da şans aralığı" anlamına gelen "Probability=Olasılık matematiğinde bir istatistik toplumun ortalama yoluyla ilgilenen kesinsizlik ilkesinde parçacıkların bireyselliği, bireysel kader ilgisi yoktur. Onların popülasyonlarıyla ilgilenilir. Bir anda, nerede, hangi hızda oldukları ölçülemediğinden, parçacıkların ayrı ayrı ölçülebilen bir konum ve hızları yoktur. "Konum ve hızın birleştiği bir TANECİK durumu " vardır.(Bunun da kesin bir sonucu yoktur, muhtemel sonuçları vardır.)

KESİM 124 - KESİNSİZLİK İLKESİNİN GELECEĞİ VE KAPSAMI

Kesinsizlik ilkesinin en büyük sonuçlarından ilki, TÜNEL denen süreci haber vermesiydi: Radyoaktif maddelerin, karadeliklerin ve 11 boyutlu kuantların tünelleri üstün kütleli saklandığı, beşinci boyutun çemberi, kuark renk iplikliği ya da öğretimiz boyunca [37] "TÜNEL" diye belirlediğimiz her kavram, belirsizlik ilkesinin sonucudur.

Belirsizlik ilkesinde parçacıkların kesin bir konumu yoktur. Her parçacığın sonlu bir uzayda sonsuz zamanda kalamayacağını, o parçacığın tünelinin, uzanıp onu bir başka yere nakledeceğini biliyoruz. Buna "Tünel süreci" denmektedir ki, karadelik tünelleriyle aynı mekanizmaya sahiptirler. Tüneller evrensel bir yasadırlar ve varlıklarını "Kesinsizlik ilkesinden" kurmuşlardır. Bu tüneller aynı zamanda parçacığın hangi durumda tanecik, hangi durumda dalgacık olduğunu belirler. (Kuantum durumlarında deneylediğimizde, bazen o parçacığı tanecik, bazen de parçacık olarak görmek gibi bir "SEÇİM HAKKIMIZ" bulunmaktadır.)

Planck'ın tanecik (Partide) varsayımı, ışığın parçacıklardan oluştuğunu, kuantlar denen paketçikler hâlinde yayılıp yutulduğunu; Heisenberg belirsizlik ilkesi ise onların aynı zamanda "Bazen" dalgacık (Vibration), bazen parçacık (Partide) olarak davrandığını, bir deneycinin bazen parçacık özelliğini dalgacık; ya da tersine dalgacık özelliğini parçacık olarak ele alıp, iki ayrı sonuca ulaştığını anlatır (Oysa deney TEK'tir.)

Parçacık- dalgacık ikiciliğinin (Düalite) Bohr postullarıyla 1913 yılında tarifinin en modern biçimi Birleşik Amerika'dan R. Feynman'ın "Geçmişlerin toplamı" denen yöntemiyle de sağlaması yapılmıştır. Bunun özeti "Bir taneciğin geçmişteki bir tek mazisi değil; zaman simetrisini tersine çevirdiğimizde birçok geçmişi (Farklı mazileri) olabileceğine ilişkin bir "Belirsizlik ilkesini" haber vermektedir.

Feynman, zaman matrisinde, "Bir parçacığın iki nokta arasında TEK değil; sayısız yollar izlediğini, İNDETERMİNİZMİN, zaman içinde ve fakat zamanın tersine dönmesiyle yine sayısız yollar izlediğini, böylece tek parçacığın, bir yerine birçok mazi, pek çok tarih olabileceğini gösterdi.

Feynman modelinde, "Her bir yola karşılık" (Biri dalganın büyüklüğü, diğeri dalganın düğümde ya da karındaki çevrim konumu gibi) iki sayıya dayanılmaktadır: (Dalgaların

TOPLAMI biçiminde) fazlar toplanır ve komşu yollar ile karşılaştırıldığında, bir kısmının diğerinin etkisini yok edeceği anlaşılır.

Fakat bunlardan bir kısmı, birbirini yok edeceklerinden, yine Bohr'un (Elektron yörüngelerine ilişkin) olası yollar, muhtemel yörüngeler kavramları bir başka yoldan doğrulamasından da öteye giden Feynman Bohr'un karmaşık hesaplama yollarını çok basitleştirmişti.

Belirsizlik ilkesi bize taneciklerin maddi parçacık ve/ veya dalgacık özelliklerinden hangisinin yüzde hesabıyla geçerli olduğunu verebilmektedir. Örneğin bir insanın madde iken dalgacık olma şansı üç milyon yılda- bir kez de olsa geçerlidir. Hattâ öylesine geçerlidir ki, BÜTÜN CİNLER maddi parçacık yerine dalgacık olan İNSANLARDAN İBARETTİR!

Belirsizlik ilkesi, yalnızca mikroskobik dünyada değil; "İnsan ışınlanabilir mi?" örneğindeki gibi makroskobik dünyada da geçerlidir ve deneylendiğinden pratik endüstriyel sonuçları vardır. Özellikle teknolojinin elektronik olan bütün yanı "Kesinsizlik ilkesine" göre imâl edilmektedir. (Entegre devreler, TV ve kompüter gibi tüm elektronik aygıtların mikroçipleri, transistörleri vb.)

Öte yandan, doğal ve endüstriyel kimya da yine belirsizlik ilkesi esasına göre işlemektedir. Özellikle modern kimya tamamen bu ilkenin işleyiş kurallarına göre dizayn edilmişlerdir, çok basitleştirmiştir. [38] Bunun makroskobik dünyaya da yansıdığını gözlemlemedeyiz: Moleküller reaksiyonların oluşturduğu biyo-kimya dahil (Hayal olayı) her şeyi "Kesinsizlik ilkesinin sınırları içinde" bir ihtimal dâhilinde hesaplayabilmeyiz. (Ancak tek zorluğumuz, ikiden fazla elektron içeren sistemimin karmaşık hesaplarının altından kalkılmadığı da bir gerçektir.)

Makroskobik dünyayı "Genel rölativite teoremi" temsil eder. Fakat makroskobik (Kürreler fiziği) evreninde yasalar genelde determine olduğundan "Belirsizlik... indeterminizm" ilkesi fark edilmez. Bunun nedeni "Genel rölativitenin" TEK KUVVETE olan çekimin, çok zayıf olmasındandır. Çekimin çok şiddetli olduğu tek bir oluş vardır ki, o da bildiğimiz gibi karadeliklerdir. Karadelikler teklik içermektedirler, yâni büyük patlama sırasında, çekim alanları çok şiddetliydi. Böyle bir şiddetli kuvvetin varlığı ise, çekimin kuvveti olmadığı üzerine kurular genel rölativite ile çelişmektedir.

Böylece, kendi içinde çelişen Genel Rölativitenin bu açmazdan kurtulması için tek yolu "Standart model" denen büyük birleşik alanlarla (Kuantum fiziğiyle) birleştirilmesi gerekmektedir. Bu rölativite fiziği ile kuantum fiziğinin kişinin birleştirilmesi, dört kuvvetin birleştirilmesi anlamına gelmektedir (*)

(*) Bir önceki bölümünde alabildiğine incelemiştik. İzleyen ciltte de Hawking'in "Fiziğin birleştirilmesi çabalarında" ayrıca göreceğiz.

Nasıl ki determinizm (Kesinlik, belirlilik) ideoloji olarak çifte sonuç verdiyse, kesinsizliğin de böyle "Çifti zıt ideolojisi" zamanla ortaya çıkacaktır:

Spiritüalist deterministler, böylece bir revizyon yaparak "Tanrıtanımaz indeterminizm" soyundular.

Buna göre maddeci deterministler, "Madde dalgalarını" bir şans, bir kör rastlantı, bir tesadüflerin bileşkesi olarak savundular. Yâni madde, "Madde dalgası" diye tanımlanan tüm ihtimallerin ve gelişmelerin sonucudur. Kısaca evren, atomaltı ölçekteki muhtemel tertiplerin üzerine kurulmuş, deneme- yanılma yoluyla evrimleşmiş, ihtimalin hiçbir yerde sıfır olmadığı türlü evrenlerden biri olup, biz de onlardan birinde yaşıyoruz.

Bu olgu Kur'an'daki "Rabbil âlemin= Evrenlerin Rabbi" MİSALİ terimine karşılıktır. Fakat "Maddeci indeterminist" karşı çıkmakta ve "Rabb" siz ve de birbirine "Paralel olmayan" dağınık evrenlerden yana görüşünü öne sürerken, Kur'an, "Sonsuz sayıda sayfaları olan bir kitap MİSALİNDE birbirine paralel sayısız evren sayfası olduğunu, bunların çekim etkisiyle kıvrılıp büküldüğünü" Enbiya-104. ayetindeki MİSAL'de açıklar. Kur'an'da da BELİRSİZLİK İLKESİ "Allah'ın kontrol sırrı gereği" yer alır.

Belirsizlik ilkesinin sonuçları doğrudan KUR'AN'a yaslanmaktadır. Bu yüzden derinlemesine sunduğumuz kesinsizlik ilkesini önemli ibretle anlayacağız. Öte yandan sevgideğer yükseköğrenim okurlarının baskısı doğrultusunda bu ciltte de açtığımız belirsizlik ilkesini bir kez daha özetleyelim ve zihinlerimize yerleştirelim:

Heisenberg'in kanıtladığı "BELİRSİZLİK İLKESİNE" bağlı olarak, gözlemlenemeyenle artık ilgilenilmeyip, bunlar ayıklandı. Heisenberg'den başka Schrödinger ve Dirac "Kuantum" mekaniğini oluşturdular ve parçacıkların konum ve hız bileşiminden oluşan BİRLİKTE, DÜALİSTİK DURUMLAR olduğunu kesinleştirdiler. Atomun modeli ise [39] "Rutherford'un determine yörünge" varsayımı terkedilerek, Danimarkalı Bohr'un öngördüğü "Küresel yörünge" kavramına ulaştırıldı. Fakat Einstein bu konuda son derece DETERMİNİST olduğu için, Bohr'u karşısına aldı.

Aslında HER İKİSİ DE kendi çaplarında haklıydılar. Çünkü başlangıç durumları birbirinin aynı olan iki sistemden ilki ve ikincisi aynı sonucu vereceğine (Determinizm); iki farklı sonuç vermektedir (indeterminizm). Üstelik çitte sonuçların da kesinliği (Determinizm)i yoktur; her iki farklı sonuç "Biraz olasılık aralığı=indeterminizm" doğrultusunda sonuçlanır.

Her iki tarafın da haklılığı şudur: "Gecikmeli seçim deneyi" ne göre bu sonuçlardan birini TERCİH edebiliyor ve onu ideoloji türemiştir: Bohr'a göre sanki "Biraz keyfilik, 'tesadüf, gelişigüzellik, doğa kaprisi" izlenimi vermektedir. Dolayısıyla Einstein, bu konuda Bohr'a karşı çıkıyordu. (Daha sonra izleyeceğimiz "Gizli değişkenleri" öneriyor. "Tanrı zar atmaz!" diyordu. Fakat onun karşısındakiler, tanecik mekaniğinin deney sonuçlarına uyuşması dolayısıyla "Kesinsizlik" ilkesini savunuyorlardı.) Böylece "Determinist materyalizmin" bir türü de "determinist materyalizmin" sanki şans eseri yaratılmak" düşüncesine gelip dayanıyordu.

Kur'an ve bunun doğrulamasını veren "Yerel gizli değişkenler" olgusu ise şansa değil; ÇİFT ÇİFT paralel evrenler biçiminde yaratılıştan yanadır. Bunu anlayamayan Bohr inkarcı, ateist ve (Determinizmi savunduğu için) "Gülünç duruma" düştü. Oysa PARİTE SİMETRİSİ uyarınca evrende her şey "İKİ TANE FAKAT BİRBİRİNİN ZİT KARAKTERİSTİĞİNİ YAŞIYAN" çiftlerden kuruludur. [40]

İncelediğimiz "YEREL DEĞİŞKENLER" ise deneyle çelişirler. Okurlarımız hatırlarlarsa, "Polarizlendiklerinde şaşırtılmayan (İki özdeş foton örneğindeki" gibi) birbirinden habersiz iki fotonun arasında çok uzun bir uzay-zaman mesafesi girse bile onları şaşırtamıyorduk: Sanki her ikisi "GEÇMİŞİYLE" haberleşiyor ve biri ne yaparsa diğeri de AYNI şeyi yapıyordu. Bunun için her iki fotonun da "Geçmişe, bitişik oldukları zamana" dönmeleri gerekir. Geçmişle haberleşmeyi ve böylece PARALEL DAVRANMAYI başarmaları için bu foton çiftinin "Işıktan hızlı gitmeleri" gerekmektedir ki, bu da ışık hızı yasağını zımba gibi deler. İşte bu "İlişkilenmeye, gizli bağışlama" tanık olduğumuz polarizasyon olayı ilk olarak bilimin iki üstadını karşı karşıya getirmişti.

Einstein, Bohr'u büyük sıkıntıya sokan bu polarizasyon olayını kendine göre şöyle açıklıyordu: "İki foton arasında nedensel ilişkiler, ince ayrımlar gizli değişkenler, ödemeler dengesi olduğunu" Rosen (Rotschild)'in kendinden 30 yıl önceki paralel olaylar arasında korrelation yapan "Gizli değişkenler=Hidden variables" hipotezine dayanarak ileri sürmüştü. (Bunun doğruluğunu şimdi "Corn Hole, Worm Hole= Solucan tüneli, Sur borucuğu, Karadelik- akdelik tüneli" dediğimiz TÜNEL teoremi terimi doğrulamıştır. O zamanki ismiyle "Ödemeler geçidi = Compansating Tunnel" olan bu hemzemin köprü ya da evren tüpü boğazının varlığını 11 boyutlu süper teori ile doğrulamıştır.

Bu düşünceye nasıl ulaştığının en küçük ölçekteki tartışmasına, yani "Bir çift fotonun yaratılmasından" sonra birbiriyle "Gizli ilişkilenmesi" anlamına gelen PARALEL DAVRANIŞ KORRELASYONU'na dönelim: Örneğin bir elektron ve pozitronun birbirini bulup, yok ederek ve bir ÇİFT özdeş, ikiz fotona dönüşmesinden sonra alacaklara bakalım:

İki foton, ya kutuplayıcıdan (Tutulmadan) geçirilecek ya da ikisi birden tutulacaklardır, (öteye geçmeyeceklerdir.) Yâni fotonlardan "Birinin tutulup, diğeri geçebilmesi" gibi iki

ayrık sonuç asla ortaya çıkamayacaktır. Bu demektir ki (45"ile polarizlenmiş deneyde) üretilen bir çift fotonun "Geçme" ya da "Takılma olasılığı" tastamam % 50'dir. Yâni "İki YARI-YARIYA EŞİT, TASTAMAM ÖZDEŞ İKİ İHTİMAL" vardır, işte bu bize, "İKİ SONUÇLU" bir PARİTE simetrisini haber vermektedir. (Bundan şu ana kadar kimsenin haberi olmadı.)

Yaratılan bu bir çift fotonun "Paralelliğine" PARITY (Yaratım, çift yaratılma Pair Production) ya da klâsik ismiyle "İLİŞKİLENDİRİLMEK" anlamında Correlation denmektedir, "korrelation paralelliği" ışık hızı yasağıyla çelişmektedir. (Fakat fotosel aynı anda kaybettiğinden ayrıca çelişmemektedir.)

İlişkilendirilmenin mekanizmasına "Gizli değişkenler" denmektedir. Felsefe olarak, bir objektif (Nesnel), diğeri sübjektif (Duyumsal, nesnel olmayan) somut-soyut bir çift gerçek vardır. Bunun kuantum fiziğinde bilimsel doğrulanması "Gözlenebilen ve deneylebilen bir olaya karşılık; gözlenemeyen (Fakat gözleyene) PARALEL ve aynı sonucu veren bir PARALEL olayın varlığı" diyoruz.

Bohr, objektif kesinsizlik, objektif şans serisi, tesadüfi objektif ihtimal görüşünü savunur. Bu görüşte, lokalize (Yerel) olamama durumu da vardır. Belirsizlik ilkesi bu haliyle maddi dünyaya egemendir. (Her şeyi "Tanecik" olarak görmek isteyen kuantum teoremine göre bu böyledir.) Ne var ki, aynı zamanda, maddi dünyamız salt "Tanecik" [41] değil ayrıca "DALGACIK" davranışına da dayanmaktadır. O hâlde kuantum teoremi tanecik= DURUM teoremiyle ilgilidir ve dalgacık=DAVRANIŞ teoremlerine karşı son derece sağır olduğundan söz hakkı yoktur.

Örneğin, bir fotonun tanecik olarak yâni KUANTUM DURUMU gereği bir "Alana" sıkıştırmak, kıstırmak, yâni onu YEREL= LOKALİZE etmek istediğinizde buna uyar görünür. Ama onu yakaladığımızda yerel (Lokalizer) zamanını sapta-yamadığımızdan, aynı anda birden, sonsuz uzaya kaçıp, orada sonsuzluğa açıldığını görürsünüz. Çünkü "Sonsuz uzatılan bir zaman" belirsizlik ilkesi engellemektedir: sonsuza uzatılan bir zaman saptanamayışı, onun hem parçacık hem dalgacık özelliğinin YANI ANDA saptanamamasından, ancak "Gecikmeli seçim" ile ve keyfi özelliğın seçilmesinden kaynaklanır.

Parçacık ve dalgacık özelliğinin "AYNI ANDA" saptanamamasının nedeni, KUANTUM DURUM= Tanecik özelliğinin "Parçacıkların çarpışmadığı anlardaki" durumu değil; tersine "PARÇACIK DAVRANIŞI" özelliğinin ortaya çıktığından, tanecik dalgacık oluverir ve kuantum teoremi devre dışı kalır.

O hâlde bizler yalnızca KUANTUM DURUMU yâni Tanecik özelliğine adını veren kuantum teoremiyle deneyler fakat dalgacık yâni DAVRANIŞ teoremlerini "Durum" yöntemiyle sınamayız.

Maddeci klâsik determinizme göre, bu saptanamayışların nedeni "Bir sistemin kuantum durumunun, sistemin bütününe açıklamaya yetmediği" biçiminde idi. Bu görüşün karşısındaki spirtüalist deterministe göre ise "Bir sistemin kuantum durumlarının belirlenemeyen özelliklerine GİZLİ sistemler topluluğının" tek açıklaması olup, her bir durumun TIPATIP ve aynı karakteristiğini taşıyan bir karşıtı vardır. (Polarizlenmiş foton örneğinin evrenin her parçacığı yâni kâinat genelinde de geçerlidir.)

"Eşdeğer sistemler topluluğu" üzerinde yapılan deneylerin "(istatistiksel sonuçları" karşıtların birbirini, göstermesi sonunda, BELİRLENEBİLMEKTEDİR. Topluluğun sistemleri, kuantum yâni başlangıç DURUMUNDA verilmeyen ince ayrımlar nedeniyle birbirinden farklı da davranabilirler, tek bir deneyin farklı sonuçları olabilir.

İşte bu belirlenemeyen özelliklerin tümü "Gizli değişkenlerdir. O hâlde objektif keyfi bir belirsizlik yoktur, sadece deneycinin gizli değişkenlerin değerini bilmesi sonucu vardığı bir karar vardır. Objektif şans, objektif olabilirlik (Probability) kavramları birbirini götürür ve karşıtlar birbirinin tipatip aynı karakteristiğini gösterirler.

Örneğin, bir taneciğin (Foton ya da insan) tanecik durumunun saptanması % 50 ihtimal vermektedir. Bir deneyde bunu gözlüyorsak, bu deneyin gözlenemeyen ikinci yanı olanı diğer % 50 ihtimal gereği, paralel bir uzay-zamanda ikinci ihtimal olan PARÇACIK DAVRANIŞ özelliği de gerçekleşir, daha doğrusu AYNI ANDA HER İKİ ÖZELİK birden gerçekleşir.

Yâni, Bohr için "Parçacık-dalgacık özellikleri tek bir deneyde aynı anda belirlenememektedir (ki buna objektif belirsizlik, şans, olasılık deniyor). Ama "Gizli değişkenler var olduğunda" tek bir deneyde biz parçacık özelliğini ayırt ediyorsak, buna paralel ve bizim uzay-zaman karakteristiğimizi tıpatıp taşıyan paralel bir evrende (Acun, kozmos) AYNI ANDA İKİNCİ ÖZELLİĞİ de oradaki bir deneyci [42] (Gözlemci) tespit edebilir idi!...

Eğer, bu iki gözlemcinin birbirinden haberi olsaydı ve deney tutanaklarının karşılaştırsalardı, birbirinin "Belirsizliklerinin" karşıt deneyde belirlilik olduğunu, bu deneyin iki % 50 ihtimalli sonucun HER İKİSİNİ DE gerçekleştirdiğini görecekler İDİ!...

Tanecik mekaniğinin bu iki özelliğinin kıyaslanmasında objektif belirsizlik yerine "Gizli değişkenlerin" öngörülmesi KUR'AN ÇİFT ÇİFT'lerinden başka bir şey değildir. Üstelik birinci görüşün (Objektif tesâdüfçü yaratılışın) tersine, CORRELATION denen gizli ilişkileri açıklamaktadır. Bunu bilinen bir örnekle şöyle anlatabiliriz: Birbirinden habersiz iki ayrı kentte fakat aynı matbaada basılan bir derginin tıpatıp birbirine benzeyen iki nüshası gönderilir. Burada dergi (Olay) deneyi TEK fakat, iki ayrı evrende (Kentte) aynı derginin okunması gibi düşünülmelidir.

Oysa maddeci determinizme göre, her bir evren (Kent) için ayrı ve birbirine hiç benzemeyen türlü dergiler olmalı ve bunların okurlarının birbiriyle ilgisi haberi yâni iletişimi-bilişimi olmamalıdır. Maddeci grup bu görüşü savunmakta, (Nefretle "Çift çift yaratılım= Parite" olan) gizli değişkenlere karşı çıkmaktadır.

Maddeci indeterministler, gizli değişkenlerin "Bu taraftaki" özelliğinin deneylenebileceğini ve gözlemlere uyarlanabileceğini" takat hiç bilmediğimiz HAYALCİ ve SÜBJEKTİF İKİNCİ BİR EVRENDE GİDİP DE ORADA DENEY YAPAMAYACAĞIMIZI" haklı olarak söylemektedirler.

Gerçekten de çiftimiz olan ve tıpatıp bizim karakteristiğimizi taşıyan "Öte evrene" gidemeyeceğimiz, orada aynı olayı deneyleyemeyeceğimiz sürece DENEYCİLER haklı olmakla övünecekler yâni biz "GİZLİ DEĞİŞKENCİLERE" karşı demogoji yapmış olacaklardır. Ne var ki, aramızdaki önemli fark, bizlerin "PARA- DOGMATİK BİR İNANÇ OLAN KUR'AN'IN SÖYLEYİMLERİNE" inanmamızdan (Amenna ve sadaknâ) ortaya çıkmaktadır. (*)

(*) Kur'an çiftler fizikte PARITY= Parite simetrisi demektedir ve bu MİSAL bize her şeyin çift-çift, (Örneğin madde- antimadde yaratımı olan Pair-Production ya da bunun tersi birbirini yok edip iki fotona dönüşmesine neden olan ANNIHILATION olayıyla sabittir. Ayrıca okurlarımız "Arz'dan Arş'a Miraç" bandının ikinci cildinin 105. kesiminde yer alan "Evrenin bilimsel yöntem modellerinin üçünü anımsarlarsa, "Gözlem ufku" evreni ile "Fizik" evren modelleri "Kur'an paradokmasına" terstir. Bunun yerine Transfizik evren modelini haber veren Kur'an'dan geliştirilen son görüş, tercih edilmeli-dir: "gözlenmesi de gerçeklerin hep var olduğunu" bildiren bu görüş, her türlü tümevarımlı hem de tümdengelimli, çifte avantaja sahiptir. Paradogma, doğma (İnak) üstü anlamındadır, dogmatizm değildir.

Maddeci indeterminizmin bu "Deneylenemeyeni reddetme" demogojisi onların haklı olduğu değil; tersine âciz oldukları anlamındadır. Tıpkı Amerika kıtasının keşfinden önce orada bir arazi ve yaşayan yerlilerinin olduğunu önceden bilinmemesi, deneylenememesi gibi...

Fakat o kıta insanların bizim kıt'alarımızla ve insanlarımızla aynı karakteristiği taşıdığını, orada da deniz, gök ya da (Bizim gibi) iki gözlü, iki kaşlı insanlar olduğunu bilmemiz keşif öncesi bir deneyle anlaşılamazdı. [43] Bu deneylenemezlik avantajıyla, (Broglie ve Bohr'un yolundan) lokalizer (Yerel) gizli değişkenlerin hiçbir modelinin objektif istatistiksellikle uyşamayacağı kanısı uyandırılmak istenir. Lokalizerlik (Yerellik) şartı, bir taneciğe eşlik eden niceliklerin öteki taneciğe eşlik edemeyeceğini, yâni ötekinin bağımsız

olması gerektiğini söyler. Bu lokalizer şart, ince ayarlamayı ya da ince ayrımları imkânsızlaştırmaktadır. Bu düşünceye göre gizli değişkenler kabaca sınanabilir ama, bu kaba yöntemin sonucu olarak, gizli değişkenlerin "İnce hassas ayrımları" dışında çok çok kaba sayılar çıkmakta deneyin güvensizliğinden kaynaklanan hataları "Gizli değişkenlerin var olmadığına" mâl etmeye çalışmaktalar. Çünkü adı üzerinde "İnce ayarlamalar" böyle kaba, istatistiksel "Olasılık aralığı" gibi kalın sonuçlar içermemelidir, adetâ yörüngeler gibi kesin en ince çizgiyi vermelidir.

Kuantum fiziğinin "Yerel özelliği" yalnızca "Gizli değişkenler" şartıyla mümkündür. Bu sınanamaz, ince ayarlanamaz özelliği yüzünden, yaygın maddeci inanca göre kuantum mekânının "YEREL OLMAMA" şartı eklenmiş bir geçici maddedir.

Oysa, sırf kabaca deneyler "Böyle tanımlıyor" diyerek, yerel olmama şartını kabullenmemiz gerekmemektedir: Çünkü iki görüşün de anlaşamadığı konu, kısaca şudur.

Maddeci indeterminizme göre "Gizli değişkenler YEREL olmama şartı içermeli, yâni bir çift özdeş fotondan birinin yaptığını öteki yapmamalı, bağımsız olmalı. Mânâcı indeterminizme göre "Yerel olmama şartı yanlıştır".

Dikkat edilirse, her ikisi de "HAKLI" (ve hattâ maddecinin deneysel doğrulama şansı olduğundan çok daha bilimsel bir desteği) bulunmaktadır. Çünkü deneyler, özdeş foton çiftinin BENZEŞ davrandığını, dolayısıyla ortada bir gizli değişkenler şartı olmadığını; doğrularken. "Gizli deşikenciler", tersine deneyde benzeş olanın, gerçekte benzeş olamayacağını belirtmektedirler. Korrelasyon gerçeği üzerinde iki ayrı görüş nasıl iki yanlı haklı olabilir?

KESİM 125 - NEGATİF İNDETERMİNİZİM

Kitabımızın bu son kesiminde yâni mikrofiziğe yönelik içeriğindeki atomaltı ölçekteki yapının, evren çapındaki, (Kâinatın dev relativistik ölçeğin-de) AYNI sonuçları vermesini inceleyecek, bunun sonucu olan "Paralel evrenleri" ise yeniden gözden geçireceğiz ve muhteşem sonuçları birer birer yakalayacağız.

Şimdilik bir ön bilgi olması bakımından, gizli değişkenlerin neden-sonuçlar ve doğrusuna kısaca değineceğiz. Çünkü "PARALEL EVRENLERE NASIL GEÇİLEBİLECEĞİ; AYRICA ÖLÜMDEN SONRA NASIL DİRİLECEĞİMİZİN" bilimsel (Felsefi masal değil) HAK İLMİNCE açıklamaları vardır. Bu açıklamalar, kesinsizlik ilkesinin GİZLİ DEĞİŞKENLER savına oturtulmuştur.

Maddeci determinist (Belirsizlikçi) için "Polarizer ciltler" doğrudur ve eş sonuçlar gelirli. Yâni fotonların geçme olasılığı (Dalga gibi davranması) ya da tutulması (Tanecik durumunda olması) ya da tutulması (Tanecik durumunda olması) yarı yarıya eşit iki şansa sahiptir ki, bu da tastamam % 51 gibi hiçbir ihtimal mevcut değildir. [44]

Mânâcı belirsizlikçiye göre, polarizer çift doğrudur ama, 0 ve 1 sayısı arasında (Örneğin sıfır ile yüz sayısı arasında) türlü ihtimallere sayısız yüzdeler sahiptir.

Her ikisi de haklı olan bu görüşün bir benzerini "Işık parçacık mı yoksa dalgacık mı?" karşıt görüşlerini uzlaştıran Einstein gibi uzlaştırmak gerekir. Çünkü kuantum teoremi dalga davranışına karşı etkili olmadıktan başka, relativite ötesinde durur ve çalışmaz. Belirsizlikle birlikte "Işık hızı aşıldı mı işi biter". Bu teorem, sadece MADDİ yâni kuantik evren için geçerlidir. Işık hızı sabiti aşıldığında ve de Planck sabitinin altına inildiğinde ya da mutlak soğuk sabitinin ötesinde ne kuantum teoremi kalır ne de kesinsizlik, belirsizlik anlamındaki indeterminizm... Bunların yanında zamanın durmasıyla nedensellik, kuantlaşma kalktığında termodinamik ve akla gelebilecek her türlü tanecik (Maddi) fizik yasası geçersizdir.

Einstein, hem madde sınırları içinde kalmak şartıyla hem de bunun dışında kalan determinizmi evrene sokarak çelişmiştir. Bu bakımdan Einstein'ın "Gizli değişkenleri" "Planck sabitinin altındaki Hilbert uzayının minicik âleminde ya da sicimlerin iç tüneline"

kalmakta hem de içi aynı zamanda "Işık hızını aşmakta" dışı ise ışık hızına bağımlı kalmaktadır. Oysa ışık hızını yakalayan Einstein'ın bizzat kendisidir. Planck sabitinin üzerinde "Gizli değişkenler" olmayacağını da, kuantum mekaniği sınırlamıştır.

Kur'an'daki "ÇİFT ÇİFT" sırrının İLAHİ MİSALİ (Ankebut-43) gereği, indeterminizmin de ÇİFTLERİ olduğunu en azından matematikle biliyoruz: Örneğin "İMKANSIZ" denen (Yunan) "Aritmetik" döneminde küçük sayıdan büyük sayı asla çıkamazdı. Ama, sonra çıkabileceğini (Eksi sonuç vereceğini) bize CEBİR bilim gösterip, biri artı (+) diğeri eksi (-) sayılar olmak üzere cebir skalasında iki sayı takımı olduğunu ortaya koydu. Bunun fizik olarak sonucu (Maddeden başka) antimaddenin bulunması, matematik gerçekliğin, fizik gerçek olarak kanıtlanmasıydı. Böylece antik Greklerin "imkânsız" dediği sayıların hiç de "imkânsız" olmadığı anlaşıldı.

İnsan düşüncesi geliştikçe bu kez "Bir sayının karesini almak isteminin tersine" karekökünü almak işlemini akıl ettiğinde, hayretle, "Kök içindeki bir eksi sayının kök dışına çıkamadığını" fark etli. Bir imkânsız daha! ($\sqrt{-1}$) gibi, bulunduğu kökten dışarıya reel (Gerçel) sayılar gibi çıkamayan bu tür sayılara "İMAJİNER= HAYALİ" sayılar denmektedir. (En çok aşığılanan ismi ise ABSÜRT= Saçma, diğeri isimleri sanal, kompleks, karmaşık, soyut düşsel sayılardır) Bunlar, kütlesi sıfırdan küçük, ışıktan hızlı ve eksi uzunluklu TAKYON teoreminden başka, örneğin zaman boyutunda olduğu gibi önemli kullanım alanları olan vazgeçilemez sayılardır. (Madde yobazlarına göre hâlâ saçmadır!)

Zekâların daha da cilâlanmasıyla insanoğlu sonunda "ANOMALİ" ya da ANORMAL denen negatif ihtimalleri, eksi yüzdeleri fark etti. (*)

(*) Bu ciltte, büyük birleştirme teoremlerinde, standart model ve süper simetri denklemlerinde yer alana anomali ya da anormali sayılardan ayrıca "Arz'dan Arş'a Mi'rac" bandının üçüncü cildindeki Şekil- 42'de de anomali matrislerinden söz açmıştık. Soyut yâni SONSUZ ötesi matematiğe hayâli, imkânsız, anormal ve saçma diyerek saçmalayanlara rağmen, matematiğin evrimi "Sonsuz ötesini" de aşarak manâ âlemini bile tanımlayan CİFİR ile sonuçlanacaktır. Cebir gibi Cifir de KUR'AN aritmetiğindedir ve çok ileri bir düzeyi temsil etmektedir.

Öyle ki Levhi Mahfuz da bu matematikle yazılmıştır. Bu sayede "Eksik bırakılmamış" olduğu bildirilen her zerrenin her kürenin kaderi, geleceği orada DETERMİNE yazılmıştır.

Anomalilere de absürt=saçma ya da irnajiner= hayâli diye bakılmasının nedeni şudur: Determinizme göre (0) "Olmaz" ve (1) ise "Olur" demektir. Yâni bir fizik olay ya kesinkes olur (1) ya da olmaz (0). Bunun ortası, arası yoktur. Örneğin %0 "Hiçbir ihtimal yok" ve 1= %100 yâni "KESİN olur" demektir. Determinizme göre bir şey ya %0 ihtimalle olamaz ya da % 100 olmalıdır.

KESİM 126 - DETERMİNİZMİN ÇÖKÜŞÜ; İNDETERMİNİZM

ANOMALİ olur ki, sıfır (0) ilâ eski bir (-1) arasında TAMAMI EKSI OLAN SONSUZ TANE İHTİMALİ kapsar. (P simetrisi) Bu ihtimallerin yüzdesi NEGATİF sonuçlar, negatif şans ve negatif belirsizlik vermektedir, Bu negatiftik ise objektif (Nesnel) değil; sübjektif yüzde anlamına gelmektedir.

% 0= "Hiç şampiyon olmayacak", demektir. Bundan da küçük (89 pay küçük) bir ihtimal ne anlam taşır? Bunun için negatif ihtimallere de "ANORMAL" demekteyiz. Ama gerçekte anormal midir?

Öyleyse beri yanında artı yüzdeli (Örneğin +%50 ihtimalli) öte yanında bunun P simetrisi (Paritesi) olan eksi yüzdeli (Örneğin %-50 ihtimalli) bir NEGATİF SAKLI ANOMALİ ihtimali bulunmaktadır. Bunu anlamak için bir daha "Kuantum teoremine" dönüş yapalım:

Kuantum teoremi, kesinsizlik ilkesiyle sınırlanmıştır. "Tanecik durumlarının anlatımı" olan kuantum teoremi sadece "Dar bir bantta" geçerlidir. Bu kısır yelpaze, maddi evreni= tanecik fiziğini kapsamaktadır. Hattâ madde olarak ölüp de DALGA DAVRANIŞINA geçen bir tanecik durumu madde= enerji eşdeğerliliği ($E=mc^2$) sonucu doğumu veya $E=hf$ Planck

eşdeğerliği ile ölümü oluşmaktadır. Bu "Dalga davranışı" bütün evrene uyarlansaydı, MADDE ya da tanecik özelliği de ortadan kalkacak ve kuantlar sadece dalgacık davranışıyla (Yaratılış patlamasının hemen öncesindeki gibi tanecikleşemeyeceğinden) sadece soyut ve düalitesiz kalacaklardı.

Kuantum teoremi, sadece "Kuantların çarpışına dışındaki 'DURUM'larıyla ilgili olup, her şeyi tanecik olarak görmek istediğinden, DALGA DAVRANIŞI ile ilgili değildir". Çünkü çarpışma sırasında kuantlar tanecik değil DALGACIK özelliğini kullanarak, çözünürler ve REZONANS dediğimiz dalgasal titreşimcikler oluşur.

O hâlde Kuantum teoremi "ÇARPIŞMAYAN" parçacıkların kaderidir. Ama, kaderin ayrılmaz parçası olan KAZA ise çarpışmaların kaçınılmaz olacağını da söylemektedir. Öyleyse NEGATİF İHTİMALLERİN yer aldığı bir KADERKAZA'lı sadece çarpışan parçacıklar için kuantum denen nicelikli durum teoremi değil; meselâ "Kualifikum" denen nitelikli bir DAVRANIŞ teoremi talebi ortaya çıkmaktadır.

Tabii böyle bir talep sorumsuzca değil ama sembolik hattâ fantastik olabilir. Çünkü tanecik özelliğini pozitif ihtimallerle gösterirsek, bu parçacığın tanecik özelliğini (DURUM) negatif bir sayıyla gösterdiğimizle paralel olarak onun dalgacık özelliğini (DAVRANIŞ) negatif bir sayıyla belirtebiliriz. "Durum" için pozitif belirsizlik; "Davranış" için negatif belirsizlik matrisleri kullanabilseydik, böylece gizli [46] değişkenlerin varlığı kendiliğinden ispat olurdu.

Bildiğimiz kuantum (Tanecik, objektif, niceliksel durum) teoremine, (P-simetri gereği karşıt gelen sembolik) kualifikum (Dalgacık, sübjektif niteliksel davranış) teoreminin birleştirilince, her ikisinin de "Belirsizliği" yan yana getirilince, birine pozitif normal ihtimalleri, diğerine de negatif anomali ihtimallerini uygulayıp, tek işlemle birleştirirsek, ortaya her iki tarafta da belirsizliği olan, fakat tek işlemle yan yana getirilince, sonuçta her ikisinin de belirliliği olan bir NEGATİF DETERMİNİZM ortaya çıkabilecektir. Örneğin, 2 varlık var: Bunlardan biri % 15 iyi; % 85 kötü, diğeri de bunun tersidir. Her iki varlığın iyi taraflarından (Toplam yüzde yüz iyi) bir tek varlık (Örneğin melek) ve bunun tersine her ikisinin kötü taraflarını birleştirerek yüzde-yüz kötü bir varlık (örneğin bir şeytan) ortaya konabilirdi.(*)

(*) Cennet'tekilerin "Kötü huylarından arındırılması, kusursuz, kaprissiz vb. olmaları" bu sayededir. Bunun tersine şeytanın şeytanlaşması yâni "Secde etmem" dediği anda ondaki iyi olan yüzdenin alınıp, yerine kötü olan yüzdeyle tamamlanması sonucuna değiniyor. Çünkü, Cennet'e kusursuz mizaçlı insanlar alınacaktır. Eğer bu insanlardan biri (Olmayana ergi metoduyla) kovul-saydı, yeniden, önceki "Kusurlu" durumuna iade edilecekti. Hz. Havva-Hz. Adem için de durum budur: Cennet'te yüzde yüz kusursuzken kusurlu bir tek yanları yasak besinden ortaya çıkacaktır. Şeytan ise bunun tersine Cin denen "Işık hızı insan" kapsamından olduğu için kusurlu ezici çoğunluğuna karşılık az bir iyi tarafı vardı. Böylece Adem-Havva'nın kusuru Şeytan'a yüklendiğinden iblis yüzde yüz kusurlu, kötü, ap-açık "İnsan düşmanı" kâfirden oldu.

Böylece, bu yandaki normal ihtimali diğer yandaki anormal ihtimal= ANOMALİ giderir ve ortaya, iki tarafın da belirsizliğini gideren NORMALİ VE ANORMALİ toplamının ikiye bölünmesinden alınan ortalama sonucu BELİRLİLİK ortaya çıkardı. Bu yanda belirlediğimiz öte yanda belirsiz olmaktadır ve öte yanın belirsizi de bizde belli olandır.

Bir başka deyişle bu yandaki bildiğimiz evrende (Örneğin) geçmiş belli; gelecek belirsizdir. Öteki paralel kozmozda ise, zaman tersine aktığından, geçmiş belirsiz; gelecek belirlidir. Böylece relativite bakışık bir karşıt relativite ortaya çıkacaktır. Buna nedensellik yerine T-II zamanı da denen "Sonuçsallık" diyebiliriz. (Zaman sayısı soyut değil reel olur.)

"Anomali" sonsuzluk paradokslarını da reddeder: Yâni bizim maddi fiziğin bağınaz değişmezlerine (Işık hızı, Planck sabiti, mutlak soğuk vb.) kısıtılırsa, SONSUZ denen ve ayıklanamayan sayılar ortaya çıkar: Örneğin, "Madde ışık hızıyla gidemez, giderse kütlesi, boyu ve zamanı SONSUZ OLUR" derken, bu "Sonsuz" terimi soyut denklemlerle ve ANOMALİ denen yüzdelerle açıklanmalıdır. (Nedense açıklanamayan hemen belirsiz damgacı yiyor.)

Negatif ihtimallerin (Anomali) sonsuz kavramını ortadan kaldırdığına örnek olarak, (+1 kg.) bir cisim ışık hızıyla kütlesini sonsuza ulaştırır. Sonsuz kavramı ise, "En büyük sayıdır ve

bundan büyük bir sayı yoktur" diye tanımlanır. Oysa, bu cismi tam ışık hızındaki sonsuz limitinde değil de biraz daha hızlı olarak ivmelendirdiğimizde cisim öteye geçer ve ağırlığı, meselâ- 1 kg. olur ki, bunun kütlelerini bize hiçbir terazi ölçemez! (Terazilerin ölçebileceği minimum sayı sıfır (0) gramdır. -1 kg. bundan da bir [47] kilo azdır. Ölçülemez sadece HİSSEDİLİR, DUYUMSAL, PİŞİKTİR!)

Oysa, ışık hızı öncesi, maddi ağırlığı (Kuant durumu) olan bir maddenin ışık hızında SONSUZ (Dalga davranışı) yâni salt enerji düzeyine ulaşmasının ardındaki sayıdan da büyük olan (-1 kg.) gibi sonsuzu sınırlayarak, onu aşır gerisine bırakan bu sayıyı şöyle anlatabiliriz:

*Bir kilogram ağırlığındaki bir okkanın başımıza düşme ihtimalini % 3 kabul edelim.

*Eksi bir kg. ağırlığındaki bir soyut okkanın başımıza düşüp yaralama ihtimali ise % -97'dir. Çünkü, hayâli bir okka, bizi yaralamaz, terazide ağırlığı ölçülemez, dolayısıyla negatif yüzdesi de anlamsızlaşır Ama bu negatif yüzde (RÜYAMIZDA gördüğümüz üzere) başımızı yaralıyorsa, bu kâbusta (Kabir azabı vb) büyük ibret vardır: Zira ağırlığı sıfırdan küçük olan her şey MİSAL'den, Misal Aleminin bunu bir litre "Kevser" (Şurubu) olarak düşünersek, hacminin (Oylumunun) -1000 (Eksi bin cm³) olduğunu söyleriz. Bunun sıcaklık derecesi den, Süper uzaydaki sübjektif gerçektendir. Bu ise meselâ- 315 Kelvin olabilir. (Sıfır kelvinden sonrası, mutlak cehennem bir sıcaktır ve bunu yürütürseniz, ebedi ılık kavramına kadar gidirsiniz.)

Eksi ile artı "İki çift arasında" böylesine anormal GİZLİ DEĞİŞKENLER" vardır Şimdi, Gizli değişkenlere ve Anomalilere yeniden dönmeden önce, Kesinlik (Determinizm) ile kesinsizlik (İndeterminizm) ilkelerinin tanecik fiziğinde ve ötesinde ne anlama gelebileceğini yeniden hatırlayalım:

KESİM 127 - SÜBJEKTİF ŞANS SERİLERİ

Determinizm (Kesinsizlik) ilkesi, "Tedavülden kalkmadan önce" bize, sadece BİR TEK (1) ihtimalden söz ederken; bunun dışında hiçbir ihtimalin (0) olamayacağını belirtir. Determinizmin yerini alan indeterminizm= kesinsizlik ilkesi ise sadece ihtimalin sıfır bile olamayacağını (Ve bundan itibaren) sonsuz tane ihtimal olabileceğini bildirmektedir. Basite indirgeme ile kesinsizlik ilkesinin sonsuz ihtimalinin en az İKİ İHTİMAL'le başladığını görürüz. Çünkü ihtimalin sıfır olduğu determinizm sınanamaz. "Evren yaratıldığına göre, evrenin henüz yaratılmamış olduğunu" söylemek gibi bir şey.)

İhtimalin sıfır (0) ve kesin BİR TEK (1) olması ise, miadı dolmuş olan determinizme aittir. Gerçek olgu, realite "İndeterminizm= Kesinsizlik" olduğuna göre, bu ilkenin en çok SONSUZ ihtimali; en az İKİ ihtimali vardır. Kısacası, determinizmin TEK ihtimaline karşılık, indeterminizmin TABANI İKİ; tavanı SONSUZ ihtimal içermektedir.

Fakat bu tanımın yanlış olduğunu anlamakla gecikmedik: Çünkü determinizm, en küçük sayı olarak sıfır (0) ihtimali: en büyük sayı olarak bir (1) ihtimali (% 100) öngörmekte: indeterminizm ise, iki ile sonsuz arasında sıkıştırılmış sonsuzlardan söz etmektedir. Fakat ANOMALİLER bize ayrıca sıfırdan küçük sonsuz tane negatif ihtimalden söz eder ki, bu negatif anomalilerin, minimumu eksi SONSUZ; maksimumu ise SIFIR olmaktadır.

Kesinsizlik ilkesinin tavanını, sonsuzdan "Taban sayı" olan İKİ'ye indirgediğimizde, hem işlemi yalınlaştırmış hem de sonsuzu EN AZA indirgemiş olmuştuk. Dolayısıyla "iki" sayısı, düşündüğümüz gibi bir (2) sayısı değildir. (Sonsuz ihtimalin sıfır anomali sayısıyla özdeş olduğunu ispatlayınca [48], sonsuz= sıfır gibi garip bir sonuca ulaşmıştık.)

Sonsuz ve sıfır belirsizdir, ikiye bölününce sonuç "Sonsuz" çıkar. Fakat, bunun böyle olmadığını gördük: Örneğin, sıfır sayısını, biri artı; diğeri eksi olan iki eşleşenlik sayıya (Örneğin +5 ile - 5 toplam olarak SIFIR olur) böldüğümüzde sonucun ÇİFT KÖKLÜ iki sayı olduğunu gördük. Bunu ANOMALİYE uyguladığımızda iki yerine dört paralel ihtimal ortaya çıktı, ihtimalin sıfır olması demek, biri % +50 (Pozitif) diğeri %• 50 (Negatif) olan bir eşleşenlik toplam sonucudur. Bu iki bayının kalan +50 ve -50'leri ile DÖRT sonuç çıkmaktadır. A= %

50, B=%50, C=Objektif simetrisi ve ayrıca A1=% -50; B1=%- 50 gibi pariter ve sübjektif P-simetrisi toplam 4 sonuçludur. Bu demektir ki normalin iki adet %50'si ve anomalinin de bir çift %-50'si vardır. Gerek nedensellik gerek kesinlilik ve kesinsizlik ilkeleri gerekse kuantum teoremi olarak yüzlerce bilim adamı, burada ilk kez açıkladığımız bu DÖRTLÜ (Kur'an'da Rahman sûresinde "50,52,62.64,66. ayetlerinde ÇİFTİN ÇİFTİ=Dört" diye bildirilen) MİSALİ akıl edememiş olduklarından boşuna tartışmışlardır. Gerek sonsuz ötesi matematik yöntemlerle (İmajiner ve anormal sayılarla komplike yapılan işlemler) gerekse bunun grafikleri, türevleri, matris-datriksleri, soyut uzay integral ve diferansiyel hesapları sonucu ihtimalin iki ile sonsuz dışına (ELİF NOKTASI İHTİMALLERİ) taşıdığını gördük ihtimallerin bu "Grafik" kavramına çok-çok sâde bir örnek olarak tamsayılı= yüzde-yüz (:100) yâni toplamı yüz olan bir ihtimali örnek verelim ve anomalinin günlük hayatta da SAKLI OLARAK var olduğunu sunalım:

Antik Greklerin ilkçağ aritmetiğinde (Örneğin) üçten beş çıkmaz, çıksa bile sıfırdır (!) Bunu böyle belirledikleri halde, günlük hayatta uygulamasıyla çelişiyorlardı. Örneğin birisinin üç lire alacağı, beş lira borcu varsa, ödeşmediğini kendisinin "Borçlu olmaktan" kurtulmadığını yâni (-2) lira borcu olduğunu biliyor ama matematiğe uygulayamıyordu. (Yine Grekler sıfırı bilmiyorlar ve sonsuzu da on bin sayısı diye kabul ediyorlardı. Örneğin 20 bin askeri saymak için "İki tane sonsuz" diyorlardı.)

Bunun benzeri bir komediyi de günlük hayat grafiklerinde yaşıyoruz. Yüzde-yüz üzerinden örneğin, NATO üyelerinin yüzde kaç pay (Prosent) iştirak ettiğini bir grafikte gösterebilirsiniz ve bunların toplamı tastamam % 100 olmalıdır.

Fakat bu normal işlem dışında, ayrıca çok "Verili" ve toplamda yüzde-yüzü aşan BİRLEŞİK YÜZDE HESABI GRAFİKLERİ de çizebiliyoruz: Örneğin 20 takımlı ligin futbol kulüplerinin bilgisayar hesaplarıyla favori takımların şampiyon olma ihtimali A takımı için % 89; B takımı için % 75 ve C takımı için % 61 ihtimalle şampiyonluk tanımaktadır. (Diğer yirmi tanesine gerek kalmadan) sadece üç takımın ihtimal toplamının % 225 olduğunu görürüz. İhtimal % 100'ü aşmaktadır. (*)

(*) Yüz lirayı % 100 temsil etmekte olduğuna göre % 140000 kez yoksullaşıp, soyulduk. Örneğin çeyrek yüzyıl önce 15 bin TL'ye alınan bir yerli otomobile karşılık, enflasyon görmeyen aynı miktardaki (Örneğin Avusturya) şilini bir otomobil satın almaktaydı. Günümüzde onların aynı miktarda parası aynı otomobili satın alırken, 1989 rayici itibarıyla aynı yerli otomobilin fiyatı ortalama 15 milyon liraya tırmanmıştır. Avusturyalı kendisini devlete soydurtmamış sabit fiyatı korumuştur.) Bu kıstasa göre 15 milyon TL'ye bin tane yerli otomobil yüz "İşçi aylığı" olduğundan, hiç yemeden, tasarruf [49] eden bir dargelirli bordro mahkûmu yüz ay (Sekiz yıl dört ay) sonra idealindeki (Doğal medeni ihtiyaçlarından biri olan) otomobili değil; 8 yıl sonra 15 milyon TL'ye dikiz aynası alamayacaktır. Çünkü birikimi yıllık % 75 enflasyon ile öğütülecek ve satın alma gücü ANORMAL denen anomali yüzdelerine (Sıfırdan da aşağı inecektir. ALLAH, her millete LAYIĞINI verir. Koyun-çoban ilişkisi hayvan-insan arasındaki bir ilişkidir ama "İnsan ile insan ilişkileri" koyun- çoban ilişkisi yapılıncı koyun olan, seçimine uygun layığını bulur.

Böylece % 100 limitinin üzerinde ANORMALLİKLERE sportif ve malî yaşamdan "Grafik örnekler" sunduk. Buna göre, bir ülkede enflasyon % 75 ise bu tarz yazım biçimi doğrudur. Ama enflasyon % 125 ise bunu ayrıca % - 25 denen ANOMALİ ile de yazabiliriz: (Anormal olduğu için) ANOMALİ dediğimiz bu yazım biçiminde hiç de anormal olmadığını; günlük hayat grafiğinin bir parçası olduğunu anlarız. (Kapasitesi % 100 olun) tamsayı aşılnca, birleşik ihtimal yüzdelerini, negatif ihtimallere çevirebilmekteyiz. Bilimde de örneğin, "birleşik alanlar" teoremleri ya da benzeri birleşik doğa sistemlerini denklemlerken, tamsayıyı aşan ihtimal yüzdelerini "NEGATİF BELİRSİZLİK" anlamında ANOMALİ ile yazmakta olduğumuza önceki bölümlerde yer vermiştik.

Şimdi, yine ilk kez açıklayacağımız öyle bir ihtimal düşünelim ki, bunu bildiğimiz indeterminizme (P-simetrisi uyarınca) KARŞIT tutalım: Pozitif, objektif ve duruma dayanan belirsizlik ilkesine göre (Örneğin) bir fotonun parçacık ya da dalgacık olma ihtimali tamsayı (1= % 100) ilâ yüzde sıfır (%0) arasında belirlendiği gibi aynen % -100 ilâ % 0 arasında da sübjektif, negatif ve davranışa dayanan NEGATİF belirsizlik ilkesinden de söz edebiliriz.

Bir çift fotonun polarizörden geçme olasılıy (İndeterminizmin % 50'şer eşit iki şansı) yerine bin yüzde yüz (% 100) diğeri de (%-100) olsun. Bu iki ihtimalin birbirini götürmesi

(%0) yâni indeterminizm yerine DETERMİNİZMİ getirir. İşte bu buluşumuz sonucu yalnızca ALLAH'ın yetisinde (Kudretinde) bulunan bir İLAHİ PROGRAM olduğunu gördük. Yâni bizim akıl sır erdiremediğimiz istatistik (Toplum) değil de toplumun bireysel kaderinin, her bir özün yazgısının ne olduğunu ANOMALİ deneni negatif ihtimalsiz ihtimallerle tam DETERMİNE olarak ALLAH ilmiyle belirlenmişti.

Determinizmin % 0 (Olamaz) diye kesin konuştuğu ihtimal, aslında biri objektif (%+100) "Olur" ile diğeri sübjektif (%- 100) "Anti-Olur" un ikisinin birbirini cebirsel işleme sonucu gidermesiyle ortaya çıkan sıfırlanmış sonuç sayıdır.

Kesinsizlik ilkesi ise, şimdiye kadar NESNEL (Objektif yâni) sıfırdan büyük ihtimalleri kapsamaktadır. Bu yüzden, Bohr-Heisenberg belirsizliği kesinliği reddederek (Sadece ihtimal aralığı olan) şans serileriyle doğru, haklı çıkmıştır ama EKSİKTİR.

Yine, kesinsizlik ilkesinin karşısında fakat determinist olmayan, ne idiğü belirsiz "Gizli değişkenler" mekanizmasının savunucuları, ise sonsuz ihtimal yerini) çifte sonuç getiren polarizasyonun çifte sonuç getirmediğine sığınmışlardır. Buda doğrudur fakat EKSİKTİR.

Çünkü, "Gizli değişkenleri" pozitif (Sübjektif) ihtimallerle anlatamayız. Sadece ANOMALİ deneni negatif (Sübjektif) ihtimallerle anlatabileceğimizi, fakat evrendeki tüm olayları bile pozitif, diğeri negatif [50] iki ihtimal serisiyle BİRLİKTE anlarsak, birleşik işlem sonucunun hem Bohr'un hem de gizli değişkenlerin savunucularının ikisini de haklı çıkardığını (Fakat ikisinin de birbirine göre eksik olduğunu) bulduk. Bu buluşumuz sadece Heisenberg matrislerinin NEGATİF işleminden ibarettir.

Her ikisinin doğrusu odur ki, sonsuz ihtimale dayanmalıdır. Ama birinde keyfilik, ötekinde gelişi-güzellik yerine bilinçlik vardır.

Fakat her ikisinin de yanlışı odur ki, polarizlenmenin çifte sonuçlu işlemlerini ideolojileri yönünde yorumlamaya çalışmalarındaki cehalet ve bilimi duygularına tercih etmeleridir.

İndeterminizm HAKTIR. Fakat gizli değişkenler savunucularının determinizmi de hortlatmaları pahasına yaratılmanın da hak olduğunu gündeme getirirken, sadece lâfta kalan "Gizli değişkenlerin" ne olduğuna ilişkin hiçbir fikirleri olmayışları Bohr görüşündeki " Gizli değişkenleri" alaya almalarına neden olmaktadır.

Biz, gizli deşikencilerin, indeterminizm ilkesi uyarınca parayı attığımızda yazı yüzü geliyorsa, gözlemlediğimiz sübjektif (Anomali) bir "Tura" da öteki evrende AYNI ANDA gerçekleşmektedir.

Anomali. AYNI ZAMANDA (Senkronize) fakat iki ayrı MEKANDA birbirine zıt pariter bir çift olayın gerçekleştiğini bildirmektedir. P- simetrisinin kendisi olan pariter paralellik, bir tek olayın eşit iki şansının aynı anda iki ayrı kozmosda gerçekleşeceğini bildirmektedir.

KESİM 128 - İNDETERMİNİZMİN ŞANS SERİLERİ

Ama kesinsizlik ilkesi ya bu tek paranın "Sayısız" kez atılmasıyla ya da sayısız parayı bir tek kez (Veya daha çok sayıda) atarak ihtimali anket etmek ister. Dolayısıyla ihtimal kavramı çok sayıda tekrarlanan olaylara uygulanır.

Bir zar atınca istediğimiz sayının gelmesi ihtimali altıda- bire iner ve çok yüzlü bir zarda yüzey sayısıyla orantılı olarak ihtimal sonsuza doğru azalır.

İhtimalin sıfır olması için sonsuz sayıda yazı-tura, zar vb. atarsak, hep istediğimiz gelirse bu gerçekleşir. "Determinizm bu olgudur."

Ya da kesin ihtimalin bulunması için, bir tek paranın sayısız kopyasını çıkarıp çok sayıda alarak "İhtimalin" kesin sonucunu bulurduk!

Bu şans serileri evrene uygulandığında evrenin görüntüsü değişir. İhtimal kavramı yıkılırsa, fizik yasaları da sarsılır. Başlangıcı olmayan bir evrenden gelmiş oluruz. "Dışarıda hiç bir şey kalmaksızın ve dışarıdan bir şey eklenmeksizin burada ne görüyorsak o tüm evren olur. Temel parçacıkların derinliğinde de ihtimal olmayınca da başsız-sonsuz bir evren tek evren olmak" zorunda kalırız.

Ama temel parçacıklar ihtimalli tertipler üzerine kurulmuşsa, karşımıza kozmik bir karadeliğin ardındaki ihtimal aralığı olan "Tünel" ve hata "Süper-uzay" dolusu sayısız, sonsuz "Evrenler" olduğu ortaya çıkar.

En az ihtimale indirgenen "Parite" teoreminde "Yukarıdaki ile aşağıdakinin" aynı olduğu görüşü vardır. Maddenin eşleniği (Cebirin negatif sayılan olan antimadde) ve cebirin soyut sayıları takyon kütlesi ve bunun "Anti"si madde- enerji ikili, parçacık dalgacık düallitesi vb. evrenin ikilemi olduğunu ortaya koyar. Parite kavramı da "Her şeyin çift yaratıldığı" görüşündedir. Bu çiftleri de "bir tünel" bağlar.

Schwarzschild tümeli böyle bir "Kanal-Tünel" [51] olayıdır, İkilem dolayısıyla birbiriyle "% 50'şer eşit şansa sahip" iki olay birden oluşur. Aralarındaki belirsizlik, netsizlik bireysel ince ayrımlar ve gizli değişkenlerle kanal olayını yaratır. "Karşı kanal" ile aramızdaki değiş- tokuş, "Eşlenik karakterli" iki şey arasında oluşur. Buradan yapılan bir nakil oradaki eşleniği dengeler ve böylece "Rosen ödemeler tüneli" fikri ortaya çıkar.

Parite kavramı iki % 50 ihtimali; indeterminizm de sonsuz sayıda ihtimali öngörür: Sonsuz boyutlarımız olduğundan, sonsuz mekanlardaki, sonsuz boyutların kurduğu, sonsuz evrenler gündeme gelir. Böyle olsa bile "Paralel evrenler" hep çift parite göstermelidir. Yâni her iki evren alındığında bunlar birbirinin aynadaki yansıması olmalı, aynı karakteristiği taşımalıdır.

İhtimal dalgası, böylece bize belirsizlik sonuçları getirir "Tek ihtimal, mutlak kalıcı ve nedensel değerler yerine" net- absolü olmayan, belirsiz-kesinsiz bir evren sunar. Kuantum teoremi de hiçbir parçacığın sonlu bir uzay içinde sonsuza kadar kalamayacağını, öteye fırlayacağını öngörür.

Daha sonraki bu kargaşanın "Kur'an" ile nasıl çözümlendiğini "Negatif anomali ihtimaller" konusunda sunacağız. Böyle bir ihtimal de takyonik ya da soyut (Esiri)'tur. Örneğin paranın yazı gelmesi % 50 ihtimaldir. (Nomali)

Fakat soyut bir evrende bir paranın yazı gelmesi %- 50 ihtimaldir (Anomali). Yâni SIFIRDAN KÜÇÜK (Eksi) ihtimaldir!...

Bunun ne anlama geldiğini ve ALLAH'ın yaratma-sının "İHTİMALİN SIFIR" olduğu, "Levhi Mahfuz'da" önceden ve kumara yer verilmeksizin nasıl başladığını sunacağız. Rabbin "Kumar oynamadığını" İHTİMALİN SIFIR OLDUĞU DETERMİNE Bilinçli bir yaratılışla evreni var ettiğini anlayacağız. Her şey çift yaratıldığından ve Allah "İki doğu (yazı) ve iki batı (Tura)'nın Rabbi olduğundan" %200 ihtimalin ASIL olduğu ve dörde bölündüğü (%50, %50, %-50, %-50) yaratılışı ve Rabbin BİR=EHAD olan sayısının $(+\sqrt{+1})$, $+\sqrt{+1}$, $(+\sqrt{-1})$, $(-\sqrt{-1})$ ya da $+1$, -1 , $+1i$, $-1i$ dördlüsünden olacağını daha sonra açacağız. Ayeti Kerimelerde geçen "Doğu ve batı" misali, sadece pozitif ihtimal çifti için geçerlidir. "İki doğu ve iki batı" misâli ise ayrıca NEGATİF (Sübjektif) ihtimallerin varlığının âlimlere göstergesidir. ALLAH, "Hem iki doğunun hem iki batının RABB'idir" ki bu ÇİFT SONSUZUN hem de bütün "Alemlerin RABBİ" olduğundan sonsuz evrenin Rabb'idir. Yâni, iki doğu ve iki batı, aynı zamanda birçok (Sonsuz) âlemden sadece dördü olup, Kur'an misâllerinde "Çiftin çifti" diye geçer. (Rahman süresindeki dört cennet gibi...)

Yukarıdaki iki âyet misâli nedeniyle, ihtimal hesaplarının sonucu, sonsuz sayıda evrenler olduğunu, bunların sonsuz sayfalı dev bir kitabın karşılıklı sayfaları olduğunu anlıyoruz. Bu kitaplar Süper uzay= Misâl âlemi Kütüphanesinde bulunmaktadır. Bu demektir ki tek bir süper kâinat (Kütüphane) içinde sonsuz evren (Kitaplar) ve uzay-zamanlar (Sayfalar) bulunmaktadır.

Ama, gizli değişkenler, varlığına göre aynı zamanda, "Keyfi bir sonsuzluk" yasaklanmaktadır. Çünkü "Sonsuz" terimi kısıtlanıp da arkasında "Sonsuz ötesi" bir matematik daha keşfedildiğinden haberi olmayan biri için sonsuzun sonu gelmez.

Oysa, sonsuz dediğimiz her şeyin sonlu olduğu ve mutlak sonsuzun tekil, yani sadece ALLAH'a [52% (C.C.) ait olduğunu bize sonsuz ötesi matematik çoktan ispatlamıştı.

Bu demektir ki. evrendeki sonsuz ihtimalli sonsuz paralel evrenin ötesinde, bütün bu evrenleri denetleyen "SONSUZ ÖTESİ" tek kâinat vardır: Burada her şey ihtimalsiz ve tek ihtimâlle yaratılmıştır. (ARŞ'ın Kürsileri, Levhi Mahfuzları, Kalemleri bu sonsuz ötesi ihtimalsizliğin ya da ihtimalin sıfır olduğu katmanlardır. Çünkü sonsuzdan ötededir.)

Arz'ın sonsuzu ise küre gibi bir evrende kısıtlanmıştır. Evren küçük bir sonsuzdur. Kaç tane evren olursa olsun, her bir kavramın (Madde, evren vb.) mutlaka bir paritesi karşılığı vardır. Bu karşılık eşleniktir. (Kuantum ters kutuplanan öteki kuantum, elektron spinlerinin bakışıklığı, elektrona karşı pozitron; anti atoma karşı atom ve evrene karşı, karşı-evren gibi...)

Sonsuz kavramı böylece ÇİFT ÇİFT olduğu için YARIYA indirebiliriz. Bir varlığın karşısında mutlaka onun karakteristiğini taşıyan eşleniği vardır. (Dünya ve karşı-dünya yâni Arasat.)

Böylece (Determinist) "Gizli değişkenler" ile (indeterminist) "Sonsuz ihtimal" yanlılarının "Uzlaşımı" ÇİFT ÇİFT- TAKIM SONSUZ SETLERE olarak birledebilmektedir. Determinizm, "Bireylerin kaderiyle ilgilendiğinden" bunu başarmak "Bizim haddimiz" değildir. Örneğin bir okyanus dolusu su moleküllerinin her birini ayrı ayrı denetleyemeyiz. Ya da trafik anarşisinin en sevdiği ülke olan yurdumuzda yılda kaç kişinin can vereceğini D.İ.E. yaklaşık hesaplayabilir ama kurbanların "KİMLER" olacağını belirleyemez. Fakat LEVHİ MAHFUZ, bunu belirlemiştir ama onu YAZANDAN gayrisi asla okuyamaz.

Dolayısıyla fizik evrende "Bireysel kader olan DETERMİNİZMİN" savunması çok saçmadır! Evren bir yaratık olduğundan kendisi bir istatistik toplumdur. Evren bireyle, tekille değil; popülasyon (çoğulla ilgili olan KESİNSİZLİK ilkesiyle yönetilmektedir. Çünkü bireylerin (Nefislerin) kaderi sadece YARATICI ALLAH'ın işidir. Rabb'in âyetleri, "Kendi katında yalnızca kendisinin saptadığı, dilediği (İrade buyurduğu) bir determinizmden söz eder.

Örneğin "Zerre ağırlığında, bundan küçük ve büyük her özün (Bireyin) Levhi Mahfuz'a kesinkes kayıtlı" olması âyetinin ilâhi MİSALİ bize "ALLAH KATINDA DETERMİNİZMİN" hak olduğunu, oradaki bireysellik bize göre GAYB; fakat Gaybın sahibi ALLAH'a göre hiçbir şey gayb değildir. Her şey O'nun (ALLAH katında bu DETERMİNİZME son kesimde yer vereceğiz), katında İNDETERMİNİZMİN geçerliliğinin nedeni insan ALLAH gibi tam anlamıyla hükmederek, takdir ederek değil; fakat evren istatistikleri olarak "Yaklaşık" bilebilmek yetkisine sahiptir. (Buna BİLİM deniyor.)

ALLAH'ın İRADELİ KÜLLİYESİ determinist ve kesinkes; kulun iradei cûziyyesi ise kesinliksiz, belir-sizlik ilkesine uyar. Determinizm sadece ALLAH KATINDA, indeterminizm ise kul katında bir ilke olarak evrenselleşmiştir

ALLAH katında bizatihi kendisinin tâbi olduğu hiçbir yasa ve ilke yoktur. ALLAH ilke ve yasaları kendisi yaratır, koyar ve yaratıkları o ilkeye tâbi olurlar. (Levhi Mahfuz tutanağı ve ona yazan KALEM misâlleri budur!)

ALLAH, zamandan, mekândan ve indeterminizmden beridir (Sübhanallah). Çünkü hiçbir hız, konum, takvim O'nu bağlamaz, "O" bildiğimiz bir atomaltı yapıdan ya da başkaca (Nur gibi) birimlerden [53] yapılmadığından uzay-zamana bağımlı değildir. Zaman kavramı içine giren nedensellik (Öncelik sonralık sıralaması) ilkesi ALLAH'I bağlamaz. Zâten belirsizlik ilkesi, NEDENSELLİK MEKANİZMASININ gereği vardır. Nedensellikli bir evren dinamiktir, yâni zerre kadar bir noktada her an değişen bir fizik vardır. Bu nedenle evrenin maddi tarafı, sadece indeterminizm ilkesiyle yönetilmektedir. Çünkü bu ilke sadece "Zaman boyutunun" olduğu yerde (Mekânda) geçerlidir.

Zaman içinde öncelik sonralık sıralaması olan nedensellik ilkesi ışık hızı aşıldığında da peşimizi bırakmaz, TERS döner, bu kez önce "SONUÇ onu izleyecek "NEDEN" ortaya çıkar. Nedenselliğin ' tersine dönmesiyle bu kez ANOMALİ denen negatif belirsizlik matrisleri işbaşına gelir.

Fizik evrende belirsizlik; fakat fizik-aşırı evrende belirlilik ikisi birden vardır. Yani iki tarafında belirsizliklerden bir. belirlilik ÜST SİSTEMDE denetlenir. Allah gaybına kimseyi ortak etmez.

Gayb ise ALLAH'a sır değildir; çünkü Gayb'ı yaratan ALLAH'tır. Gayb âlemi, Türkçemizdeki 'KAYIP" kelimesine karşılık tutulmakla birlikte, KUR'AN MİSAL anlamı, evrende yaratılan her şeyin mutlaka "LEVHİ MAHFUZ isimli DETERMİNASYON DEFTERİNE KAYITLI OLMASI" dışında kalan, akla-gelebilecek, yaratılmamış, gerçekleşmemiş her ihtimalin toplu mekânına GAYB ALEMİ demektir.

Yaratılanlar (Mânâ, misâl vb.) âlemlerinden; yaratılmamışlar ise GAYB âlemi sakinleridir. Gayb âleminin diğer gizli bir adı da "ŞEYLER=EŞYA" âlemidir.

Yaratılanlar ise varlıklar, nefislerden olup "LEVHİ MAHFUZ" kaydından olanlardır. Her bir özkipliğin (Zerre, küre, insan, atom hücre vb. gibi tüm nefislerin) Levhi Mahfuz'da özel bir yeri vardır ki, bu özel yeri bir başkası daha bilemez. (Bunun için ALLAH İLE KUL ARASINA RESULULLAH DAHİL, ÜÇÜNCÜ BİR ŞAHİS GÖREMEZ! Şefa'at eden ALLAH'tır; Resulullah sadece vekildir. Eğer peygamberler şefa'at edebilseydi Hz. Nuh âsi oğlu YAM (Kenan)'a şefa'at ederdi.)

ALLAH.Arş'ı İSTİVA etmiştir. Arş'ın dibinde, evrene bakan yüzünde ise Levhi Mahfuz denen sonsuz çarpı sonsuz bir matris (Vefk) bulunmaktadır. Bu sonsuz vefkin her bir kutusu bir varlığa aittir, onun yazgısını içermektedir. ALLAH "işlerini, işlevlerini ARŞTAN ARZ'A doğru, tavandan tabana yönetmektedir. Bunu bize birçok âyet bildirmektedir. Her varlığın özel modülünden (Vefk bölümünden) varlığın kendisine bir ŞAHDAMARI gibi "RIZK NEFES İKMAL" tüneli bağlantısı vardır ki, bu tünelden "ÜFÜRÜLÜR".

Her varlığın bir karakteristiğini (Dublesi vb.) vardır, ikisi arasında ise GİZLİ DEĞİŞKENLER denen bir ÖDEME-DENGELEME ve RIZK-NEFS İKMAL ETME kablosu correlation'u vardır. Bu sayede gizli değişkenler değiş-tokuş edilebilmektedir.

Sayıli rızkımız P (Parite eşlenlik paralelliği) simetrisine ve sayılı nefesimiz ise zaman simetrisinden dördüne birden uymaktadır. PT birleşik simetrisinin anlamı, iki eşit; fakat eşlenik ihtimallerin birbirini tamamlaması, bir olayı karşı tünel olayının dengelemesi, bu olayın aynadaki hayâlinin olmasıdır.

C simetrisi, determinist simetrisi olduğundan ve tizik evrende geçerli olmadığından, hiç bir -varlık mutlaka birbirinin eşi değildir. Nasıl ki 130 milyar insan hiçbiri birbirine KESİNKES benzemiyor [54] (Sadece bazıları, ikizler birbirini andırıyorsa) hiçbir atom da birbirine benzemez; Örneğin, iki hidrojen atomunun insanların parmak izleri gibi bilinmedik İNCE AYIRIMLARI vardır.

Evrende bu "Tıpatıp benzerliği" sadece P simetrisi (Parity) verebilir. Yâni tıpatıp bizim en ince ayrımlarımıza kadar karakteristiğimize sahip olan İKİZİMİZ (Dubleimiz), sadece NEGATİF ANOMALİ uyarınca BAŞKA BİR KOZMOS'da vardır. (Bunun doğruluğunu dinimiz verileri işaret etmektedir. Nitekim, gerek Levhi Mahfuz'da gerekse hyper uzay dediğimiz Mutlak misâl âleminde "Varlıkların büstleri" bir heykel gibi kazanmıştır.)

Böylece determinist C-simetrisine göre bir ikizimiz olmamasına karşılık, indeterminist P-simetrisine göre bir eşlenik, antiparalel ikizimiz vardır ama, onunla asla yan yana gelemeyiz. (Madde-antimadde annihilationu sonucu yok alma değilse de öteki) ikizimizle buluşmaya gittiğimizde, "Aynı anda" o da bizim evrene geçeceğinden yâni polarize olacağımızdan ikimizi asla gittiğimizde-göremeyeceğiz. Çünkü, hem zemin geçit olan GİZLİ DEĞİŞKENLER TÜNELİNDE bir saniyenin trilyonlardan birinden kısa zamanlarda birbirimizi görmeden karşılıklı öteki evrene deplasman ya da transfer oluruz.

CT-İ simetrisine göre, her ikimiz de zamanda ALTERNATİF AKİM misâli önce öne, sonra geriye gideceğimizden bu paralel hareket zıt fazlar nedeniyle ya çıkacak ya da aynı fazda toplanacak fakat birbiriyle kesişmeyecektir, böylece ikizimizle asla görüşmeyeceğiz.

Dublemlerle görüşmemizi sağlayan tek bilimsel yöntem CPT-IV birleşik simetrisi olup, onun sonu bizim başımız; bizim başımız onun sonu olarak AYNI NOKTADA birleşebilmektedir. Daha doğrusu yaratılma öncesi aynı mekânda iken, yaratıldığımız aynı anda; fakat ayrı mekânlarda kaderimizi yaşamaktayız. Sonra aynı anda ölüp, yine aynı mekâna dönebileceğiz. (*)

(*) İkimiz (Dublemler) örneğin AHİRETTE mahşerde bizimle bir araya gelebilecektir. O zaman hükmettiğimiz ve sahiplendiğimiz her şeyin "Bize itaat etmediğini" göreceğiz. Örneğin, hırsızlık yapıp çaldığımız bir şeyi dil ve bilinç olarak inkâr ettiğimizde, onu çalan ellerimiz "Evet çaldım!" diye itiraf edince "Size ne oluyor, benim iradem dışında niçin ve nasıl konuşuyorsunuz?" diye organlarımızı azarlamaya kalkışacağız.

KESİM 129 - ÖDEME-DENGELEME TÜNELİ

"Arz'dan Arş'a Mi'rac" bandımızın üçüncü cildinde "Evren modelleri" ve "Maddenin temel bileşenlerinin sonlu ya da sonsuz olduğuna" ilişkin bir tartışma açmış ve sonuca bağlamıştık: Maddenin, "Bileşenlerinin bileşenlerinin de bileşenleri..." gibi sonsuz bir yapıdan yana olduğunu tanıtanırmaz madde uyducusu gerek determinist gerekse indeterministler savunurlar. Bu idealistler atomun göbeğindeki derinliklere uzaman "Bileşenlerin bileşenleri" sürgit zincirinin, sınırı olmadığını ve sonunun gelececeğini savunan "Açık evren modelistleri" olup, onlara göre, "Atomu nasıl ki proton-nötron oluşturuyor, proton-nötronu kuarklar ve kuarkları rişonlar vb. yapıyorsa" bunları da başka bir şeyler, bu şeyler de daha alt yapıda başka bir şeyler oluşturur ki, bu şeylerin asla sonu gelemez! [55] Böylece evrenin büyük ölçeğiyle küçük ölçeği arasındaki ilişki kopmuştur, ne büyük küçüğe ne de küçük büyüğe (Alt ve üst yapı birbirine) hükmedemezler. Çünkü en başta vedâlaşıp birbirlerinden temelli ayrılmışlar, açılıp sonsuza gittiklerinden asla buluşamayacaklardır (!)

Bu görüşteki determinist yaratılış; için "TEK BİR İHTİMALDEN"; indeterminist ise sonsuz tane ihtimalden söz ederek hem birbirlerine karşıt hem de paralel düşmüşlerdir. Maddeci determinizme göre bir tek ihtimal vardır.(Bundan başka bir ihtimal asla ve asla yoktur) İndeterminist maddeciye göre (Hiçbir zaman tek ya da sıfır ihtimal olamaz ama türlü türlü) SONSUZ ihtimaller vardır ve bu SONSUZ denetlenemez, çiftleştirilemez.

Gizli değişkenler savunucularına göre paralel olaylar (Paralel olasılıklar) vardır. (Ama bunların ilişkilendirilmesi [Correlation] nasıl gerçekleşmektedir? cevapsızdır.)

Öğretimize göre ise biri (Objektif, pozitif durum-sal) normal ihtimaller; diğeri ise (Sübjektif, nesnel olmayan, negatif ve davranışsal) anormal ihtimaller çifti birbirini GİZLİ DEĞİŞKENLER olarak tamamlamakta, ödemekte, dengelemekte ve gizli değişkenler mekanizmasının "Niceliğini" oluşturmaktadırlar.

Determinist, "Maddenin bileşenlerinin bileşenlerini hiç sonlandırmadığından" paralel, duple, düalistik hiçbir ÇİFT'e yer vermez, mekânı ve zamanı sonsuz kılar. Örneğin, her bir bileşenin kendine özgü bir kısa zamanı var olacağından bileşenlerin kendilerinin sonu gelmediği için bu ÖZEL ZAMANLARININ da sonu gelmeyecektir.

Maddeci indeterministe göre ne bir, ne sıfır ne de çift ihtimal vardır; ihtimal sayısı SONSUZDUR ve hiçbiri bir diğerine asla benzemez. Bu nedenle yine bileşenlerin bileşenlerinin sınırı olabilir de olmayabilir de, kendileri için fark etmemektedir.

Oysa, öğretimizin uzlaştırmasına göre, "Plank sabitinin" altında kuantlaşmayan varlıkların mekanı olan HİLBERT uzayı vardır. Yâni kuantlaşmanın SONU bu mekânı dayanmakta, maddenin "Bileşenlerinin bileşenleri..." orada sonlanmaktadır.

En azından, 11 boyutlu kuantlar (Sicimecikler ya da süper zarlara) OBJE (Afaki, dışsal) olarak dışta kuant fakat üstün kütle vb. olarak SÜBJE (Enfusi, içsel) kuruluşları soyuttur. Kuantların iç yapılarının kuantlaşmaları olması mümkün olmadığı halde, madde ötesi (Soyut,

sübjektif ve kuantlaşmamış) her şeyi reddeden maddecilere bu keyfiyet ileri sürüldüğünde gülünç cevaplarla kendileriyle çelişirler: Onlara göre, "Aslında evrensel hiçbir sabit maddeye sınır değildir, maddi evren en küçük (Sonsuz ufak) mekânlarda bile varlığını sürdürür." (*)

(*) Tartanmazların bu sürekli çelişkileri bilimsel olanlarda bazılarında etkili olur. Bu yarım aydınlık (Yarı câhil) bilimciler tam câhil olanların beynine-hükmedebilirler ama, tam aydınlık olanlara daima rezil ve ezik olmak zorunda kalarak...

Bileşenlerin "Sonsuz-sınırsız" olması halinde determinist TEK ihtimal başka bir ihtimale yer vermeyerek her iki yüzü de yazı (Ya da her iki yüzü de tura) olan bir madensel kalp parayı (Sikke) atarak, sürekli istedikleri ihtimali getirdiklerini söylerler ki bu para hilelidir, kendileri de kalpazandırlar. Onların barbut (Zar)'larının her yüzü aynı sayıdır.

İndeterminist maddeciye göre ise "Sayısız, [56] sonsuz yüzlü bir zardan sayısız sonsuz tane" imâl edilip, barbut atılır ve asla birbirinin aynı olan zar yüzü iki kere düşemez ki, bu da açık gözülüktür, çünkü sınanamaz.

İşin doğrusunu bulmak ise (Ekibimizden) sevgili ROTHSCILD (Rosen)'e aittir: Onun bu muhteşem "Ödemeler dengesi tüneli" bulgusuna kurtarıcı olarak sarılan Einstein, bu kez maddi fiziğin vazgeçilmez ilkesi olan indeterminizme ters düştü. Konuyu bir kez daha hatırlatalım:

Kuantum mekaniği bir gözlem yapıldığında determinizmin öngördüğü gibi "TEK VE KESİN BİR SONUÇ" yerine, BİR DEN FAZLA İHTİMAL SONUÇLARINA şart koşarak, "Bir olasılık=ihtimal= Probability" aralığı tanımaktadır. Bu yüzden Bohr'un küresel yörüngeleri bir olasılık bulutu, ihtimal aralığı, şans zarfı uyarınca vardır.

Eğer determinizm (Kesin bir tek ihtimal) söz konusu olsaydı, zaten başka bir ihtimal hesabına gerek kalmayacaktı, (ihtimal en az iki en fazla sonsuz sayıda gündeme gelir.)

Einstein da (Rothschild ve Rosen'in daha önce öngördüğü) bu "İKİ İHTİMAL" üzerinde gizli değişkenleri öngördü. Böylece "İsrail tanrısı Yahova"nın varlığını korumaya çalışarak "Yahova'nın işi şansa bırakmadığını" savundu. Savunmak zorundaydı, çünkü, işi şansa bırakan bir tanrı "YOK" demektir. (Mutlak kudretli bir tanrı diler ve yaratır.)

Böylece, evrene şansın egemen olmaması için kesinsizlik ilkesinin karşısına dikilerek, determinizmin savunması yapılmış oluyordu. Oysa bilimsel determinizm, zaten "Tanrısızlıktan" yanaydı. Ne yazık ki, Einstein, kendi döneminde "ANOMALİ" denen negatif şans aralığı tekniğini henüz bilmiyordu. Eğer bilseydi, ya da Kur'an'ı okuyabilseydi, sonsuzda-bir ihtimalin karşınının sonsuz ihtimal olup, kesinsizliğe rağmen, Allah katında yönetimin yalnızca DETERMİNİZM ile ve YALNIZCA ALLAH tarafından, bir başkasının asla belirleyemediği biçimde GAYB âlemi içeriğinde yönetildiğini anlardı.

Eğer ateist de bunu bilseydi, DETERMİNİZMİ SAVUNMAZDI. Fakat bilimsel cehaletleri yüzünden, gerek Einstein gerek ateistler şaşırılmış, yüzlerine gözlerine determinizm-indeterminizm kavgasını bulaştırmışlardır.

Bileşenler "Sonsuz, sınırsız" olduğunda olasılık-ihtimal tek; bunun dışında kalan her ihtimal sıfırdır, şansı yoktur. Einstein bunu savunarak, gizli değişkenlere gerek duymuştur. Ne var ki, "BİLEŞENLER SINIRLI" olduğunda, öğretimimize göre verebileceğimiz en küçük ihtimal İKİYE inecektir. Bu iki ihtimal ise, bir paranın iki yüzü (Yazı ve tuğrası) olup, biri cebirin negatif; diğeri pozitif sayılarını temsil ediyor. Engin, sonsuz kavramını sadece ikiye indirgemek o kadar yalın bir yöntemdir ki, bundan daha sadesini düşünebilmeyiz. Çünkü "Gizli değişkenler" ancak bu şartla vardır. Oysa bunun tersine maddeci indeterminist gibi ikiyi sonsuza çıkarmak, işin içinden çıkamamaktır.

Bu oluşu KARADELİKLERDE test edebiliriz: Eğer, olasılık (Deterministlerin ya da maddeci indeterministlerin dediği gibi) ya tek bir şansa ya da sonsuz şanstın sadece tesadüfen birine uyarak gerçekleşseydi, bileşenlerin bileşenleri sonsuz olsaydı, karadelik bizi yuttuğunda önce moleküllerimize, sonra atomlarımıza, daha sonra atomaltı (Subatomal) parçacıklarımıza, bunun altındaki [57] kuark vb. gibi daha küçük birimlere ve nihayet böylece sonsuza ulaşacak,

etsiz, kansız sürekli bileşenlerimize ayrılarak, giderek daha ufalanarak, SONSUZ-EBEDİ bir zaman içinde fakat tamamen ölü olarak karadelik boyunca sonsuza dek yol alacaktık.

Maddeci deterministlerin bu görüşü "Yâni maddenin bileşenlerinin bileşenlerinin asla sonlanmadığı" kuantum fiziğinin kesinsizlik ilkesi yalanlanmakta olduğundan bir karadelik içinde, ebediyen ölümün sürmesi mümkün değildir. Çünkü maddenin bileşenleri sonludur. Planck uzayından Hilbert uzayına geçildiğinde, artık bir başka asal bileşen olamaz. Üstelik, deterministler de yine bilmeden "Sonsuza giden bir yoldan" yâni bizim savunduğumuz, kendilerinin karşı çıktığı tünellerden söz etmektedirler. (Ekmeğimize yağ sürmeyi pek severler.)

Artık biz karadelik uzmanları biliyoruz ki, karadelik merkezi tekilliğine yol açan bir varlığın, zamanı genişler: önce evrenin geleceğini hızla aşar, sonra evrenin kalan tüm ömrünü bitirip; kıyamet anında birden zamanı durdurduğunda yeniden geçmişe dönerek doğduğu ilke güne GERİ SEKMEYLE iade olunur ve "Geçmişte" doğmuş olur.

Maddeci indeterminist ise "Sonsuz tane ihtimale bağlı olarak" SONSUZ TANE EVREN OLDUĞUNU, bizim bunlardan sadece birinin içinde yaşadığımızı varsaymaktadır. Özel şartlarda bir karadelikten, "Göklerin görünmeyen kapılarından" birinden öte evrene geçebileceğimizi "Arz'dan Arş'a Mi'rac" bandının ikinci cildinde sunmuştuk.

KESİM 130 - SONSUZ EVRENLER

Eğer (Bir yerine "SONSUZ TANE EVREN OLDUĞUNU" savunan) maddeci indeterminizme bakarsak, "ÇOK OLASILIK" sonucu, birçok evrenden birine fırlayabiliriz. Üstelik aynı evrene geri dönemez, evrenler arasında kaybolup, kendi evrenimizi aramaya koyulurduk. Kendi evrenimizi bulma şansımız varsa meselâ 101000000'inci evrenlerarası yolculuğumuzda belki kendi evrenimize tesadüfen çıkabilirdik.

Oysa, Schvvarzschild-Rolhschild-VVeisschild çözümleri bizi (Tek ya da sonsuz değil) sadece iki olabirliğe indirger: P (Parity) simetrisine göre, tesadüflere bağlı olarak herhangi bir evrene değil; eğer bir karadelik aşarsak. BİZİM EVRENİN TIPATIP EŞİDİ VE AYNI KARAKTERİSTİĞİ TAŞIYAN İKİZİMİZ OLAN EVRENE (Kur'an'da bu misâlin ad, ARASAT'tır) fırlatır.

Yani bir karadelik tüneli (Hunisi girişi) bizi başaşağı çekerken, başyukarı olarak bizi PARALEL simetrik dublemiz olan evrene fırlatır. Bu durum duble (Eş karakteristik) iki evren arasında dolaysız bağlantılar kuran bir GİZLİ DEĞİŞKENLER köprüsünün var olduğu anlamına gelir. Yâni P simetrisine uygun bir evrenle dolaysız bağlantı kurabileceğimiz HEMZEMİN GEÇİTLER köprüsü vardır.

Huninin bir yanı YUTAN KARADELİK (Paranın yazı yüzü) diğeri de FIRLATAN AKDELİK (Paranın tura yüzü) olup, her ikisi de eşit % 50'şer şansa sahiptir. Diyelim ki yaratılış % 50 şans gereği olmuşsa, öteki âlemde, tünelin ucunda ikinci yaratılış da AYNEN % 50 olarak YENİDEN gerçekleşecektir.

Yeniden yaratılış odur ki, paralel bir kozmosda var olmaktır. Bu mekanizmanın sorumlusu da HIDDEN VARIABLES (Gizli değişkenler) TÜNELİ'dir. Yaratılış-yokoluş (OLUŞ ve ÖLÜŞ) birer KARŞIT KANAL olayı olup, GENEL MAKROSKOPİK BİR [58] POLARİZASYONUN EVREN ÇAPINDA GERÇEKLEŞMESİDİR. Evrenin kendisi de bir yaratık olduğundan 10-20 milyar yıl önce doğmuştur ve her an ölebilir. (*)

(*) Ekibimizin Cosmo-osmos= Cosmosmos (Kozmozsm) teoremi, gizli değişkenler mekanizmasını sırt olmaktan kurtararak, bilimsel bir gerçeklik hâline getiren bir açıklamadır.

Gizli değişkenlerin bu genellemesinin anlam şudur: Bu evrende oluşan bir olayı karşı bir evrendeki pariter bir başka olay daha dengeler.

Hattâ "O gizli değişkenlerden birini" bizzat kendimiz kabul eder ya da gizli değişkenleri bir gözlemci yerine korsak, bir karadelikten geçerek, (Karakteristiğimizi taşıyan) bir başka

dubleminiz olan paralel evrene geçebilir; sonra aynı yoldan yine geri dönerken, yola çıkmakta olan (Geçmişteki) kendimize rastlayabiliriz. İki aynı özkimlik birbirinin ödemesidir, fakat aynı evrenin malı iki "BEN" değildir. Aralarında zaman farkı vardır.) Eğer, böyle ödemeler olmasaydı, bir şey PARİTESİYLE kendisini dengelemeseydi, evrenin "Dengesi" olamayacaktı. Denge ise çok önemli bir evrensel ilkedir. (Termodinamik ısı dengesi gibi.)

Dengenin oluşma mekanizması genel "İstatistik fizik" ile değil; sadece yerel "GİZLİ DEĞİŞKENLERLE" ve bireysel olarak altyapıdan belirlenmektedir. Çünkü, bireysel altyapının kişisel yargılarının anketinden, "Genellenmiş" istatistik matematik ortaya çıkmaktadır, indeterminizm, bu istatistiğin yüzde ihtimal cinsinden belirlenmesinden ibarettir.

"Denge ödeme" kavramını karadelik tünellerinde "Ödeme dengeleme" biçiminde somutlaştırmamızın amacı, evrende olan bir olayı, "Genel" değil; yerel olarak, bir başka PARİTE (P- simetrisi eşleniğinin karşı- kanal olayını nasıl dengeleyebileceğim gözümüzün önünde canlandırmaktır. Buna göre (Örneğin) % 17 ihtimalle gerçekleşen gözlemlenmiş bir olayı dengeleyen % - 83 ihtimalle gerçekleşen bir gözlemlenmemiş karşı- tünel olayı tamsayıya (% 100 gibi) tamamlamaktadır. "% 17'lik" objektif olay bu evrende; diğeri ise aynı anda % 83 ihtimalle öteki evrende var olur!

Bu evren gözlemlenenden (Afakî, objektif), öteki de bizden bir gözlemcisi olmayan (Sübjektif, enfusî) karşıt-kanal olayı çiftini oluşturur. (Kanal, tünel, geçit vb. denen bu ödemeler- dengelemeler köprüsü, iki olayın pozitif ve negatif ihtimalleri arasında matematik dengelyi kurar ve sonuçta (% 100) ile (%- 100) toplamından cebir olarak toplum % 0; ve aritmetik olarak % 200 çıkar. Determinizm işte bu cebirsel % 0 ihtimali, indeterminizm ise bunun dışında kalan % içinde yüz ihtimali (Aslında ondalıklarla sonsuz sayıda ihtimali) temsil eder.

Gizli değişkenler ise (iki tarafın bilim adamlarının aklına gelemeyen) kalan bakiye % - sonsuz ihtimali içerir. Pozitif ihtimaller ile negatif ihtimaller birbirinin sonsuz olarak bire-bir karşılığı olduğundan, bir çift sonsuz set ortaya çıkar ve birinin artı (Anomali) ihtimali vardır.

Örneğin, % +3'ün, tıpatıp aynı karakteristiğini taşıyan %-3 gibi görülemeyen bir paritesi vardır. Ama, gözlenen (Objektif) ile gözlenmeyen (Sübjektif) gerçekler (Realite) arasında matematik-sel korrelasyon bulunmaktadır.

Bu korrelasyon (İlişkilendirme) % 50 gibi eşit ihtimallerle gerçekleşirse, POLARİZASYON olayının birbirini taklit eden ÇİFTİNİN eşit davranışını [59] gözlemleriz.

Fakat eğer bu ihtimal eşit değilse örneğin % 20 ise öteki bir %- 80 olayının oluşmasıyla yine polarizasyon dörtlüsü gerçekleşebilir. (*)

(*) Bu konuda okurlarımız "Arz'dan Arş'a Mi'rac" bandının üçüncü cildindeki ileri Bilgiler- 66 içeriğinde, Şekil- 43'ü yeniden hatırlayabilirler: Şekilde sunulan matris içinde "Düzenli" olarak izlenen 3-4-5-6-7 yolunun tıpatıp paritesi (P simetrisi denen aynadaki karşılığı) 3-8-5-2-7 gibi birbiriyle sıra takip etmeksizin aynı anda AYNI sonucu veren bir polarizasyona sahiptir. Bunların her ikisi birden "Pozitif" ihtimallerdir. Fakat diğer iki negatif (Anomali) ihtimalden de okurlarımıza söz edebiliriz. 7-2-5-8-3 ve 7-6-5-4-3. işte bu "Oluşma sırası" da diğer %- 50 iki negatif ihtimalin polarize bir evrende "Aynı anda" gerçekleşmesinden, ibarettir: Bu "Dört ihtimali" bir tek matriste (Vefk ya da küçük Levhi Mahfuz'da) toplayabiliriz.

"Sonsuzda-bir ihtimal" diye belirlenen indeterministlerin keyfi yaratılış görüşü, aslında bir olayın tersinmesinden ibarettir. Böyle anomali ihtimalleriyle tamsayıdan bizim tespit ettiğimiz sayı çıkartılır ve geriye kalan ANOMALİ denen asla başedemeyeceğimiz bir negatif ihtimaldir. Örneğin % 1 bizde gerçekleşmişse, geriye kalan %- 99 anomali vardır. Bunu %0.1 (Binde-bir), %0.01 ve sonunda sonsuzda- bir biçiminde yazdığımızda dev bir anomali karşımıza dikilir. Kaldı ki ALLAH'ın bu konuda bir kaçığı yoktur: İhtimalden fire vermez. Çünkü ihtimalleri sonsuzdan büyük ELİF NOKTASI ötesinde tastamam % 100 olarak tasarrufunda tutar. Böyle olmasaydı bile sonsuzda- bir kaçak zaten RUHÜL KUDÜS olurdu ki, bu da Kur'an'a ALLAH NURUNDAN yaratıldığımızı bildiren Hikmet felsefesine AYKIRI DEĞİLDİR!

KESİM 131 - DETERMİNİZM SINANAMAZ

DETERMİNİZM'de kesinlik, belirlilik, netlik, açıklık olduğuna göre, sonsuza ulaşan "Bileşenlerin bileşenleri" zincirinin de (indeterminizmin tersine) sonsuz ihtimalden sıfır ihtimale indirgenmesi vardır. Dolayısıyla evrenin yaratılışı, kör bilinçsiz rasgele rastlantılarla değil; "KESENKES TEK BİR İHTİMALLE" yaratılmış olmaktadır.

Bunda şaşacak bir şey yoktur. Çünkü kesinsizlik ülkesi "Yaratılan evrenin içinde" ve sadece ışık hızında ya da daha az giden hızlarda ve kuantlaşmada geçerlidir. Madde evrende bu "Şans serisi" gerçekten vardır.

Ama bu evreni yaratan için "Yazı-tura atmak" gereksizdir. Çünkü ALLAH'ın yaratmasında anomali (ihtimal ötesi) KESİNLİLİKLER vardır. Bu anomali, örneğin, %-3 gibi sıfırdan küçük ve sonsuzdan büyük bir ihtimal hesabıdır. Yani Rabbimizin yaratmasında, BİLİNÇLİ BİR KARARLILIK olduğunu açıklar. O zaman "Atom kaprislerine" yer verilmez, biz canlılar bir hücre yığını olmaktan kurtuluruz. Başımızda bizi "Deneyen-yanılan doğruyu arayan yanlışlarla dolu bir Tanrı" olmadığı için seviniriz. Çünkü "Tanrı" nedensellikten sınırlanamaz, kısıtlanamaz. "O" öncesiz- sonrasızdır, yoksa bu "Evren" değil!... Eğer Tanrı'nın kendisinde kesinsizlik olsaydı, O'nu dört boyutlu uzay- zamana kısıtlayıp çoktan yakalayabilirdik. Ama, nedenselliğin mekanizması ALLAH katında kesinsizlik denen sonsuz ihtimal değil; kesinlik denen tek ihtimal olup, bu ikisi arasında GİZLİ DEĞİŞKENLER takas edilmektedir.

Örneğin, Tanrı'nın bizi yaratması sonsuzda bir [60] ihtimal olsun: Bu pratik olarak hiç yaratılmamışız-haşa- Tanrı yoktur, demektir. Fakat olaya Tanrı değil de ALLAH (cc) tavsiyesiyle baktığımızda, bu sonsuzda- bir ihtimalin, SONSUZDA- SONSUZ (Tek ihtimal) olduğu açığı çıkar. Bir başka deyişle "Allah % 101 ihtimalle dilediğini yaratmıştır, tesadüflere yer vermemiştir."

KESİM 132 - NEDENSELLİĞİN MEKANİZMASININ TERSİNİMESİ

Sonsuzda bir ihtimalle "Tersinmez bir sürecin tersinmesinde filmin gösterilen sırada" gerçekleşebileceğine örnektir: Karelerine tersten (3-2-1 sırasıyla) baktığımızda alıştığımız, yadırgamadığımız bir kundaklama eylemi var. Adamın biri, bir barakaya bomba atıyor ve baraka enkaza dönüyor. Alıştığımız nedensellik bize öncelik ve onun izleyen sonrayı görmekle şartlandırmıştır. Bir "Nedeni" de (örneğin etkiyi) bir "Sonuç" (Tepki) izler. 1-2-3 karelerini izlediğimizde. enkaza bomba atan bir adam, harabenin yeniden BİNA edilmemesine neden olmuştur. Burada bir mantık yanlışı yoktur, nedensellik de bozulmamıştır. Sadece süreç tersinmiştir. Bir kaosa -(Kargaşaya) böyle bir İRADE ile veriler "OL" emri, o kaosu (Kargaşayı düzensizliği) kozmos. (Düzenlilik, tertiplenme) hâline getirebilir. Film İster ters ister düz bakılsın ALLAH iradesinin (Dilemesinin) şaşırtılmayacağı gösterir. Çünkü ALLAH'ın "OL" emri kaosu (Enkaza) öylesine tahrir etmiştir ki, bize göre hiç hesapta olmadık biçimde şimdiki "EVREN" dimdik ayağa dikilmiştir. İşte bu tür bir ihtimal yüz-trilyonlarda- bir olabilirlikle gerçekleşebilir, bu olasılık daima mevcuttur. Fakat bizim nedensellik ve daha çok tersinmez olağan, alıştığımız olaylarla şartlanmamız yüzünden, tersinen süreç bize inanılmaz, akılalmaz bir tesadüf gibi gelmektedir. Bu olayı indeterministler "Sonsuzda- bir ihtimalle evrenin tesadüfen kendiliğinden oluşması" diye yorumlarlar. Fakat ANOMALİ (Yani "Sonsuzda- bir"in karşılığı olarak SONSUZ ihtimalden bir eksik anomali) ALLAH'ın yaratmasının bilerek (EL ALİM), dileyerek (İBADET), egemen (EL HAKİM) ve determine (GALİB) olarak gerçekleştirdiğinin göstergesidir. Doğa sistemlerinde, izole edilmiş (Karşılmaktan alıkonmuş) zamanla değişme belirli bir yönde, gelişigüzellikten (Kaostan, indeterminizmden) daha az gelişigüzeğe (Kozmosa, determinizme, düzgün biçimciliğe) doğru evrimleşmektedir. Bunu filme kayıt ederek, tersine oynattığımızda, ters zaman sürecini (Zaman okunun tersine çevrilmesiyle zamanın T-II simetrisine göre reel olduğu Feynman simetrisi) bu kez düzgünlükten, kargaşaya (Kozmosdan kaosa) doğru tersine bir evrim ortaya çıkacaktır. Aslında bu NEDENSELLİĞİN tersinmesidir. Bir olaya tersine baktığımızda

ALLAH'ın yaratmasının sonsuzda- bir ihtimal olmadığını ise T-IV simetrisi ortaya koymaktadır.

Bize sonsuzda-bir gibi, gelen bir ihtimalin gerçekleşmesinde "GİZLİ DEĞİŞKENLERİN" şartı olarak, sonsuzda- bir ihtimalden geriye kalan (Sonsuz büyüğe en yakın sayı olan) ANOMALİ denen negatif indeterminizm uyarınca, ALLAH'ın yaratmasının bilinçli, dileyerek ve HAK üzeredir. ALLAH'ın yaratmasında tek bir ihtimal vardır: Çünkü, evren vardır (Sıfır ihtimal değildir) fakat, evren BU [61] HALİYLE vardır. (1- Determine tek ihtimalle gerçekleşmiştir.)

Diğer gerçekleşmeyen tüm ihtimaller ise GAYB ALEMİNDE kalmıştır, ki onlardan asla haberimiz olmaz çünkü, gizli değişkenler orada geçersizdir. Gizli değişkenler ve polarize indeterminizm sadece "İki olay arasında" gerçekleşir, "İki VAR olan öz arasında" ödeme-dengeleme yapar. Fakat GAYB'da var olmayan tüm ihtimallerin ANOMALİSİ vardır ve gizli değişkenler orada etkisizdir.

Oysa "Gerçekleşen tüm ihtimaller" ÇİFT ÇİFT olarak bu evrende vardır. Bu nedenle bizim evrenimizin aynı karakteristiğini taşıyan paralel (Pariter, duble) bir evrenle aramızda bir karadelik tüneli benzerinde "Gizli değişkenler" ödeme- dengeleme (Cosmoosmos) hemzemin geçidi vardır. (Böyle : evrenlere "Tevafuklu kâinat" denir ki, her biri diğerine "Muvazi= Paralel" olmaktadır.)

Enbiya-104. âyette bildirilen "Kitabın" karşılıklı birbirine pariter sayfaları vardır. Bu kitabın tamamı sonsuz sayıda, fakat birbiriyle tavafuklu (ÇİFT ÇİFT) iki takım halindedir. Kitabın bulunduğu kata "Wheeler'in Süper uzayı" denmektedir ki, Kur'an'daki misâli "MİSAL ALEMİ"dir. Misâl âleminde sonsuz çiftten oluşan EVRENLER ÇİFTLİĞİ vardır. Bunlardan biri de bizim evrenimiz-dir. Misâl âlemi islâm verilerinde iki kata ayrılır: Aşağı misâl âlemi (Wheeler Süper uzayı) tamamen dinamiktir. Bunun üstündeki Yukarı Misâl Âlemi (Hyper uzayı) ise tamamen statiktir. Evrenler ise kısmen statik (Protonun ömrü gibi) fakat kalanları dinamik bir karadan oluşmaktadır.

ALLAH hiçbir şeyi yaratmadan önce şeyler vardı. (Ayete göre ALLAH'TAN BAŞKA şeyler dışında hiçbir yaratık yoktur.) Bu şeyleri biz kaos kabul edersek, bundan kozmos denen yaratılışın ÇİFT halinde çıkması gerektiğini anlıyoruz. Şeyler ise maddi evrenden önce yaratılan "Mücerret âlem" ötesindedirler. Şeyler ALLAH'a ortak (Şirk, ikinci) anlamına gelmez. (Çünkü, ALLAHÜMME KÜLLİ ŞEY'İN KADİR" âyeti, bize ALLAH'ın şeyler üzerindeki kudretini, sonsuz olasılığını, (fişler pozitif, ister negatif olsun) denetleyebileceğini açıklamaktadır. Çünkü ihtimal (Olasılık) hesapları, sayılardan kuruludur. ALLAH sayıları da yaratmıştır.

ALLAH'ın böyle bir nedenselliği yoktur, indeterminizmin sonsuzda- bir dediği bir ihtimali "Anomali" cinsinden tersten yüzdü ile irade etmektedir. (Elif noktası ihtimali ise tastamam % 100 ALLAH iradesine dayanır.) Dolayısıyla ortaya yüzde sonsuz % (0) ihtimalli ALLAH determinizmi çıkmaktadır. Kaldı ki, ALLAH'ın "OL" dediği anda dilediğini yaratması, Kur'an'da bildirildiğine göre, ALLAH'ın yaratıkları üzerinde "Habersizliği" yâni malûmatı dışı kalan bir kesinsizlik, belirsizlik, istenmeyen olasılıklar yoktur.

ALLAH irade buyurmasında her bir zerrenin, mümkün olan her en küçük bileşenin ya da temel, asal olan en küçük birim olan sonsuzda- birim ve her ayrıntının "KALEM" ile yazılmış, "ÖZEL-DETERMİNİST" kaderini bilerek, her varlığı "ÖZEL VE SER,İ HESAP EDİCİ= SERİULHİSAB" olarak denetlemektedir. Oysa "İndeterminizm= Kesinsizlik" ilkesinde, istatistik, ihtimal aralığı vardır. Her bu özel varlığın kişisel kaderinin "Ortalamasından" doğadaki determinist istatistik ankete dayanan olasılık ve nedensellik ortaya çıkmaktadır. Çünkü Yaratan dışında hiçbir kimse, örneğin bir bulut ve denizdeki sayısız su molekülünü bunları oluşturan [62] (H2O) elementer atomları ve onun altındaki sayısız temel parçacığı, kuantları tek tek denetleyemez. Bunların tek tek denetimi ALLAH üzerinedir. Levhi Mahfûz'da bunların KALEM ile tutanakları (Rızıkları, sayılı nefesleri, kaderleri, iç düşünceleri, ardiyetleri vb.) kayıt edilmiştir. ALLAH, her bir varlığı hattâ en soyut kavramları bile bu "Defter" içeriğinde fihristletmiştir. Her birinin kontrol ederek

denetlemekte, hiçbiri O'ndan gizli kalmamaktadır. ALLAH'ın isimlerinden olan "SERİÜLHISAB=Seri hesap edici" bu anlamı yansıtmaktadır. Hem kulların hesaba çekilmesi hem de evrenin DETERMİNİST (Kesinsizlik!!) yaratımı sonucu SİBERNETİK bir seri- hesap görücülüğü vardır. ALLAH, sayısız özü AYNI ANDA (Nedenselliksiz) TÛMÛYLE (Seri hesapla) yönetmektedir.

Rabbimizin bir diğeri ismi de ALİM'dir. Dolayısıyla, ALLAH, "Seri hesap edici bir âlim" ve bir anlamda "Matematik âlimi"dir. ALLAH'ın yaratması KESİNLİKLİ (Determinist)'dir. Yarattıkları üzerinde bir kontrol sırrı olarak da KESİNSİZLİĞİ=indeterminizmi var etmiştir. Bunun nedeni de insanın "MİDİ" boyut olmasıdır, İnsan mikro varlıkları denetleyemez (Aynı yerde aynı zamanda tespit edemez) ve makro sistemlere de güç yetiremez (Örneğin Dünya'nın dönmesini önleyemez, Güneş'i söndüremez.).

Şekilden İzlediğimiz üzere, ALLAH'ın yaratmasında ihtimalin sıfır olduğu, (Aslında sıfırdan da küçük %-n yüzde- eksi sonsuz kesinlikte olduğu) anomali gereği, ALLAH Enfusa (Sübje) yönelik yaratmasını zaman boyutu içinde başlatmaktadır, dik yaratmada TEKLİK, AZLIK vardır. Bunlar bize primitif (İlkel) haliyle bir topolojik kargaşa (Kaos) denen biçimsizlik gibi gelir, Ama bu biçimsizliklerden çiftler çiftler (ikiye bölünüp yarılanarak) sürekli daha BİÇİMLİ ÇOKLUKLAR oluşur. Örneğin atomaltı parçacıkların yani enerjinin yapısında bir biçim yoktur.

Ama, enerji enfüs (Sübje) olduğunda buna yaratılmanın etkisi yansırken biri madde! diğeri anti-madde olan BİR ÇİFT düzgün madde yaratılır ki, bu bir çiftin yapısı, biçimi enerji enfüsünün, dıştaki AFAK (Objeye) yansımasıdır.

Atomların dünyası bir kaos biçimindedir. Bunlardan yeniden biçim (Moleküller) çıkar. Bunlardan da makro (iri) moleküller dizilerek bir BİÇİM (Helis transformasyonlar DNA sarmalları) oluşur. Onların enfüsî biçimsizliğinden de afaki olarak "Hücreler" ortaya çıkar. Hücreler de enfüs da biçimsizdir. Ama onların afakından İNSAN denen güzel mahlûkun biçimi ortaya çıkar. Böylece biz, mikro kargaşalardan ve enfüslardan, MİDİ-BİÇİMLER yâni afakî düzgün nedensellikler olarak biçimlenmiş oluruz.

Öte yandan, ALLAH'ın bizatihi- hâşa- bağımlı olduğu bir nedensellik de yoktur. Çünkü, nedensellik ilkesi ZAMAN ve MEKAN söz konusu olduğunda uzay- zaman yaratıldığında ortaya çıkar. ALLAH'ımız hiçbir zaman "Öncelikli- sonralıklı-sınırlı- kısıtlı- deneyen-yandan- doğruyu arayan- geri beslemeli olmadığından, bir nedenselliği de yoktur. ALLAH, her şeyin öncesi (El Evvel) ve her şeyin sonrası (El Ahir), ezeli (Kadim) ve ebedî (Baki) olduğuna göre, doğmayıp- doğurmadığına göre kendi özel takviminde hiçbir zaman "Önce-sonra" yoktur.

Böyle olunca da, ALLAH'ın (indeterminist görüşe göre) ÖNCE denemesi; SONRA YANILMASI, sınavıp-deneyip, DOĞRUYU BULMASI gibi yaratıklara özgü "Feed-back"leri yoktur. ALLAH nezdinde [63] elbette kendine özgü bir "Evrimleşme" de yoktur. Çünkü evrimleşme nedenselliğidir. ÖNCESİ ve SONRASI vardır (ki evrimleşme olsun).

Dolayısıyla ALLAH zatında bir değişim (Metamorfi) bir evrim (Evolution) uyarlanma (Mutation) ile kusurlarının ayıklanması (Selection) asla beklenmemelidir. "Sübhanallah" derken, ALLAH'ın bütün bunlardan beri olduğunu söyleriz.

Zaman faktörü ve kuantlaşma yâni NEDENSELLİK-İNDETERMİNİZM, sadece ışıktan daha düşük hızlı olan yaratılanlarda madde- enerji evreninde vardır. Bütün bunların üstünde olan soyut âlem. onun üstünde olan ruh âlemi ve her şeyin en üstünde (Galib) olan ALLAH, sadece ışık hızında YÜRÜRLÜKTE olan Kesinsizlik ve Nedensellik yasalarının kanun koyucusudur.

Işık hızı aşıldığı andan (Yâni ışıktan doğal hızlı varlıklar bulunduğu) kuantlaşma ile birlikte "NEDENSELLİK" de kalkar. Kuantlaşmanın iki ucu: Uzay- Zaman bir tek aynı şey olurlar. Yine nedenselliğin iki ucu: Neden-sonuç birleşip aynı şey olmuşlardır (*)

(*) "Arz'dan Arş'a Mi'rac" bandının üçüncü cildinde "Evren modelleri" içinde GERİ SEKMELİ gerçek evren modelinde, geri sekme ve gizli değiş-kenler mekanizması gereği neden ve sonucun birleşip aynı şey

olduğunu sunmuştuk. Daha önceki öğretimiz bantlarında da NEDEN=OL, HÜNNES, TEPKİ, GELECEK olarak evrenin merkezkaç kuvvetlerinin temsilcileridir.

KESİM 133 - MADDİ FİZİK

Kesinsizlik konusunda, bilinen tüm fizik yasaları böylece genellediğimizde, maddî evrenin olmadığını görmekteyiz. Gelecekteki olayları da kesin ve dosdoğru hesaplamamız mümkün olamayacağını bize "Maddî fiziğin doğal sonucu olan indeterminizm ilkesi" ortaya koymuştur.

"Maddî fizik"ten kasıt, kuantum (Tanecik) fiziğin ta kendisi olup, tüm paralel evrenlerin kapsayarak, tüm kâinat çapındaki en temel teoremdir. Ne var ki, sadece OBJEKTİF (Afakî, nesnel) ihtimalleri kapsamakta, nedensellik mekanizmasına bağımlı olduğundan dolayı indeterminizm ilkesi işlerlik kazanmıştır. Nedensellik mekanizması ise, neden ve sonuç gibi iki zıt kutba bağımlı olduğundan, bu birbirine en uzak noktayı lineer (Doğrusal) olarak birleştirmenin yolu yoktur. Fakat aslında bu lineer doğruyu Felek= ÇEMBER haline soktuğumuzda, ikisi (Baş ve son) TEK ve AYNI nokta olarak birleşirler. Bu tek noktanın arasına "Zaman boyutu" girince, birbirinden uzaklaşırlar. (Arada ZAMAN OKU oluşur.) Böylece, neden ve sonuç arasına "ZAMAN BOYUTU" girmiş olur.

Neden ve sonuç. "GERİ SEKME, GERİ TEPME" bağlantısıyla birbirlerine bağımlıdır. Aralarındaki iletişimi ise GİZLİ DEĞİŞKENLER YAPMAKTADIR, Nedenin bilinmesi pozitifdir (Objektif, afaki) nominal ihtimaller dahilindedir. Fakat geleceğin bilinmesi ise bunun tersine negatif (Sübjektif, enfûsî) anomali ihtimalleri ile ALLAH KATINDAN belirlenmiştir.

Bu yüzden geleceği ancak ALLAH bilir ve bize belirsizlik gibi gelen bu ilke sayesinde bizden hiçbirine bildirmeden (Sübhanallah, kimseyi danışman tutmaz, açıklama yapmaz, rapor etmez) zerrece her şeyin, bundan küçük ve büyüğünün de kişisel, bireysel yazgısını yönetir ve evreni belirsizlik ilkesiyle kontrol eder. "Seriül Hisab= Çok hızlı hesap edici" olan ALLAH, her şeyi her an konumu, hızı, özel zamanı itibariyle denetler. [64]

Bu mekanizma, PLANCK sabiti altındaki NUR denen sonsuz özenerjinin taneciklerinin iki dalga boyu arasında kesiksiz ve sonsuz (Üstün kütle) sayıda ışına sığdırılması ve bu iki dalga boyu arasında NUR düzeyinde (Sonlu bir) sonsuz, kudrete sahip olduğu "HILBERT ışınmasıyla" sabittir.

Negatif anomaliyi kullanan soyut (Sonsuz ötesi imajiner) matematik kuralıdır. Bu kural, her zerrenin Nur (Melekût) olarak bir sahibi olduğunu gösterir. Melekût operatörler ise yine bir üst sistemde ALLAH determinizminin kontrolünde SİDRE bileşkesinde sonlanır (Münteha). Oradaki tekillikle artık BİZATİHİ SERİHSAB ismi şerifi devreye girer, ki onun işlevlerini artık hiçbir mekanizma denetleyemez.

Söz konusu bu tekillikte, artık büyük küçük; uzak-yakın; sıfat-isim farkı kalmaz, NEDEN-SONUÇ birleşmesi gibi her şey birbirine en yakın olur, bütün zıt sıfatlar birbirine eşitlenir. Bütün bunların eşitlenmişken nasıl ayrışacağı ise LEVHİ MAHFUZ'da kayda geçirilmiştir. Bu kaydın (Yazgının) yazmanı, RABB'in KALEMİ'dir. Rabbin Kalem Rabbin kelâmını SABİT tutar. Kalem olduran Rabbin Kelâmı'dır. Yâni Kalem bile "OL=Kûn" buyruğuyla yaratılmıştır. Yazı (NOKTA), KALEM (Tek boyut) LEVHİ MAHFUZ (İki boyut) ve KURSİ (Üç boyut) misâlleri yönetiminde YAZAN-YAZDIRAN ilişkisinden ortaya çıkmış bir "Program ünitesi" bulunmaktadır ki, bu üniteye ARŞ egemendir. Arş'a egemen (İstiva eden) ise ALLAH'tır.

İSTİVA misâlinin fonksiyonu ise "RABB olmadan" Arş. Kûrsi, sidre, kalem, Levhi mahfuz, Cennet-Cehennem, Arsat, âraf, Sırat, Sûr borusu vb. gibi SÜPER MADDELERİN hiçbir işlevi, kendiliğinden bir otomasyonu olamayacağıdır. Örneğin, ALLAH kaleme "OL" demiş oldurmuş; "Yaz" demiş yazdırmıştır. Yâni ALLAH, kalem-defter (Levhi mahfuz denen sonsuz kare matris) olmadan da determinizmi bilmekteydi. ALLAH sadece, kaleme "Dikte" ettirdi!

Tıpkı şu anda elimizde tuttuğumuz cansız, bilinçsiz bir eşya olan kalem gibi: O canlı değildir, kendiliğinden hiçbir şey yazamaz. Ona yazdıran biziz! (Bize yazdıran ise ALLAH!) Yazdıklarımı okuyan siz sevgideğer okurlarımıza "OKU" ilahi emrine uyduğunuz için çok teşekkür ederiz, ALLAH ilminizi sonsuz artırsın! (Amin) [65]

Çevirmenin Notu:

Üstteki tüm yazılar <http://www.geocities.com/zigzagaiberg> adresindeki Sn. Hans von Aiberg'in taranmış yazılarından alınmıştır.

S: Kelime aralarında görülen içi bir sayı ile dolu köşeli parantezler ([...]) neyi ifade ediyor?

C: Üstteki yazılar bir tarayıcı tarafından taranmış sayfalardan, bir OCR programı kullanılarak çıkarılmıştır. Sn. Hans von Aiberg'in hazırladığı sayfaların orijinal taranma sırası (sayfaların taranma numarası) köşeli parantezler içinde belirtilmiştir. Nedeni ise isteyen taranmış sayfalar ile hazırlanan bu çeviriyi daha rahat karşılaştırabilmesine yardımcı olmaktadır.

S: Hangi OCR programı kullanıldı?

C: "ABBYY Finereader 6.0 Professional Trial Version" kullanıldı. Programı indirmek için <http://www.abbyy.com> adresine bakabilirsiniz.